

Μ Α Θ Η Μ Α Τ Α

διὰ τούς

Π Α Ι Δ Α Σ.

Σ Τ Η Ρ Α Ν Ι Σ Θ Ε Ν Τ Α

ὑπό

Κωνσταντίνου Βαρδαλάχου.

Περίοδος Τετάρτη.

Ἱστορία τῶν Εἰθνῶν.

Ἀκολουθία τῆς Ἱστορίας τῆς Ἰσπανίας.

Ἐποχὴ Τετάρτη.

Ἡ ὁποία περιέχει, ἀπὸ τὸν Φερδινάνδον, ἕως τὸν Φίλιππον Ε'. χρόνους 225.

1474. — Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δ'. Εἰρρίκου, ὁ Ε'. Φερδινάνδος, υἱὸς Ἰωάννου Β'. Βασιλέως τῆς Ἀραγωνίας, ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Καστίλιαν, μετὰ τὴν γυναῖκα του Ἰσαβέλλαν, ἀδελφὴν τοῦ Εἰρρίκου. Οὗτος ὁ βασιλεὺς, ἀνὴρ καὶ φιλόδοξος, ἐπροξένησε τὴν εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ του· τὸν ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν καταδυναστείαν τῶν εὐγενῶν, καὶ ἔκαμε καὶ καλοὺς νόμους. Ἐκυρίευσεν τὸ βασίλειον τῆς Γρενάδας ἀπὸ τοὺς Σαρακηνούς, τὴν Νάπολιν καὶ τὴν Ναυάβραν, καὶ τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἀφρικῆς.

Εἰς τὸν καιρὸν του εὐρέθη ἡ Ἀμερικὴ ἀπὸ τὸν Χριστοφόρον Κολόμβον. Ἐβασίλευσε 42 χρόνους.

1516. — Κάρολος Α'. πρωτότοκος υἱὸς Φιλίππου τοῦ ἐκ τῆς Αὐστρίας, καὶ τῆς Ἰωάννης, διαδέχεται τὸν Φερδινάνδον, καὶ βασιλεύει 40 χρόνους, ἕως τὴν θεληματικὴν του παραίτησιν.

Εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰσπανίας λέγεται Κάρολος Α'. καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀλλεμανίας Κάρολος Πέμπτος.

1517. — Θάνατος Φραγκίσκου Ξιμένες, τοῦ θαυμαστοῦ ὑπουργοῦ καὶ καρδινάλιως. Ἐκυρίευσε τὸ Ὄραν, καὶ μόνος ὑπῆγεν ἀρχηγὸς τοῦ στρατεύματος ἐνδύμενος ἀρχιερατικά, καὶ μὲ πλῆθος μοναχῶν ἐβάπτισε τρεῖς χιλιάδας Μωαμεθανῶν ἀπέθανε φαρμακευμένος.

1556. — Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Α΄ Καρόλου, βασιλεύει εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ Νεάπολιν ὁ υἱὸς τοῦ Φίλιππος ὁ Β΄. καλὸς πολιτικός, πολὺ ὁμῶς δεισιδαίμων. Ἐνίκησεν εἰς μάχην τοὺς Γάλλους· εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἐσυστήθη ἡ δημοκρατία τῆς Ολλάνδης, διὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Βελγίου· ἔκυρίευσε τὴν Πορτογαλίαν.

1598. — Φίλιππος ὁ Γ΄. ἐβασίλευσεν 23 χρόνους· πολεμῆι τὴν Ολλάνδαν, καὶ ὁ πόλεμος τελειώνει μὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν της.

Φίλιππος Δ΄. ὁ υἱὸς τοῦ, ἀφῆκε τοὺς ἠγαπημένους τοῦ νὰ διοικῶσι τὴν βασιλείαν, καὶ ἀποθνήσκει βασιλεύσας 44 χρόνους· ἔχασε πολλὰ καὶ ἀδυνατίσθη ὁ οἶκος τῆς Αὔστριας. Ὁ Φίλιππος ἐπολέμησε μὲ τοὺς Γάλλους δυστυχῶς χρόνους 25· ἔχασε τὴν Πορτογαλίαν, ἣτις ἀπετίναξε τὸν ζυγὸν τῆς Ἰσπανίας.

1665. — Κάρολος Β΄. υἱὸς Φιλίππου τοῦ Δ΄. τὸν διεδέχθη. Εἶναι ὁ τελευταῖος ἐκ τοῦ οἴκου τῆς Αὔστριας· βασιλεὺς χαυνώτερος καὶ δυστυχέστερος παρὰ τοὺς προκατόχους τοῦ· ἐβασίλευσε 35 χρόνους.

„Ἐως διδαχθῶσι πολλοὶ, καὶ πλη-
θυνθῆ ἡ γνῶσις.“

Δανιήλ. Κεφ. 13. Στίχ. 4.

Μ Α Θ Η Μ Α Τ Α

διὰ τούς

Π Α Ι Δ Α Σ .

Π Ε Ρ Ι Ο Δ Ο Σ Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η .

Μ Α Θ Η Μ Α Α΄ .

Ὄρθόδοξος Διδασκαλία.

Μ Ε Ρ Ο Σ Π Ρ Ω Τ Ο Ν .

Περὶ τῆς Φυσικῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως,
ἣτις μᾶς ὀδηγεῖ πρὸς τὴν Εὐαγγελικὴν
Πίστιν *).

Ἰ. Ἀρχὴ πάσης ἀνθρωπίνης γνώσεως εἶναι
τὸ νὰ γνωρίσῃ τις τὸν ἑαυτόν του.

*) Ἐπάρθη ἀπὸ τοῦ χρυσοῦν πόνημα τοῦ Θεολόγου Ἀρχιεπισκόπου Μόσχας Κυρίου Πλάτωνος, μεταφρασθὲν εἰς τὴν ὁμιλουμένην Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐπὶ τοῦ Κ. Κ.

2'. Ἄν ἐξετάσωμεν διὰ ταύτης τῆς γνώσεως τὴν ἰδίαν ἡμῶν φύσιν, πληροφορούμεθα, ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ κτίσωμεν ἡμεῖς ἑαυτοὺς, ἐκ τοῦ ὁποίου συμπεραίνεται ἀναγκαιῶς, ὅτι εἶναι τι ὄν ἀκτιστον καὶ παντοδύναμον, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐπλάσθημεν ἡμεῖς καὶ τὰ λοιπὰ κτίσματα καὶ τὸ τοιοῦτον ὄν εἶναι ὁ Θεός.

3'. Γίνεται προστούτοις φανερά ἡ ὑπαρξίς τοῦ Θεοῦ πρῶτον, ἀπὸ τὴν ἀκριβῆ θεωρίαν τοῦ κόσμου τούτου· δεύτερον, ἀπὸ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν· Τρίτον, ἀπὸ τὴν ἐμφυτον ἐπιθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν τοῦ ἀκρου ἀγαθοῦ, ἡγουν τῆς πληρεστάτης εὐδαιμονίας.

4'. Ἀφοῦ ὁμολογήσωμεν, ὅτι εἶναι Θεός, πρέπει νὰ τὸν νοήσωμεν ὡς τὸ Ὑψίστον ὄν, τὸ ὁποῖον δὲν κρέμεται ἀπὸ ἄλλον τινά, ἀλλ' εἶναι αὐθίπαρκτον, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἀνυπαρξία εἶναι ἀδύνατος.

5'. Ἀπὸ τὴν γνώσιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ἐξήρηται ἡ γνώσις τῶν Θείων Ἰδιοτήτων· καθῶς, ἐπειδὴ ὁ Θεός δὲν κρέμεται ἀπὸ ἄλλον τινά, καὶ ἡ ἀνυπαρξία του εἶναι ἀδύνατος, συμπεραίνεται, ὅτι εἶναι εἰς (διότι, ἐπειδὴ ὁ Θεός ἔχει ὅλας τὰς δυνατὰς τελειότητας, δὲν πρέπει νὰ ἦναι καὶ ἄλλοι Θεοί, καὶ αὐτοὶ μὲ ὅλας τὰς τελειότητας) ὅτι δὲν ἔλαβεν ἀρχὴν, οὔτε θέλει λάβει τέλος ποτὲ, ἡγουν εἶναι Αἰώνιος. Ἐκ δὲ τῆς αἰωνιότητος ἐπεταί, ὅτι δὲν ἔχει τίποτε ὑλικόν, ἢ σωματικόν καὶ ὅτι εἶναι ἀθάνατος, ἀκολουθῶς εἶναι πνεῦμα καθαρῶτατον. Ὡς καθαρῶτατον πνεῦμα ἔχει νοῦν· εἶναι Παγγνώστης, Σοφός, Ἐλεύθερος, Ἀγαθός, Δίκαιος,

Ἅγιος, καὶ Παντοδύναμος. Ἀπὸ τὰ ὅποια συμπεραίνεται ἀναγκαίως, ὅτι εἶναι Τελειότατον καὶ Μακαριώτατον Ὄν καὶ Παντοκράτωρ Δεσπότης.

6. Ὁ Μέγας οὗτος Θεὸς ἐκτίσεν τὸν κόσμον, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, ἐκ τοῦ μηδενός, ὅχι διότι εἶχε κάμμίαν χρείαν ἀπὸ αὐτά· ἀλλ' ἀπλῶς διότι οὕτως ἠθέλησε νὰ τὰ ποιήσῃ μέτοχα τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀγαθότητος.

7. Εἰς τὴν δημιουργίαν, ὁ ἄνθρωπος (ὅστις ἐκτίσθη ἄρσεν καὶ θῆλυ κατ' εἰκόνα Θεοῦ· καὶ συνίσταται ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς ἀθανάτου) ἐστάθη μάλιστα κοινωνὸς τῆς Θείας ἀγαθότητος.

8. Ὁ Θεὸς δὲν ἐγκατέλιπε τὸν κόσμον, ἀφοῦ τὸν ἐκτίσεν, ἀλλὰ προνοεῖ πάντοτε δι' αὐτὸν διατηρεῖ τὰ πάντα εἰς τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν καὶ ἐνεργεῖαν, καὶ τὰ κυβερνᾷ πανσόφως, διευθύνων ἕκαστον πρὸς τὸ βέλτιστον τέλος.

9. Ἐκ ταύτης τῆς γενικῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας, ἣτις ἐκτείνεται εἰς ὅλα τὰ κτίσματα, ὁ ἄνθρωπος, ὡς εὐγενέστατον ἀπὸ τὰ λοιπὰ, ἀπολαμβάνει μίαν ἐξαιρετικὴν κηδεμονίαν.

10. Ἐκ τῶν προειρημένων συμπεραίνεται, ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὡς κτίσμα λογικόν, χρεωστῆ νὰ λατρεύῃ ἐκ βάθους ψυχῆς, καὶ ἀνυποκρίτως τὸν Παντοδύναμον Δημιουργὸν καὶ ἀγαθὸν προνοητὴν αὐτοῦ Θεόν.

Μ Α Θ Η Μ Α Β'.

Ὁρθόδοξος Διδασκαλία — Ακολουθία.

11'. Ἡ Θεία λατρεία γίνεται ἐσωτέρως καὶ ἐξωτερῶς. Ἡ ἐσωτερικὴ λατρεία ὑφίσταται εἰς τὴν ἀγάπην καὶ φόβον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν δοξολογίαν τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, εἰς τὴν εὐχαριστίαν διὰ τὰς πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίας του, εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς ἡμετέρας ἀσθενείας καὶ ἀθλιότητος, καὶ εἰς τὴν ἐπίκλησιν τῆς Θείας αὐτοῦ βοηθείας. Ἡ ἐξωτερικὴ ἀπαιτεῖ τὴν ἐξωτερικὴν προσκύνησιν, τὴν ἀνάγνωσιν τῆς προσευχῆς, τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ δάκρυα εἰς τὴν ἐξομολόγησιν τῶν ἡμετέρων ἀμαρτιῶν, τὴν χαρὰν καὶ ἰλαρότητα τοῦ προσώπου εἰς τὴν εὐχαριστίαν, τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Θείων ναῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα.

12'. Ἡ Θεία λατρεία δὲν μένει ποτὲ χωρὶς ἀμοιβῆς.

13'. Μετὰ τὴν παρούσαν ζωὴν πρέπει νὰ ἦναι μία ἀφθαρτος καὶ αἰώνιος καθὼς καὶ εἶναι εἰς τὴν ὁποίαν οἱ μὲν δίκαιοι προσμένουσιν ἀμοιβὴν βεβαίαν· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀναπόδραστον κόλασιν.

„Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι δίκαιος, πρέπει καθεὶνα νὰ κρινῆ κατὰ τὰ ἔργα του· ἀλλ' ἐπειδὴ, εἰς τούτον τὸν κόσμον, πολλάκις δὲν βλέπομεν τὴν ἀμοιβὴν, πρέπει νὰ ἦναι τεταμιευμένη διὰ τὴν ἄλλην ζωὴν.

14'. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τόσο ἀσθενής, καὶ διεφθαρμένος, ὥστε ὅχι μόνον δὲν δύναται νὰ λατρεύσῃ τὸν Θεὸν ἐξ οἰκείας δυνάμεως, ἀλλ' ἐξεναντι-

τίας φαίνεται ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων αὐτοῦ ὀφθαλμῶν ἀκάθαρτος, καὶ καθήμενὸς παραβάτης τοῦ νόμου του.

15'. Ἐκ τούτων ἀπάντων βλέπει πᾶς ἕνας, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει πλέον ἐκείνην τὴν τελειότητα, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν, ὅταν ἐκτίσθη παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ.

16'. Ὑπέπεσε λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, ὡς προπετῆς παραβάτης τοῦ Θεοῦ νόμου, ὑποκάτω εἰς ὅλον τὸ βᾶρος τῆς Θείας ὀργῆς.

17'. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι φοβερὸν νὰ πέσῃ τις εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ζῶντος Θεοῦ, χρεωστῆι ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀναζητήσῃ κανένα μέσον, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ πάλιν τὴν Θεῖαν χάριν, καὶ νὰ ἀποφύγῃ τὴν πρέπουσαν αὐτῷ τιμωρίαν.

18'. Ἀδύνατον εἶναι εἰς τὸν ἀνθρώπινον νοῦν νὰ εὕρῃ τούτο τὸ μέσον, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν Θεῖαν χάριν, καὶ νὰ ἀνακαινίσῃ τὴν διεφθαρμένην ἑαυτοῦ φύσιν.

Ἱστορία τῆς Ἰσπανίας.

Ἐποχὴ Πεντη.

Ἡ ὁποία, ἀπὸ τὸν Ε'. Φίλιππον, ἕως εἰς τοὺς 1816 περιέχει διάστημα 116 χρόνων.

1700. — Φίλιππος Ε'. ἑγγονος τοῦ ΙΔ'. Λουδοβίκου, ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἰσπανίας, διὰ τὴν διαθήκην τοῦ Καρόλου· ἐγένε πόλεμος διὰ

τὴν διαδοχὴν τῆς Ἰσπανίας, ὅστις ἐτελείωσε μὲ τὴν συνθήκην εἰς τὸ Οὐτρέχτ. Ο' Φίλιππος ἐβασίλευσε σαράντα ἔξ χρόνους. Εἰς τοῦτο τὸ μεταξύ, παραίτησε τὴν βασιλείαν εἰς τὸν πρωτότοκον υἱὸν του Ἰωάννην Α'. ὅστις ἔζησεν ὀλίγους χρόνους.

1746. Φερδινάνδος 5. πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Φιλίππου, διαδέχεται τὸν πατέρα, καὶ ἔκαμε νὰ ἀνθήσῃ ἡ Ἰσπανία, εἰς διάστημα δεκατριῶν χρόνων τῆς βασιλείας του.

1759. — Ο' Φερδινάνδος ἀποθνήσκει χωρὶς υἱόν. Τὸν διαδέχεται ὁ ἀδελφός του Δὶν Κάρολος, βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως καὶ Σικελίας, ὅστις ἐβασίλευσε μὲ τὸ ὄνομα Κάρολος Γ'.

1762. — Συνθήκη μεταξύ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας διὰ τὴν ὑποχώρησιν τῆς Λουϊσιάνης.

1788. — Κάρολος Δ'. βασιλεύει.

1808. — Ο' βασιλεὺς παραιτεῖ τὸν θρόνον εἰς τὸν υἱὸν του Φερδινάνδον, διὰ τὴν ἐπανάστασιν εἰς τὸ Ἀραγιουέξ. Ἰωσήφ Βοναπάρτε κηρύττεται βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν.

Ὁρθόδοξος Διδασκαλία.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς Εὐαγγελικῆς Πίστεως.

Ι'. Ἐπειδὴ ἦτον ἀδύνατον εἰς τὸν ἀνθρώπινον νοῦν νὰ εὕρη κανένα μέσον, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ πάλιν τὴν Θεῖαν χάριν καὶ νὰ μεταβάλλῃ τὴν διεφθαρ-

μένην αὐτοῦ Φύσιν, ἀπεκάλυψε τὸ τοιοῦτον μέσον ἢ Ἀγία Γραφή.

2'. Ἡ Ἀγία Γραφή εἶναι ὁ ἀληθὴς λόγος τοῦ Θεοῦ.

3'. Ἡ καθ' αὐτὸ ὕλη καὶ ὑπόθεσις τῆς Ἀγίας Γραφῆς εἶναι ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· ὅστις διωρίσθη πρὸ καταβολῆς κόσμου εἰς δόξαν ἡμῶν ἐπηγγέλθη ἀπὸ καταβολῆς κόσμου προεκηρύχθη ὑπὸ τῶν Προφητῶν, προεικονίσθη διὰ θυσιῶν καὶ τύπων, προητοιμάσθη διὰ τοῦ νόμου, καὶ ἐκηρύχθη διὰ τοῦ Εὐαγγελίου εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

4'. Ἡ συνέλευσις τῶν πιστευόντων εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, εἶναι καὶ λέγεται Ἐκκλησία.

5'. Ἡ Χριστιανικὴ ἐκκλησία ἐθεμελιώθη ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἐκυβερνᾶτο κατ' ἀρχαῖς μετὰς διὰ στόματος παραδόσεις τῶν Θεῶν Ἀποκαλύψεων· ἔπειτα μετὰ τὸν γραπτὸν νόμον, καὶ τὰς διδασκαλίας τῶν προφητῶν, καὶ τελευταῖον, μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

6'. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐδιώχθη πάντοτε, καὶ θέλει διωχθῆ μετὰ τῆς συντελείας, ἀλλὰ δὲν θέλει ἐξαλειφθῆ ποτέ.

7'. Οἱ Ἄγιοι Πατέρες συνέθηκαν ἐν συνόψει ὅλας τὰς σωτηριῶδεις ἀληθείας, ὅσαι περιέχονται εἰς τὰ Θεῖα βιβλία, καὶ πιστεύονται ὡς ἀληθεῖς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸ ἦναι εὐληπτότεραι εἰς καθένα, καὶ διὰ τὸ διακρίνωνται οἱ ὀρθόδοξοι ἀπὸ τοὺς κακοδόξους.

8'. Αὕτη ἡ ἐπιτομὴ ὀνομάζεται Σύμβολον, τῆς Πίστεως, καὶ εἶναι ἡ ἕξις.

1'. Πιστεύω, εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα. Πάντο-
κράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάν-
των καὶ ἀορατῶν.

2'. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς
γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός,
Θεὸν ἀληθινόν, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα
ἐγένετο.

3'. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρα-
νῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

4'. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

5'. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς Γραφάς.

6'. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

7'. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι
ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος.

8'. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον,
τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ
σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συν-
δοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

9'. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστο-
λικὴν Ἐκκλησίαν.

10'. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.

11'. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

12'. Καὶ ζῶνὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἱστορία τῆς Πορτογαλλίας.

443. — Ἀφ' οὗ ἐστερεώθησαν οἱ Σουεῦοι εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἐκυρίευσαν ἀπὸ τοῦς Ῥωμαίους τὴν Πορτογαλίαν, τὴν ὁποίαν ὠνόμασαν ἔκτοτε Λυσιτανίαν· καὶ ἔγινεν ἐπαρχία τῆς μοναρχίας τῶν Γότθων, ἕως τὸν ἐρχομὸν τῶν Μαυριτανῶν, εἰς τοὺς 712.

Οἱ βασιλεῖς τῆς Καστιλλίας ἐπῆσαν τὴν Πορτογαλίαν ἀπὸ τοῦς Μαυριτανούς.

1094. — Ἀλφόνσος στ'. διὰ τὰ ἀνταμείψῃ τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ Β'. Εἰρήκου, ἐκ τοῦ οἴκου τῆς Βουργονίας, τὸν ἔδωκεν εἰς γάμον τὴν Τερέσαν, τὴν θυγατέρα του, καὶ τὴν διοίκησιν τῆς πόλεως Πόρτο, μὲ ὄνομα Κόμης τοῦ θρόνου τῆς Καστιλλίας· παρεχώρησεν ἔπειτα εἰς αὐτὸν, ὅ,τι ἐξουσίαζεν εἰς τὴν Λυσιτανίαν· ἥτις ὠνομάσθη τότε Πορτογαλλία, ἀπὸ τὸ Πόρτο Κάλλον, τὸ ὁποῖον ὄνομα ἐδόθη εἰς τοὺς πλησίον τόπους τοῦ Ὀπόρτου, ἄλλοτε Κάλλου.

1139. — Ἀλφόνσος πρῶτος, υἱὸς τοῦ Εἰρήκου, ἐκηρύχθη βασιλεὺς ἀπὸ τοῦς Πορτογάλλους, καὶ ἔλαβε τοῦτο τὸ ὄνομα, ἀφ' οὗ ἐνίκησε πέντε βασιλεῖς Μαύρους.

Σάγγχος Α'. υἱὸς καὶ διάδοχός του, ἐκυρίευσεν ἀπὸ τοῦς Μαύρους τὸ βασίλειον Ἀλγάεβ, καὶ ὠνομάσθη Πατῆρ τῆς Πατρίδος.

1211. — Η βασιλεία του Β'. Αλφόνσου είναι αξιοσημείωτος διὰ τούς σοφούς νόμους, τούς οποίους ἐστερέωσε. Σάγχος Β', ὁ υἱὸς καὶ διάδοχός του, ἐξώσθη τοῦ θρόνου ἀπὸ τούς ὑπηκόους του.

1248. — Αλφόνσος Γ'. ἀδελφὸς τοῦ Β'. Αλφόνσου, ἤνωσε διὰ πάντα μὲ τὸ βασίλειόν του, τὸ βασίλειον Ἀλγάρβ, τὸ ὁποῖον πότε τὸ ἔχανε, καὶ πότε τὸ ἐξαναποκτοῦσε.

Διονύσιος ὁ υἱὸς καὶ διάδοχός του, ἀσχολήθη εἰς μόνην τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ του· ἐθεμελίωσεν εἰς τὴν Κοΐμβραν, μίαν ἀκαδημίαν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν.

1325. — Αλφόνσος Δ'. νικᾷ ἑμοῦ μὲ τὸν βασιλέα τῆς Καστιλλίας τούς Μαύρους.

Πέτρος Α'. ὁ διάδοχός του, ἐτιμωροῦσε τὰ ἀμαρτήματα.

1367. — Φερδινάνδος Α'. ἠθέλησε νὰ κτυπήσῃ τὴν Καστιλλίαν, καὶ αὐτὸς ἐκτυπήθη εἰς τὴν ἐπικράτειάν του ἀπὸ τούς Καστιλλιανούς· καὶ τὸ βασίλειόν του ἐφυλάχθη ἀπὸ τὴν ἀνδρείαν τῶν ὑπηκόων του.

Μεσοβασιλεία· ὁ βασιλεὺς τῆς Καστιλλίας ἐξουσιάζει μέρος τῆς Πορτογαλλίας. Γωάννης Α'. νόμιμος υἱὸς τοῦ Πέτρου, ἐκηρύχθη βασιλεὺς· ἐξαναποκτᾷ, ὅσας πόλεις ἔχασεν ὑπῆγεν ἐναντίον τῶν Ἀφρων· ἐκυρίευσεν τὴν Κεῦτα, καὶ ἄλλους τόπους. Οἱ Πορτογάλλοι ἀνακαλύπτουσι τὴν νῆσον Μαδέρα.

1433. — Εδουάρδος Α'. υἱὸς τοῦ Γωάννου, ὑπάγει εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὅμως ἀποτυχαίνει.

Α'λφόνσος Ε'. ἐφάνη πλέον εὐτυχῆς εἰς τὴν Ἀφρικήν. Ἐκυρίευσεν τόπους, ἐπολέμησε καὶ μετὰ τοὺς Ἀγγλους, οἱ ὅποιοι ἐζήτησαν ἀπὸ αὐτῶν τὴν εἰρήνην.

1461. — Ἰωάννης Β'. ὠλιγόστευσε τὴν μεγάλην δύναμιν τῶν εὐγενῶν τοῦ βασιλείου του, καὶ ἐθανάτωσε τὸν Δούκα τῆς Βραγάνσας, ὅστις εἶχεν ἀποστατήσῃ, ἔστειλεν εἰς τὰς Ἰνδίας τὰ καράβια, τὰ ὅποια ἀνεκάλυψαν τὸ βασίλειον τοῦ Κόγκου. Βαρθολομαῖος Δίας ἀνεκάλυψε τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς ἐλπίδος.

1495. — Ἰωάννης Β'. δὲν ἀφῆκεν υἱούς. Ἐμμανουὴλ Α'. ὁ ἀδελφός του τὸν διεδέχθη.

Οὐάσκεζ Γάμας ἀνεκάλυψε τὰ ἀνατολικά παραθαλάσσια τῆς Αἰθιοπίας, τὰς πλειοτέρας νήσους, αἱ ὅποια ἐκεῖ εὐρίσκονται, καὶ τὰ παραθαλάσσια τοῦ Μαλαβάρ' εἶχεν εἰς ἐξουσίαν του τέσσαρα καράβια.

Ἄλλος στόλος ἀπὸ δέκα τρία καράβια ὡδηγούμενα ἀπὸ τὸν Πέτρον Ἀλβάρες Καψάλ ἀνεκάλυψε τὴν Βρασιλίαν.

1526. — Ἄρχισεν εἰς τὴν Πορτογαλίαν ἡ Γερά ἐξέτασις εἰς τὸν καιρὸν Ἰωάννου Γ'. οὗτος ἔχασεν εἰς τὴν Ἀφρικήν, ὅσα ἀπέκτησαν οἱ προκάτοχοί του. Σεβαστιανός ὁ διάδοχος του ἐκίνησε τὸν πόλεμον εἰς τὴν Ἀφρικήν, καὶ τὸ στρατεύμα του ἠφανίσθη κατὰ κράτος· καὶ αὐτὸς ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην· ὁ Καρδινάλης Ἐρξίκος, ὁ Θεῖος του, σχεδὸν ἐβδομηκαντούτης, τὸν διεδέχθη, ἐζήτησεν ὅμως δύο χρόνους.

1580. — Ἀντώνιος, συγγενῆς, ἐκηρύχθη βασιλεὺς. Φίλιππος ὁ Β', βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας,

υἱὸς τῆς Ἐλισάβετ, ἀδελφῆς τοῦ ρηθέντος Εἰρρίκου, ζήτηε τὸν θρόνον τῆς Πορτογαλλίας, καὶ τὸν λαμβάνει· ὁ Ἀντώνιος ὑπῆγεν εἰς τοὺς Παρισίους, καὶ ἐκεῖ ἀπέθανεν.

Ἡ Πορτογαλλία ἔμεινεν εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς ἐξήντα χρόνους. Εἰς τοῦτο τὸ διάστημα, οἱ Ὀλλανδοὶ κυριεύουσι πολλοὺς τόπους τῆς Πορτογαλλίας εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰς τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἀφρικῆς, καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Ὁ ζυγὸς τῆς Ἰσπανίας ἔγινεν ἀνυπόφορος εἰς τοὺς Πορτογάλλους· ὁ δούξ τῆς Βραγάνσας, καταγόμενος ἀπὸ τὸν Α', Γεώργιον, ἐκηρύχθη βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας, μὲ τὸ ὄνομα Γεώργιος Δ'.

1640. — Γεώργιος ὁ Δ' ἐβαστάχθη εἰς τὸν θρόνον, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς Γάλλους καὶ Ὀλλανδοὺς. Ἐνίκησε τοὺς Ἰσπανοὺς, καὶ ἐξανάλαβε τὴν Βασιλείαν ἀπὸ τοὺς Ὀλλανδοί.

1656. — Ἀλφόνσος ε'. υἱὸς Γεωργίου Δ' τὸν διεδέχθη ἦτον ἀνήλικος, ἐπιτρόπευε δὲ ἡ βασίλισσα μήτηρ του. Ἐνίκησαν πάλιν οἱ Πορτογάλλοι ἐζήτησαν τὴν εἰρήνην οἱ Ἰσπανοὶ, παραιτήσαντες τὴν Πορτογαλλίαν· ὁ Ἀλφόνσος ἠναγκάσθη γὰρ παραιτήσῃ τὴν Βασιλείαν.

1668. — Ὁ Δὸν Πέτρος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀλφόνσου, ἀνομάσθη ἐπίτροπος τοῦ Βασιλείου· ἀνομάσθη βασιλεὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ. Τότε ἐδιοίκησε Φρόνιμα, ὀνομαζόμενος Πέτρος Β'. Ἐκάμε συμμαχίαν μὲ τὴν Αὐστρίαν κατὰ τοῦ Ε' Φιλίππου, καὶ τὸ στράτευμά του ἐπροχώρησεν ἕως τὴν Μαδρίτην.

Ἰωάννης Ε', ὁ υἱὸς του, διαδέχεται, καὶ δια-
τηρεῖ τὴν συμμαχίαν.

1707. — Τὸ στράτευμα τοῦ Ε', Ἰωάννου
ἐνικήθη.

Μετὰ τὴν εἰς Οὐτρέχτ εἰρήνην, ἠτύχασεν ἡ
Πορτογαλία. Ὁ Ἰωάννης ἀποθνήσκει, βασιλεύσας
44 χρόνους.

1750. — Ἰωσήφ Εὐμανουήλ, ὁ υἱὸς του,
τὸν διαδέχεται.

1755. — Ἀφαιρίζεται ἡ Λισβῶνα ἀπὸ σει-
σμῶν, καὶ χάνονται τριάντα χιλ. ἀνθρώποι.

1777. — Βασιλεύει ὁ Δὸν Πέτρος Γ', μὴ
τὴν σύζυγόν του.

1786. — Ἀποθνήσκει, καὶ ἡ Βασιλισσα τὸν
διαδέχεται.

1801. — Εἰρήνη γενομένη εἰς τὸ Μαδριδ με-
ταξὺ Γαλλίας καὶ Πορτογαλίας.

1807. — Ὁ ἐπίτροπος τοῦ Βασιλεῖου ἀφί-
νει τὴν Πορτογαλίαν, καὶ περᾶ εἰς τὴν Βρασίλιαν.
Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν οἱ Γάλλοι ἐμβαίνουν εἰς
τὴν Πορτογαλίαν.

1808. — Γίνεται πρόσκαιρος διοίκησις ὑπὸ
τὴν διοίκησιν τῶν Γάλλων.

1816. — Ἀποθνήσκει ἡ Βασιλισσα, καὶ ἀνα-
βαίνει εἰς τὸν θρόνον ὁ εἰς τὴν Βρασίλιαν υἱὸς της.

Ὁρθόδοξος Μιδασακία. — Ἀιολοῦνδια.

9. Ἄρχεται δὲ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως
αὐτὸ τὴν πίστιν αὐτὴν, ἥτις ὑφίσταται εἰς τὴν
ἐγκαίριον ἀποδοχὴν τοῦ Ευαγγελίου.

10'. Η ἔνδοξος Εὐαγγελικὴ πίστις μᾶς διδάσκει, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι εἰς κατ' Οὐσίαν ἐν τρισὶ προσώποις, καὶ ὅτι ὁ μὲν Πατὴρ εἶναι ἀγέννητος· ὁ δὲ υἱὸς ἐγεννήθη πρὸ τῶν αἰώνων ἀρρήτως ἐκ τοῦ Πατρὸς· τὸ δὲ Ἅγιον πνεῦμα ἐκπορεύεται παρ' αὐτοῦ τοῦ Πατρὸς· καὶ ὅτι πρέπει νὰ λατρευῶνται, καὶ νὰ προσκυνῶνται μὲ τὴν αὐτὴν ἀμέριστον προσκύνησιν καὶ λατρείαν.

11'. Ὁ ἐν τρισὶ προσώποις προσκυνούμενος Θεὸς ἔκτισε τὸν παρόντα κόσμον, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα.

12'. Ὁ Θεὸς προνοεῖ διὰ τὸν παρ' αὐτοῦ κτισθέντα Κόσμον, καὶ κυβερνᾷ τὰ πάντα πανσόφως.

13'. Ἡξιώθη ὁ ἄνθρωπος, κτιζόμενος μὲν, τῆς ἐξαιρέτου τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητος· ἀφοῦ δὲ ἐκτίσθη, τῆς ἐξαιρέτου τούτου προνοίας.

14'. Ἐργον τῆς ἐξαιρέτου προνοίας τοῦ Θεοῦ ἦτον, ἀφοῦ ἔκτισε τὸν ἄνθρωπον εἰς μίαν εὐδαίμονα κατάστασιν, τὸ νὰ εὐδοκήσῃ προσέτι, διὰ νὰ ἐπιμείνῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν· ὅθεν ἔδωκεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐντολήν, ἡ ὅποια περιεῖχε τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου αὐτὸς ἐδύνατο νὰ φυλάξῃ πάντοτε σώαν τὴν εὐδαίμονα ἐκείνην κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτίσθη.

15'. Ὁ ἄνθρωπος παρέβη τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεὸς πρὸς ὠφέλειάν του, καὶ ἀπώλεσε διὰ τῆς παραβάσεως τὴν εὐδαίμονίαν τῆς Θείας εἰκόνας, τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει, ὅταν ἐκτίσθη.

16'. Διὰ τῆς παραβάσεως ταύτης ἡ ἁμαρτία κατεστάθη κοινὴ εἰς τὸν κόσμον ἐμόλυνεν

ἅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ τὸ ἐξέβηεν εἰς μέγιστην ἀθλιότητα.

17'. Θεωρούμενος ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὴν κατάστασιν ταύτην, εἶναι ὑποκείμενος εἰς τὴν ἄκραν αὐστηρότητα τῆς Θείας ὀργῆς.

18'. Ἦτον ἀδύνατον εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ ταύτην τὴν ἄκραν ἀθλιότητα ἐξ οικείας αὐτῶν δυνάμεως.

19'. Ὁ Θεὸς ἐδύνατο, κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, νὰ καταδικάσῃ τὸν πταίστην ἄνθρωπον εἰς αἰώνιον κόλασιν· ἔστειλεν ὅμως εἰς αὐτὸν λυτρωτὴν τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱόν, κατὰ τὴν ἀνεκδιήγητον εὐσπλαγχνίαν, καὶ κατὰ τὴν βουλήν τῆς ἀπείρου αὐτοῦ σοφίας.

20'. Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐσαρκώθη ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ὑπάρχων ἀληθῆς καὶ τέλειος Θεός, γέγονεν ἀληθῆς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός.

Ἱστορία τῆς Πρωσίας.

1701. — Φρειδερίκος Α'. Ἐκλέκτωρ τοῦ Βρανδεβούργου, ὀνομάζεται βασιλεὺς τῆς Πρωσίας εἰς τὴν εἰς Οὐτρέχτ εἰρήνην. Τὸν προτοῦ χρόνον ἐθεμελιώθη ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς Φιλολογίας εἰς τὸ Βερολίνον.

1713. — Γουλιέλμος Β'. ὁ υἱὸς του τὸν διεδέχθη. Εἰς μάχην κατὰ τῆς Σβεκίας, ἀπέκτησε τὸ δουκάτον τοῦ Στετίν, τὸ ὅποιον ἀπέσπασεν ἀπὸ

τὴν Σβεϊκικὴν Πομερανίαν. Εὐρέθη εἰς τὴν μάχην εἰς Μαλπλακέτ, καὶ ἔδειξε τὴν ἀνδρίαν του.

1740. — Φριδερίκος Β΄. ὁ υἱὸς του βασιλεῦς ἐβάσταξε πολλὰς μάχας, καὶ ἔφάνη νικητὴς, κυριεύσας πολλοὺς τόπους.

1757. — Συμμαχία τῆς Γαλλίας, Σβεϊκίας, Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸς ἔφάνη νικητὴς καὶ οἱ σύμμαχοι κάμνουν εἰρήνην μὲ αὐτόν.

1772. — Ὁ Φριδερίκος ἐνόησε μὲ τὸ βασιλεῖον του τὴν νέαν Πρωσίαν, ἀπεσπασμένην ἀπὸ τὸ βασιλεῖον τῆς Πρωσίας.

1778. — Πόλεμος μεταξὺ Πρωσίας καὶ Αὐστρίας διὰ τὴν διαδοχὴν τῆς Βαυαρίας.

1786. — Ἀποθνήσκει ὁ μέγας Φριδερίκος, καὶ τὸν διαδέχεται Φριδερίκος Γουλιέλμος Β΄.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον τὰ Πρωσσιακὰ στρατεύματα ἐμβαίνουν εἰς τὴν Οὐλλάνδαν, καὶ στερεώνουν πάλιν τὸ ἀξίωμα τοῦ Στατχούδερ.

1791. — Ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἐμβαίνει εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ προχωρεῖ εἰς τὴν Χιαμπανίαν, ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ στρεφῆ ὀπίσω.

1797. — Θάνατος Φριδερίκου Γουλιέλμου Β΄, τὸν ὁποῖον διαδέχεται Φριδερίκος Γουλιέλμος Γ΄.

Ὁρθόδοξος Διδασκαλία.

21. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπέραςε τὴν ζωὴν του εἰς ἐντέλεστάτην πλήρωσιν τοῦ νόμου· ἀπέδειξε μὲ λαμπρὰ θαύματα τὴν ἰδίαν του Θεοῦ.

τητά, καὶ ἐφανερώσε κατὰ πλάτος τὴν θέλησιν τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς.

22. Ὁ Σωτὴρ ἐτελεύτησε τὴν ἀγιωτάτην αὐτοῦ ζωὴν μετὰ τὸν σταυρικὸν θάνατον.

23. Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀληθὴς θυσία, διὰ τῆς ὁποίας κατηλλάγημεν μετὰ τὸν Θεόν, καὶ ὅσοι πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν τὸν Θεῖον Μεσίτην, δικαιούνται καὶ σώζονται.

24. Ὁ ἀποθανὼν Σωτὴρ ἐτάφη, ἀνέστη ὅμως τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἀνελήφθη ἔπειτα εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

25. Αὐτὸς θέλει ἔλθει πάλιν, διὰ νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκροὺς, καὶ ἡ βασιλεία του δὲν θέλει λάβει ποτὲ τέλος.

26. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, ἀφοῦ ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἔστειλεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ εἰς ὅλους τοὺς πιστοὺς, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, διὰ τῆς ἐνεργείας καὶ χάριτος τοῦ ὁποίου σώζεται ὁ ἄνθρωπος.

27. Διὰ τῆς ἐνεργείας καὶ χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι τὴν ἀλήθειαν τοῦ Ευαγγελίου εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ συνήθροισαν ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη μίαν Ἐκκλησίαν.

28. Αὕτη ἡ Ἐκκλησία εἶναι Μία, Ἁγία, Καθολικὴ, καὶ Ἀποστολική.

29. Ἡ Ἐκκλησία κυβερνᾶται ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας τῆς Νέας Διαθήκης, ὑποκάτω εἰς μίαν κεφαλὴν τὸν Χριστόν.

30. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διέταξεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ μυστήρια, ἧγουν τοιαύτας πνευματικὰς τελετὰς, διὰ τῶν ὁποίων δίδει εἰς τοὺς

πιστούς τὴν ἀόρατον χάριν τοῦ Θεοῦ, ὑποκάτω εἰς
ὄρατὰ σημεῖα.

Ἱστορία τῆς Πολωνίας.

550'. — Λέχες, ἀρχηγὸς Φυλῆς Σαρματῶν
ἐστερεώθη εἰς τὴν Πολωνίαν ἐκτίσεν, εἰς τὰ πέ-
ριξ τοῦ Βίστουλα, πολλὰ τείχη, οἱ ἀπόγονοὶ του
ἐβασίλευσαν ἑκατὸν πενήντα χρόνους μὲ τὸ ὄνομα
δούκες.

700'. — Ο ὄικος τοῦ Λέχου ἐσβίβη· οἱ
Πολῶνοι ἔδοσαν τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν εἰς τὸν
Κράκον, ὅστις ἐθεμελίωσε τὴν Κρακοβίαν, τὴν
ὁποίαν κατέστησε μητρόπολιν, καὶ ἐμψύχωσε τὴν
γεωργικὴν.

Μετ' ὀλίγον καιρὸν, ἐπειδὴ ὁ Β', Ποπιὸλ ἀπέ-
θανε, χωρὶς ἔσθ' ἀφήσῃ διάδοχον ἐκλέχθη ἕνας
ιδιώτης πολίτης τῆς Κρακοβίας, λεγόμενος Πιάστρως,
τοῦ ὁποίου οἱ ἀπόγονοι ἐβασίλευσαν πολλοὺς
αἰῶνας.

1000. — Βολέσλαος Α'. ἐστέρθη ἀπὸ τὸν
αὐτοκράτορα Ὄθωνα Γ', καὶ πρῶτος ὠνομάσθη
Βασιλεὺς· ἐκυρίευσεν ὅλην τὴν Βοημίαν καὶ Μο-
ραυίαν ἐνίκησε τοὺς Ρώσους, τοὺς Προύσους,
τοὺς Σάξωνας, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς Πομερα-
νίας, ὑπέταξεν ὅλους τούτους τοὺς λαοὺς. Ἀλλ'
ὁ διάδοχός του Μιεκίσλαος, χαῦνος ἄνθρωπος καὶ
τρυφηλὸς ἔχασε τοὺς πλειοτέρους τόπους.

1040. Κασσιμίρως, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Μιε-
κισλάου, ἔφερε τὴν εἰρήνην, ἔκαμε νὰ ἀνθήσωσιν αἱ
τέχναι καὶ ἡ θρησκεία· ἐπῆρεν ἀπὸ τοὺς Βοημί-

ους ὅλους τοὺς τόπους, τοὺς ὁποίους εἶχαν κυριεύσει ἀπὸ τοὺς Πολῶνους.

1067. — Κυριεύει ὁ Βολέσλαος ὁ Β΄, ὅλην τὴν Ρῶσσίαν· οὗτος ἀρχισε σκληρότητα, διὰ τὰς ὁποίας ἐξεθρονίσθη. Οἱ Ρῶσσοι ἀπετίναξαν τὸν ζυγὸν τῶν Πολῶνων.

1081. — Λαδίσλαος, ἀδελφὸς τοῦ Βολεσλάου, ἐκλέχθη ἀντ' αὐτοῦ, καὶ εὐχαριστήθη καὶ ὀνομάζεται Δούξ, καὶ οἱ διάδοχοί του οὕτως ὀνομάζοντο εἰς δύο αἰῶνας· ἕως εἰς τοὺς 1295 ἡ Πολωνία κατεσχίζετο ἀπὸ τοὺς εὐγενεῖς, οἱ ὁποῖοι τὴν εἶχαν μοιρασμένην, καὶ ἐνίοτε τὴν διήρπαζον οἱ ξένοι. Οἱ Πολῶνοι ἠνώσαν ὅλην τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν Β΄, Πρεμισλάον, καὶ τὸν ὀνόμασαν Βασιλεῖα.

1333. — Κασμίρος Γ΄, ἓνας ἀπὸ τοὺς διάδοχους τοῦ Πρεμισλάου, ὑπέταξεν εἰς μίαν μόνην ἐκστρατείαν, τὴν Μαύρην Ρῶσσίαν. Ἐδημοσίευσεν κώδικα νόμων ἐσύστησε Πανεπιστήμιον εἰς τὴν Κρακοβίαν, νοσοκομεῖα, ἔκτισε πολλὰ τεῖχη, ἠλευθέρωσε τοὺς χωρικοὺς ἀπὸ τὴν δουλείαν τῶν εὐγενῶν, καὶ ἠξιώθη καὶ ὀνομασθῆναι μέγας. Ἀπέθανεν ἄτεκνος, καὶ μετ' αὐτὸν ἐσβύσθη ἡ γενεὰ τῶν Πιάστρων. Λουδοβίκος, βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας τὸν διαδέχεται.

1386. — Γαγελών, μέγας δούξ τῆς Λιθουανίας, ἐνυμφεύθη τὴν Εἰθβίγε, θυγατέρα τοῦ Λουδοβίκου· ἐστέφθη βασιλεὺς μετ' ὄνομα Λαδίσλαος 5. Ἐσυσσωμάτωσε διὰ πάντα μετ' ὄνομα Βασιλείου τῆς Πολωνίας τὸ δουκάτον τῆς Λιθουανίας, τὴν Σαμογιτίαν, καὶ ὅσους τόπους ἐξουσίαζεν εἰς τὴν Ρῶσσίαν.

Οὗτος ὁ βασιλεὺς, διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ ἀνδρίαν του, ἐφάνη ἄξιος τῆς βασιλείας, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησαν οἱ ἡγεμόνες τῆς γενεᾶς του, ἕως εἰς τὸν Β', Σιγισμούνδον, ἐπονομασθέντα Αὐγούστον, ἔστις ἀπέκτησε τὴν Λιβονίαν. Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἡ Πολωνία ἔλαβε βασιλεῖς ἀπὸ διαφόρους οἴκους, μεταξύ τῶν ὁποίων συναριθμεῖται ὁ Εὐρῆϊκος Δὲ Βασιλοῖος, ὅστις, μετὰ τρεῖς μῆνας τῆς στéψεώς του, ἦλθεν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἐβασίλευσε μὲ τὸ ὄνομα Εὐρῆϊκος Γ'.

1649. Οἱ Πολῶνοι ἐκλέγουσι βασιλέα τῶν Κασιμῖρον τὸν Ε', οὗτος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν Ἰησοῦιτης, καὶ εἶτα Καρδινάλις· νικηθεὶς ἀπὸ τὸν Γουσταῦον, βασιλέα τῆς Σβεκίας, ἔχασε μέρος τῆς ἐπικρατείας του, τὸ ὁποῖον πάλιν τὸ ἀπέκτησεν εἰς τὴν εἰρήνην. Ἐνίκησε τοὺς Ρώσσοις· παρῆιτησε τὸ βασίλειον, καὶ ἦλθε, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ορθόδοξος Διδασκαλία. — Ἀκολουθία.

31'. Ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία ἔχει ἐν τῇ νεᾷ Διαθήκῃ ἑπτὰ μυστήρια, ἡγουν τὸ βάπτισμα, τὸ χρίσμα, τὴν Ἀγίαν εὐχαριστίαν, τὴν ἐξομολόγησιν, τὴν Ἱερώσυνην, τὸν γάμον, καὶ τὸ Εὐχέλαιον.

32'. Τὸ βάπτισμα εἶναι μυστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον, ὅταν τὸ σῶμα πλύνεται διὰ τοῦ ὕδατος, λούεται ἡ ψυχὴ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

33'. Τὸ χρίσμα εἶναι μυστήριον, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς χρίσεως τῶν μελῶν τοῦ σώματος μὲ τὸ

μῦρον, ἐπιχέει εἰς τὸν βαπτισθέντα τὸ πνευματικὸν μῦρον, ἡγούν τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

34. Ἡ Ἁγία Εὐχαριστία εἶναι μυστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον, λαμβάνει ὁ πιστός, ὑποκάτω εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἄρτου, αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὑποκάτω εἰς τὸ εἶδος τοῦ οἴνου, αὐτὸ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

35. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Α'. Κορινθ. ΙΙ, 28.

36. Ἡ ἐξομολόγησις εἶναι μυστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον συγχωροῦνται ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Ἱερέως αἱ ἁμαρτίαι εἰς τοὺς πιστοὺς, ὅποτεν οὗτοι τὰς ὁμολογήσωσιν εὐκρινῶς, καὶ πιστεύοντες ἀδιστακτως εἰς τὴν ἀξιωμασίαν τοῦ Χριστοῦ.

37. Τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης εἶναι μυστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγίον καθιεροῖ διὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διακόνων τὸ ἐκλεχθὲν ἐπιτήδειον μέλος εἰς τὴν αὐτὴν διακονίαν διὰ τὴν ἱερουργίαν τὰ μυστήρια, καὶ νὰ ποιμαίνῃ τὸ ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ.

38. Ὁ γάμος εἶναι μυστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἱερεὺς συνάπτει δύο πρόσωπα εἰς γάμου κοινωνίαν καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τοὺς εὐλογήσῃ.

39. Τὸ εὐχέλαιον εἶναι μυστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον, ὁ ἱερεὺς ἀλείφει μὲ ἔλαιον τὸν ἀσθενῆ, καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸν, νὰ τὸν θεραπεύσῃ, καὶ νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας του.

40'. Ἐξω ἀπὸ τὰ προφειρημένα μυστήρια, ἔχει προστούτοις ἡ Ἐκκλησία παραδόσεις τινὰς καὶ συνηθείας, αἱ ὁποῖαι φυλάττονται, ἢ διότι συντελοῦσιν εἰς βελτίωσιν τῶν ἡθῶν, ἢ διὰ τὴν εὐπρέπειαν τῆς Ἐκκλησίας.

41'. Ὅσοι ἐφύλαξαν τὴν πίστιν ἀμώμητον, καὶ ἐποίησαν τὰ ἀγαθὰ, θέλουσιν ἀνασταθῆ εἰς ἀνάστασιν ζωῆς. Ὅσοι δὲ ἔπραξαν τὰ φαῦλα, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

42'. Μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, οἱ μὲν δίκαιοι θέλουσι κληρονομήσει τὴν αἰώνιον ζωὴν· οἱ δὲ ἀσεβεῖς θέλουσιν καταδικασθῆ εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν.

Ἱστορία τῆς Πολωνίας — Ἀκολουθία.

1667. — Διάδοχος τοῦ Εἰ. Κασιμίρου ἔγινεν ὁ Μιχαὴλ Βιεσνόβσκις, ἀνεπιτήδειος εἰς τὸ νὰ βασιλεύῃ· ἦτον ὁμως τοῦ βασιλείου μέγας μαρσεσχιάλος, καὶ μέγας στρατηγὸς Ἰωάννης ὁ Σοβιέσκις, ὁ πλέον ἐπιτήδειος πολεμικὸς τοῦ καιροῦ του· ἀπέκτησε πολλοὺς τόπους ἀπὸ τοὺς Κοζάκους καὶ Ταρτάρους. Ἐνίκησε πολλάκις καὶ τοὺς Τούρκους, καὶ μάλιστα εἰς τὸ Χοτίνι.

1674. — Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μιχαὴλ, ἐκλέγεται ὁ Σοβιέσκις· ἠνάγκασε τὸν βεζύρην Μουσταφᾶν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐμβῆ εἰς τὴν Ἀλλεμανίαν μὲ ἑκατὸν ἑξήντα χιλ. ἀνθρώπων, νὰ σηκώσῃ τὴν πολιορκίαν τῆς Βιέννης. Ἐπωνομάσθη Μέγας. Μετὰ τὸν θάνατόν του ἔγινε μεσοβασίλειά δύο χρόνους.

1698. — Φρειδερίκος Αύγουστος Α', Εκλέκτωρ τῆς Σαξωνίας, ἐβασίλευσε. Κάρολος ΙΒ', βασιλεὺς τῆς Σβεκίας τὸν νικά, καὶ τὸν ἀναγκάζει νὰ στραφῇ εἰς τὸ ἐκλεκτοράτον του, καὶ ἐκλέχθῃ ἀντ' αὐτοῦ Στανίσλαος Λεκαίνσκις εἰς τοὺς 1709'.

Ὁ Κάρολος ἐνίκηθῃ εἰς τὴν Πουλταύαν· ὁ Αύγουστος ἀναβαίνει πάλιν εἰς τὸν θρόνον καὶ βασιλεύει ἕως τὸν θάνατόν του.

1733. — Στανίσλαος, μετὰ θάνατον τοῦ Αύγουστου ἐκλέχθῃ πάλιν· ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος 5. ἔκαμε νὰ δοθῇ ἡ βασιλεία εἰς τὸν Β', Αύγουστον, Εκλέκτορα τῆς Σαξωνίας, υἱὸν τοῦ ἀποθανόντος βασιλέως.

1764. — Στανίσλαος Αύγουστος Πονιατόβσκις, διάδοχος τοῦ Β', Αύγουστου ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον μετὰξὺ πολλῶν ταραχῶν.

1772. — Πρώτη συνθήκη περὶ διαιρέσεως τῆς Πολωνίας. Ἡ Πολωνικὴ Πρωσσία, καὶ μέγα μέρος τῆς Πολωνίας ὑποτάσσεται εἰς τὸν βασιλέα τῆς Πρωσσίας· αἱ βασιλεῖαι τῆς Γαλλικίας καὶ τῆς Λοδομερίας εἰς τὸν οἶκον τῆς Αὐστρίας, ἡ Πολωνικὴ Λιβονία, καὶ μέρος τῆς Λουθανίας, εἰς τὴν Ρώσσιαν.

1791. — Νέον πολιτικὸν σύνταγμα τῆς Πολωνίας.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον γίνεται συμμαχία τῆς Ταργοβίκης ἐναντίον τοῦ νέου συντάγματος, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ρώσσίας· στρατεύμα Ρώσικὸν ἐμβαίνει εἰς τὴν Πολωνίαν.

1793. — Ἡ Πολωνία παραχωρεῖ μέρος εἰς τὴν Ρώσσιαν.

1794. — Ε'πανάστασις τοῦ Κοσκιούκου εἰς τὴν Πολωνίαν ἐναντίον τῶν Ρ'ώσων. Νικᾶται ὁ ῥηθεὶς, καὶ γίνεται αἰχμάλωτος.

1795. — Στανίσλαος Πονιατόβσκιος παραιτεῖ τὴν βασιλείαν.

1815. — Ἡ Πολωνία ὅλη γίνεται βασιλεῖον, καὶ βασιλεύει ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρ'ωσσίας Ἀλέξανδρος.

Ο'ρθόδοξος Διδασκαλία.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ Θείου Νόμου.

1'. „Ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν.“
Ἰάκωβ. 2, 20'.

2'. Ο' Θεῖος Νόμος δεικνύει εἰς ἡμᾶς τὴν διαφορὰν τῶν καλῶν καὶ τῶν κακῶν ἔργων.

3'. Ο' Θεῖος Νόμος εἶναι γεγραμμένος εἰς τὴν καρδίαν ἐκάστου, καὶ περιέχεται εἰς τὰς ἐπομένας δέκα ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Μωϋσῆν. Ἐξοδ. κεφ. 20', 2'. — 27'.

Ἐντολὴ Α'.

„Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· οὐκ ἔσονται σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.“

Β'.

„Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδῶλον, οὐδὲ παντός ὁμίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ

„γῆ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς
„γῆς· οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσης
„αὐτοῖς.“

Γ΄.

„Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου
„ἐπὶ ματαίῳ.“

Δ΄.

„Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἀγιά-
„ζειν αὐτὴν· ἕξ ἡμέρας ἔργα, καὶ ποιήσεις πάντα.
„τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, Σάββατα
„Κυρίου τῷ Θεῷ σου.“

Ε΄.

„Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου,
„ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη
„ἐπὶ τῆς γῆς.“

ΣΤ΄.

„Οὐ φονεύσεις.“

Ζ΄.

„Οὐ μοιχεύσεις.“

Η΄.

„Οὐ κλέψεις.“

Θ΄.

„Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον
„σου μαρτυρίαν ψευδῆ.“

Γ.

„Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ· οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ· οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ· οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ· οὔτε τοῦ ὑπόζυγιου αὐτοῦ· οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν.“

4. Ὁλος ὁ νόμος καὶ αἱ ἐντολαὶ θεμελιόνονται εἰς δύο πράγματα· ἡγουν εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον.

5. Ἡ Πρώτη ἐντολὴ μᾶς διδάσκει, νὰ πιστεύωμεν ἐκ καρδίας, καὶ νὰ ὁμολογῶμεν διὰ στόματος, ὅτι εἶναι εἰς μόνος Θεός· περὶ δὲ τῶν Θεῶν αὐτοῦ ἰδιοτήτων, νὰ θεχώμεθα καὶ νὰ πιστεύωμεν, ὅσα περὶ τούτων φανερόναι ἢ Ἀγία Γραφή.

6. Ἡ Δευτέρα ἐντολὴ ἀπαγορεύει τὴν εἰδωλολατρείαν, καὶ ὅλους τοὺς ἀθεμίτους τρόπους τῆς Θείας λατρείας.

7. Ἡ Τρίτη ἐντολὴ ἐμποδίζει τὸ νὰ μεταχειριζώμεθα τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μὲ καταφρόνησιν τῆς δόξης αὐτοῦ· καὶ μᾶς διδάσκει τὸν ὀρθὸν τρόπον τῆς Θείας λατρείας.

8. Ἡ Τετάρτη ἐντολὴ μᾶς προστάσσει, νὰ συνερχώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰς Κυριακάς, καὶ τὰς λοιπὰς ἑορταῖς, διὰ νὰ λατρεύωμεν τὸν Θεόν, ἡγουν νὰ ἀποδίδωμεν εἰς τὸν κτίστην τοιαύτην τιμὴν, ὅποιαν χρεωστῆ εἰς αὐτὸν τὸ κτίσμα, ἰκαὶ νὰ οἰκοδομῶμεν ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ Θείου λόγου.

9. Ἡ Πέμπτη ἐντολὴ προστάσσει νὰ προσφέρωμεν τὴν ὀφειλομένην τιμὴν καὶ ὑπακοὴν εἰς

τούς γονεῖς ἡμῶν, καὶ ἐξαιρέτως (ὑποκάτω εἰς τὸ ἔνομα τῶν γονέων) εἰς τοὺς Ἡγεμόνας, εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ κοσμικὴν ἐξουσίαν, εἰς τοὺς διδασκάλους, εἰς τοὺς εὐεργέτας καὶ δεσπότας, καθὼς ἐτι καὶ εἰς τοὺς Γέροντας· καὶ νὰ ἀγαπῶμεν εἰλικρινῶς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

10'. Ἡ Ἐκτη ἐντολὴ προστάσσει, νὰ μὴ βλάπτωμεν ἀμέσως, ἢ δι' ἄλλου τινὸς τὸν πλησίον, μήτε νὰ συλλογιζώμεθα νὰ τὸν βλάψωμεν· ἀλλ' ἐξ ἐναντίας νὰ τὸν φυλάττωμεν ἀπὸ πᾶσαν βλάβην.

11'. Ἡ Ἐβδόμη ἐντολὴ ἀπαγορεύει τὴν μοιχείαν, καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὴν, ὅλας τὰς ἀθεμίτους σαρκικὰς ἐπιθυμίας, καὶ προστάσσει νὰ ζῶμεν ἀγνῶς καὶ σωφρόνως, εἴτε ὑπὸ γάμον, εἴτε ἀγαμοὶ ὄντες.

12'. Εἰς τὴν Ὀγδόην ἐντολὴν ἀπαγορεύει ὁ Θεὸς πᾶν εἶδος κλοπῆς καὶ ἀδικίας· καὶ προστάσσει νὰ φροντίζωμεν διὰ τὴν ὠφελειαν τοῦ πλησίον ἐξίσου, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν, διὰ νὰ διατηρῆται ἡ κοινὴ εὐδαιμονία.

13'. Ἡ Ἐνάτη ἐντολὴ προστάσσει νὰ μὴ ψευδῶμεθα, μήτε νὰ βλάπτωμεν τὸν πλησίον διὰ τῆς γλώσσης.

14'. Ἡ Δεκάτη ἐντολὴ περιέχει μίαν ἐντελῆ ἐξήγησιν ὅλων τῶν προειρημένων ἐντολῶν, καὶ προστάσσει ὅχι μόνον νὰ μὴ πράττωμεν τὸ κακὸν, ἀλλὰ μήτε καὶ τὸ ἐπιθυμῶμεν κατὰ διάνοιαν.

Ἱστορία τῆς Δανιμαρκίας.

Ὁ Ὄθωνος, βασιλεὺς εἰς τὴν Ἀσίαν, διωχθεὶς ἀπὸ τὴν ἐπικράτειάν του ἀπὸ τὸν Πομπήϊον, ἐξήντα χρόνους πρὸ Χριστοῦ, ὑπῆγεν εἰς τὴν ἄρκτον τῆς Εὐρώπης, μὲ πολὺ πλῆθος τῶν ὑπηκῶν του, καὶ ὑπέταξε τοὺς λαοὺς τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ῥωσσίαν, τὴν Πολωνίαν, τὴν Δανιμαρκίαν, τὴν Σβεκίαν καὶ τὴν Νορβεγίαν, ἐμοίρασε τὰς κυριευθείσας ἀπὸ αὐτὸν χώρας εἰς τοὺς υἱοὺς του, καὶ ἐκράτησε διὰ τὸν ἑαυτὸν του τὴν Σβεκίαν, καὶ ἔδωκε τὴν Δανιμαρκίαν εἰς τὸν Σκιόλδον καὶ οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος βασιλεὺς.

1107. — Οἱ Δανιμαρκέζοι ἀπαιτοῦν καὶ λαμβάνουν ἀπὸ τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας Ἐθελνέδον χρονικὸν δόσιμον, διὰ νὰ παύσωσι τὰς συνεχεῖς τῶν ἐφόδους εἰς τοῦτο τὸ βασίλειον.

1114. — Κανούτος ὁ Μέγας ἐκύριευσε τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἔκαμε νὰ ἔβγη ὁ Ἐθελνέδος εἰς τὴν ἀπουσίαν του, ὁ Ὄλαος, βασιλεὺς τῆς Νορβεγίας, ἐλεηλάτησε τὴν Δανιμαρκίαν· ὁ Κανούτος ἐστράφη ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ἐμβαίνει εἰς τὴν Νορβεγίαν, καὶ διώχνει τὸν Ὄλαον, καὶ κυριεύει τὴν ἐπικράτειάν του.

1385. — Μαργαρίτα, ἡ μήτηρ τοῦ Ὄλαου, ὅστις εἶχεν ἀποθάνει, ἐπανάλαβε τὴν βασιλείαν· ἐπροσκαλέσθη εἰς Βοήθειαν τῶν Σβέκων ἐναντίον τοῦ βασιλέως τῶν τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἐπολέμησε, καὶ ἐπίασεν αἰχμάλωτον καὶ αὐτὸν καὶ τοῦ υἱόν του, καὶ ἐκηρύχθη βασίλισσα τῆς Σβεκίας, καὶ ἐκήρυξε διάδοχόν της εἰς τοῦτο τὸ βασίλειον, τὸν νέον Ἐξέρικον, δούκα τῆς Πομερανίας.

Είνονται τὰ βασιλεία τῆς Δανιμαρκίας, Νορβηγίας καὶ Σβεκίας· ἡ Μαργαρίτα βασιλεύει μὲ πολλὴν φρόνησιν, καὶ ἐπωνομάσθη ἀξίως, ἡ Σεμίραμις τῆς Ἀρκτου.

1412. — Εὐρέκος, κύριος τριῶν βασιλείων, ἠσχολήθη, εἰς ὅλον τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας του, εἰς τὸ νὰ πολεμῇ μὲ τὸν οἶκον τοῦ Χολστέιν.

Χριστοφόρος, δούξ τῆς Βαυιέρας, τὸν διαδέχεται εἰς τοὺς 1437, καὶ ἠσχολήθη εἰς τὸ νὰ φυλάττη τὴν εἰρήνην εἰς τὴν ἐπικράτειάν του, καὶ μάλιστα εἰς τὸ νὰ κάμῃ νὰ ἀνθήσῃ τὸ ἐμπόριον.

1448. — Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοφόρου, οἱ Δανέζοι ἔκλεξαν τὸν Χριστιανόν, κόμητα τοῦ Ὀλδεμβούργου, ὅστις ἐθαυμάσθη διὰ τὴν φρόνησιν καὶ μετριότητά του. Ἰωάννης ὁ υἱὸς του τὸν διεδέχθη.

1518. — Χριστιανὸς ὁ Β', χάνει τὴν βασιλείαν διὰ τὰς τυραννίας του· ἀντ' αὐτοῦ ἐκλέγεται Φριδερίκος, δούξ τοῦ Χολστέιν. Ἀφοῦ ἐξωρίσθη διὰ δέκα χρόνους (ὁ Χριστιανὸς), πασχίζει νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν βασιλείαν· πιάσεται, καὶ ἀποθνήσκει εἰς τὴν Φυλακὴν εἰς τοὺς 1559.

1535. — Χριστιανὸς Γ', διαδέχεται τὸν πατέρα του Φριδερίκον· οὗτος εἰσήγαγε τὴν θεησκείαν τοῦ Λουθήρου εἰς τὴν ἐπικράτειάν του· διέταξε τὸ σχολεῖον τοῦ Κοπεγχάγ, ἐσύστησε καλὴν βιβλιοθήκην, ἀγαποῦσε τὴν παιδείαν, καὶ ἦτον προστάτης τῶν σοφῶν.

Τὸ βασιλεῖον τοῦ υἱοῦ του, Φριδερίκου Β', ἀφέλησε περισσότερον τὴν παιδείαν· ἐτίμησε μὲ

ιδιαιτέραν Φιλίαν τὸν Τύχωνα Βράχην, καὶ πολλοὺς ἄλλους σοφοὺς.

1588. — Χριστιανὸς Δ'. ἐκλέχθη ἀρχηγὸς τῆς Φατρίας τῶν ἀντιδιαμαρτυρουμένων ἐναντίον τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ἔδειξε πολλὰς καλὰς πράξεις.

Ὁ υἱὸς του Φρειδερίκος Γ', ἑκάμει νὰ κηρυχθῆ διαδοχικὸς ὁ θρόνος καὶ εἰς τὰς θυγατέρας· ἔκαμεν ἀνεξάρτητον τὸ βασιλεῖον τῆς Δανιμαρκίας.

1699. — Φρειδερίκος Δ', υἱὸς τοῦ Ε', Χριστιανῶ, πολεμῶν μὲ τὸν ΙΒ', Κάρολον, βασιλέα τῆς Σβεκίας, ὅστις τὸν ἠνάγκασε νὰ δεχθῆ τὴν εἰρήνην· ἔπειτα ἐκυρίευσε πολλοὺς τόπους τῶν Σβέκων,

1801. — Οἱ Ἀγγλοὶ ἐμβαίνουν εἰς τὸ Σούνδ· οἱ Δανιμαρκέζοι πολεμοῦν μὲ τοὺς Ἀγγλοὺς· μετὰ ἕξ ἡμέρας γίνεται ἀνακωχή.

1808. — Βασιλεὺς Φρειδερίκος ε'. πυρκαϊὰ τοῦ Κοπεγχάγ, καὶ κυρίευσις τοῦ στόλου ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς.

Μ Λ Θ Η Μ Α Η'.

Κάπνισμα ἐναντίον τῆς λοιμικῆς νόσου.

Λάβε πέντε μέρη κοινοῦ ἁλατος, ἤγουν τοῦ μαγειρείου· τέσσαρα μέρη λαδίου χαλκάνθης (βιτριολίου). Τὸ ἅλας ἄς ἦναι ὀλίγον βρεγμένον, καὶ τὸ ῥηθὲν λάδιον ἀψίτερον (κονσεντρατάμ). Ἀνακάτωσέ τα εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον, καὶ ὄχι εἰς μετάλλινον· τὸ ἅλας ἄς ἦναι

τριμμένον εἰς σκόνην, καὶ χύνε εἰς αὐτὸ τὸ ῥηθὲν λάδιον. Τότε ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ ἄλας ἓνα ὄξύ, τὸ ἔποϊον λέγεται Ἀλικόν. Δὲν πρέπει νὰ στέκεσαι πολλὰ σιμὰ εἰς τούτους τοὺς ἀτμούς· διότι ἐνοχλοῦνται οἱ πνεύμονες. Ἄν θέλῃς νὰ γένη ἐγλήγορα ἢ ἀνάδοσις, ἔπαρε τὸ λάδιον χωρὶς ἀνακάτωσιν νεροῦ, καὶ χύσето εὐθύς εἰς τὸ ἀγγεῖον, ὅπου εἶναι τὸ βρεγμένον ἄλας, καὶ βαλμένον ἐπάνω εἰς ἀναμμένα κάρβουνα. Ἐάν ὁ τόπος ἦναι κατοικημένος καὶ θέλῃς μέτριον κάπνισμα, ἀφοῦ ἀνακατώσης τὸ λάδιον μὲ ἄλλο τόσον νερόν, χύνετο ἀπ' ὀλίγον ἐπάνω εἰς τὸ ἄλας· ἐξακολουθεῖται τὸ κάπνισμα τοῦτο, ἕως νὰ γεμισθῇ ὁ θαλάμος ἀπὸ ἓν εἶδος ὀμίχλης· πάραυτα οἱ ἀτμοὶ, οἱ ἔποιοι εἰς τὴν ἀρχὴν εἶχαν ἀναίβῃ εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ θαλάμου, πίπτουσι κάτω, καὶ σκορπιζόμενοι ἀφανίζονται. Ἀνοίγονται ἔπειτα αἱ θύραι καὶ τὰ παραθύρια, καὶ ἀνακαινίζεται ὁ αἶρ. Ἐάν τὸ κάπνισμα ἔγινεν ἀρκετὸν, ἀφανίζονται καὶ τὰ λεπτότατα βρομερὰ καὶ σεσηπότα φάρια, εἰδὲ μὴ, πρέπει νὰ ἐπαναλάβῃς τὴν κάπνισιν.

Ορθόδοξος Διδασκαλία — Ἀκολουθία.

15'. Εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν Θεῶν ἐντολῶν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ συνεργούσα χάρις· ἢ ὁποῖα ἀποκτᾶται, καθὼς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ, διὰ τῆς θερμῆς προσευχῆς.

16'. Εἰς τὴν ἐπομένην Κυριακὴν προσευχὴν περιέχονται ὅλα, ὅσα πρέπει νὰ ζητῶμεν ἀπὸ τὸν πολυεύσπλαγχρον Θεὸν προσευχόμενοι.

- „Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
„Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
„Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου,
„Γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς.
„Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὲς ἡμῖν σήμερον,
„Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφελήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
„Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
„Ἄλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πούνηρου,
„Ὅτι σου ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ Δύναμις, καὶ
ἡ Δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.“

Ἐξήγησις τῆς Κυριακῆς προσευχῆς.

„Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς“

Ὁ Θεὸς εἶναι πανταχοῦ παρῶν κατ' ἐξαί-
ρετον δὲ φανέρωσιν τῆς δόξης του, λέγομεν, ὅτι
κατοικεῖ εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Ἐπειδὴ μᾶς ἀνέδειξεν
υἱὸς ἀπὸ ἐχθρῶν, διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ μονο-
γενοῦς υἱοῦ, τὸν ὀνομάζομεν δικαίως πατέρα μας·
καὶ ὁμολογοῦμεν, ὅτι ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι εἴ-
μεθα ἀδελφοί.

„Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.“

Τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς δώσῃ τὴν δύναμιν
καὶ χάριν, διὰ νὰ πράττωμεν τὰς ἐντολάς του,
καὶ οὕτω βλέποντες οἱ ἄνθρωποι νὰ δοξάζωσι τὸ
ὄνομά του, καὶ ὄχι νὰ τὸ βλασφημῶσι διὰ τὰς
κακάς μας πράξεις.

„Ελθέτω ἡ Βασιλεία σου.“

Τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ὀδηγήῃ εἰς τὸ θέλημα τοῦ ὡς βασιλεὺς μας· καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ τῆς μακαρίας κατοικίας τῶν ἁγίων, ὅπου θέλει βασιλεύει αἰωνίως ἐπάνω εἰς ἡμᾶς.

„Γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.“

Υποτάσσομεν εἰς τὸ θέλημά του· τὴν διεφθαρμένην μας θέλησιν, εἰς τὸ νὰ πράττωμεν τὰς Θείας του ἐντολάς, καθὼς οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι ἐκτελοῦσι τὰς Θείας του προσταγὰς.

„Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὲς ἡμῖν σήμερον.“

Τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς δίδῃ τὰ ἀναγκαῖα εἰς ταύτην τὴν πρόσκαιρον ζωὴν.

„Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.“

Τὸν παρακαλοῦμεν νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας μας, ὑποσχόμενοι, ὅτι θέλομεν συγχωρεῖ καὶ ἡμεῖς τοὺς ἄλλους δι' ὅσα κακὰ ἔκαμαν εἰς ἡμᾶς.

„Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.“

Ἐπειδὴ εἴμεθα ἀδύνατοι εἰς τὸ νὰ ὑποφέρωμεν τοὺς πειρασμούς, καθὼς ὁ Ἰῶβ, τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μὴ μᾶς βάλῃ εἰς πειρασμόν μεγάλη-τερον ἀπ' ὅσον ἠμποροῦμεν νὰ βαστάσωμεν, μά-

λιστα νὰ μᾶς λυτρώη ἀπὸ τὸ κακόν, ἤγουν ἀπὸ πᾶσαν ἁμαρτίαν ἢ ἀπὸ τὸν κακόν, ἤγουν ἀπὸ τὸν διάβολον.

„Ὅτι σοῦ ἔστιν κ. τ. λ.“

- Βεβαιόνομεν, ὅτι εἶναι ὁ μόνος βασιλεὺς, ὁ μόνος Παντοδύναμος, ὁ μόνος δεδοξασμένος.

Τέλος τῆς Ὁρθοδόξου Διδασκαλίας.

Ἱστορία τῆς Σβεκίας.

Τὸ αὐτὸ σκότος ἔχομεν διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Σβεκικῆς μοναρχίας, καθὼς καὶ τῆς Δανικῆς. Μερικοὶ ἱστορικοὶ τὴν ἀναιβάζουσι ἕως εἰς τοὺς 481, ὅποτε Σβαρτμαννὸς ἐβασίλευεν εἰς τὴν Σβεκίαν.

1365. — Ἀλβερτος, δούξ τοῦ Μακλεμβούργ, ἀναβᾶς εἰς τὸν θρόνον τῆς Σβεκίας, ἐπεθύμησε, καθὼς καὶ οἱ προκατόχοι του, ἀπόλυτον ἰσχύν, καὶ ἠθέλησε νὰ κυριεύσῃ τὰ ὑπάρχοντα τῶν εὐγενῶν. Οὗτοι βαρυνθέντες τὰ συχνὰ δοσίματα, ἐπικαλοῦνται τὴν βοήθειαν τῆς Μαργαρίτας, βασιλίσσης τῆς Δανιμαρκίας, ἣτις ἦνωσε μὲ τὸ βασιλεῖόν της τὴν Σβεκίαν. Ὅθεν ἡ Σβεκία μένει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν βασιλέων τῆς Δανιμαρκίας.

1518. — Γουστάυος Εριξῶν, φέρεται αἰχμάλωτος εἰς τὸ Κοπεγχάγ· φεύγει, ὑπάγει εἰς Λουβέκ, περιτρέχει ὅλας τὰς ἐπαρχίας, σηκίει τοὺς λαοὺς, κυριεύει πολλοὺς τόπους, ἀρπάζει τὴν Σβεκίαν ἀπὸ τὴν Δανιμαρκίαν, καὶ κηρύττεται βα-

σιλεύς εις τους 1523. Εισάγει τον Λουθηρανισμόν εις την επικράτειάν του, καὶ ἀποθνήσκει εις τους 1560, ἀφού κατέστησε τὸν θρόνον διαδοχικόν, ὅστις ἦτον πρότερον κατ' ἐκλογὴν.

Εἰ βασιλεύσαν εις τὸ ἐξῆς μερικοὶ κἀνέν ὁμως ἀξιοσημείωτον δὲν ἠκολούθησεν, εἰμὴ ὅτι Κάρολος ἐγύμνωσε τὸν ἀνεψιὸν του Σιγισμούνδον ἀπὸ τὸν θρόνον.

1611. — Γουσταῦος Α' δόλφος ἐξαναλαμβάνει ἀπὸ τους Δανιμαρκέζους, ὅσα ἐκεῖνοι ἀπόκτησαν ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας του· κυριεύει πολλοὺς τόπους τῶν Ρώσων καὶ τῶν Πολώνων· κἀμνει πολλὰς νίκας εις τὴν Ἀλλεμανίαν, ἀφανίζει τὸ Παλατινάτον, τὴν Σαναβίαν, τὴν Βαυιέραν, καὶ νικᾷ λαμπρῶς εις τὴν Λειψίαν· ἐφονεύθη εις τὴν μάχην τοῦ Λούτζεν, ἀφού ἐνίκησε τους Αὐστριακοὺς. Οὗτος ἐπωνομάσθη μέγας· τὸν διαδέχεται ἡ θυγάτηρ του Χριστιανή.

1632. — Χριστιανή, λαμπρὰ βασίλισσα διὰ τὸ πνεῦμα της, διὰ τὴν παιδείαν της, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην της πρὸς τὰ γράμματα· ἐκυβέρνησε μὲ δόξαν τὴν Σβεκίαν εις 21 χρόνους· παραίτησε τὸν θρόνον εις τὸν Κάρολον Γουσταῦον, δοῦκα τῶν δύο γεφυρῶν συγγενῆ της, καὶ ἀπέθανεν εις τὴν Ρώμην εις τους 1689.

Κάρολος Γουσταῦος κυριεύει ἀπὸ τους Πολώνους πολλοὺς τόπους, ἐνίκησε τους Δανιμαρκέζους. Τὸν διαδέχεται ὁ υἱὸς του Κάρολος ΙΑ'.

1660. — Κάρολος ΙΑ', ἐνίκησε καὶ αὐτὸς τους Δανιμαρκέζους καὶ τους Πολώνους εις διαφόρους μάχας, ἀλλ' ἔχασεν, ὅσους τόπους εἶχεν εις

τὴν Πομερανίαν, ἀλλὰ τοὺς ἐπανελάβεν εἰς τὴν εἰρήνην ὁ Φρόιος κηρύττεται ἀπόλυτος.

1697. — Κάρολος IB, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ IA' Καρόλου, κατετέμαξε τὴν ἀρκτὸν, ἦτον μέγας πολεμικός· Φέρει τὸν πόλεμον εἰς τὴν καρδίαν τῆς Δανιμάρκας, πολιορκεῖ τὴν πρωτεύουσάν διὰ τῆς καὶ Θαλάσσης, καὶ ἀναγκάζει τὸν βασιλεὺς τῆς Δανιμάρκας νὰ ζητήσῃ τὴν εἰρήνην· μὲ ὀκτὼ χιλ. νικᾷ τὴν μάχην τοῦ Νέρβσε ἐναντίον ἑκατὸν χιλ. Ρώσων· νικᾷ τοὺς Σαξωνάς· κάρνει νὰ ἐκλέξωσι βασιλέα τῶν Στανίσλαον Λεξινσκη ἀντὶ τοῦ. Αὐγούστου, τὸν ὁποῖον ἀναγκάζει νὰ παραιτήσῃ τὸν θρόνον. Μετὰ πολλὰς νίκας ἐναντίον τῶν Ρώσων, τέλει, ἐνικῆθῃ ἀπὸ Πέτρον τὸν Μέγαν, εἰς τὴν Πουλτεῦσαν· Φεύγει εἰς τὴν Τουρκίαν· μετὰ πέντε χρόνους, ἐνδύεται ὡς Χωρικός, ἐναχωρεῖ ἀπὸ τὸ Δεμὶρ Τόκκα, εἰς τοὺς 1714, διαβαίνει τὴν Βλαχίαν, Τρανσυλβανίαν, Οὐγγαρίαν, Ἀλεμανίαν, καὶ Φρανκίαν εἰς τὸ Στραλσούνδ. Ἐπιδικεῖται τὰ τεῖχη, ἐμβαίνει εἰς τὴν Νορβηγίαν, ἀρχίζει πάλιν τὴν πολιορκίαν τοῦ Φρεδερίκ σχαλ. καὶ ἐπειδὴ ὑπήγγαινε νὰ κατασκοπεύσῃ τοὺς τόπους, μία βορῆς τὸν Φονεύει. Ἰὸ Δεκεμβρίου 1718. εἰς ἡλικίαν 37 χρόνων.

1718. — Οὐλτική Ἐλεονώρα, ἀδελφὴ Καρόλου IB τὸν διαδέχεται, μετὰ δύο χρόνους, αὐτὴ ἐκήρυξε βασιλέα τὸν σύζυγόν της Φρεδερίκον, Λανθγρεῦον τοῦ Εῖσσ Κάσσελ.

1751. — Ἀδόλφος Φρεδερίκος, δούξ τοῦ Χολστέιν. Εὐτὴν, βασιλεύει ἕως τοὺς 1772.

Ο υἱὸς τοῦ Γουσταῦος Γ' τὸν διαδέχεται· διαλύει τὴν συνέλευσιν, ἣ ὁποία εἶχε διορίσει, ὅλαί αὐτὴν ὑποθέσεις τοῦ βασιλείου νὰ ἀποφασίζωνται κατὰ τὰς πλειοτέρας ψήφους τῆς γερούσιας, καὶ ὁ βασιλεὺς νὰ ὑποτάσσεται εἰς αὐτήν, καὶ στερεώνει τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν.

1772. — Εἰρήνη τῆς Σβεκίας μετὰ τὸν βασιλεῦα τῆς Πρωσσίας.

1788. — Συμμαχία τῆς Σβεκίας μετὰ τὴν Τουρκίαν κηρύττει τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ρωσσίας.

1792. — Γουσταῦος Γ' δολοφονεῖται εἰς τὸν χορὸν, καὶ τὸν διαδέχεται Γουσταῦος Δ'.

1800. — Ἀνανέωσις τῆς οὐδετερότητος μετὰ τὴν Σβεκίαν καὶ Ρωσσίαν.

1809. — Καταβιάζεται ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ κυβερνᾷ τὸ βασιλεῖον Γουσταῦος δούξ τῆς Σουεδεμανίας· ὁ βασιλεὺς παραιτεῖ τὴν βασιλείαν.

1810. — Ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον ὁ πρίγκιψ τοῦ Πόντε Κόρβο Βερναδότ, μετὰ τὸ ὄνομα Κάρολος Γεώργιος Γούλιος.

1814. — Ἐνωσις τῆς Νορβηγίας μετὰ τὴν Σβεκίαν.

Ἱστορία τῆς Ολλάνδης.

923. — Θεοδόσιος, ἀδελφὸς τοῦ Ἐρμαννού, δούξ τῆς Σαξωνίας, ἀνομάσθη κόμης τῆς Ολλάνδης ἀπὸ τὸν Κάρολον τὸν Ἀπλοῦν, καὶ τοῦτο τὸ ἐπώνυμον ἐγένεε διαδοχικόν.

Ἡ λέξις Ολλάνδα σημαίνει σχεδὸν τόποι χαμηλοί.

1417. — Ἡ Ἰακουελίνα, κληρονόμος τῆς Ολλάνδας, ἐνυμφεύθη τὸν Δ' Ἰωάννην, δούκα τοῦ Βραβάντε· ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἐνυμφεύθη, εἰς τοὺς 1423, τὸν Ἰμίφρον, δούκα τοῦ Γλωκενστέρου.

1432. — Ἐνυμφεύθη τὸν Βορσελένον, Στατουδερ τῆς Ολλάνδας. Τὸν ἀκόλουθον χρόνον ἠναγκάσθη νὰ δόσῃ τὰς ἐπαρχίας τῆς εἰς τὸν δούκα τῆς Βουργονίας· ἡ Ολλάνδα, διὰ μέσου γάμου, μεταβαίνει εἰς τὸν οἶκον τῆς Αὐστρίας, μὲ τὰ ἄλλα κτήματα τῆς Βουργονίας.

1467. — Γεννᾶται εἰς τὸ Ρόττερδάμον, ὁ Ἐρασμος, ὁ ὁποῖος ἀνανέωσε τὴν παιδείαν εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Εὐρώπης.

1566. — Ἡ Ολλάνδα ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὸν Β', Φίλιππον.

1579. — Συνθήκη ἐνώσεως εἰς τὸ Οὐτρέχτ. ἑπτὰ ἐπαρχίαι τῶν χαμηλῶν τόπων συστήνουσι μίαν διοίκησιν ὑπὸ τὸν ἡγεμόνα τοῦ Ὁράγγε. Ὅθεν ὀνομάζονται ἠνωμένοι Ἐπαρχίαι, ἢ Γενικαὶ Ἐπαρχίαι τῆς Ολλάνδας.

1648. — Ἰδιαιτέρα εἰρήνη εἰς Μύνστερ, μεταξὺ τῶν Ολλανδῶν καὶ Ἰσπανῶν· ἡ Ἰσπανία δέχεται τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἠνωμένων ἐπαρχιῶν· οἱ ἀναρτίθμητοι στόλοι τῆς Ἰσπανίας ἐνικήθησαν πάντοτε ἀπὸ τὸν περίφημον Τρόμπ, ναύαρχον τῶν Ολλανδῶν.

1667. — Εἰρήνη εἰς Βρέδα, μεταξὺ Ολλάνδας καὶ Ἀγγλίας, οἱ Ολλανδοὶ ἀρχίζουν τὰ

ταξείδιάτων εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας, ἀποκτῶσι τόπους.

1672. — Πόλεμος τῆς Ολλάνδης· ἀκυροῦσι τὸ ἀξίωμα τοῦ Στατοῦδερ, καὶ ψηφίζουσι τὸν Γ', Γουλιέλμον, ἡγεμόνα τοῦ Οράγγε.

1787. — Διαδοχικὸν κηρύττεται τὸ ἀξίωμα τοῦ Στατοῦδερ.

1795. — Οἱ Γάλλοι κυριέουσι τὴν Ολλάνδαν, καὶ τὴν μετασχηματίζουσι εἰς δημοκρατίαν.

1806. — Τὴν μεταμορφόνοῦσι πάλιν εἰς βασιλεῖον, καὶ βάλλουσι βασιλέα τὸν Λουδοβίκον Βονοπάρτην.

1810. — Τὴν ἠνωσαν μετὰ τὸ βασιλεῖον τῆς Γαλλίας.

● Ἱστορία τοῦ Βελγίου, ἢ τῶν χαμηλῶν τόπων.

1815. — Καταστένεται βασιλεῖον, περιέχον τὴν Ολλάνδαν καὶ τὸ Βέλγιον.

1816. — Οἱ ἡγεμῶν τοῦ Οράγγε νυμφεύεται τὴν μεγάλην δούκισσαν Ἄνναν Παυλέβναν. Ἀνανεόνηται ἡ παλαιὰ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς Φιλολογίας εἰς Βρυξέλλες.

Ἱστορία τῆς Τουρκίας.

1298. — Οσμάνος κύριος μιᾶς μόνης μικρᾶς ἐπαρχίας εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν, ἐνόηται μετὰ ἄλλους ἀρχηγούς Φυλῶν, ὁρμᾶ εἰς τοὺς τόπους τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ

διὰ τὰς ταχείας του νίκας, θεμελιώνει τὸ βασι-
λειον τὸ μὲ τὸ ὄνομά του γνωριζόμενον.

1326. — Ὁ υἱὸς του Ὁρχάνης κυριεύει τὴν
Λυδῖαν, καὶ τὴν Νίκαιαν νικᾷ τὸν αὐτοκράτορα
Αἰνδρόνικον.

1368. — Ἀμουράτης Α', ὁ διάδοχός του,
μεταβαίνει εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀναγκάζει τὸν αὐτο-
κράτορα νὰ πληροῖν εἰς αὐτὸν δόσιμον, στερεώνει
τὴν αὐλήν του εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν· συστίνει τῶν
γιανιτσαρῶν τὸ σύστημα, καὶ ἀποθνήσκει δολοφο-
νηθεὶς εἰς τὸ στρατόπεδόν του.

1389. — Βαϊαζίτης Α', πνίγει τὸν πρωτότο-
κον ἀδελφόν του, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον·
γυμνώνει σχεδὸν ὅλους τοὺς μουσουλμάνους ἡγεμόνας
τῶν ἐπαρχιῶν του. Νικᾷ, εἰς τὴν μάχην τῆς Νε-
κοπόλεως, τὸν Σιγισμούνδον, βασιλέα τῆς Οὐγγα-
ρίας· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς νικᾶται ἀπὸ τὸν Ταρμελά-
νον, ἡγεμόνα Τάρταρον, ὅστις τὸν ἐπῆρεν αἰχμά-
λωτον.

1403. — Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βαϊαζίτου,
οἱ υἱοὶ του ἐπολέμησαν συναλλήλως διὰ τὴν βα-
σιλείαν. Σολιμάνος Α' χειροτονηθεὶς ἀπὸ τοὺς
Τούρκους βασιλεὺς, ἐφονεύθη πολέμων μὲ τὸν
Μωῦσῆν· καὶ οὗτος ἐξεθρονίσθη ἀπὸ τὸν ἀδελφόν
του Μωάμεθ Α', ὅστις ἐστερέωσε τὸ Ὀθωμανι-
κὸν βασίλειον.

1421. — Ὁ υἱὸς του Ἀμουράτης Β', κυρι-
εύει τὴν Θεσσαλονίκην ἀπὸ τοὺς Ἑνετοὺς, κάμνει
ὑποτελῆ τὸν ἡγεμόνα τῆς Βόσνας· νικᾶται ἀπὸ
τὸν Οὐνιάδην, καὶ ἀναγκάζεται νὰ σηκώσῃ τὴν πε-
λιορκίαν τοῦ Βελιγραδίου, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν εἰ-

ρήνην· ὁ Σουλτάνος μετ' ὀλίγον ἐνίκηθη, εἰς μάχην εἰς τὴν Βάρναν τῆς Βουλγαρίας, ὅπου οἱ Οὐγγροὶ κατεκόπησαν, καὶ ἔχασαν τὸν βασιλεῦα τῶν Λαδίσλαον. Διάδοχός του εἶναι ὁ υἱός του Μωάμεθ, ὁ Β'.

1451. — Μωάμεθ ὁ Β', κυριεύει τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν Τραπεζοῦντα, καὶ σχεδὸν διακοσίας πόλεις, καὶ ἀφανίζει ὁλότελα τὸ βασίλειον τῶν Ἑλλήνων.

1481. Βαϊαζήτης Β', κυριεύει πολλοὺς τόπους τῶν Ἑνετῶν. Ἐνίκηθη δύο φοραῖς ἀπὸ τῶν Σουλτάνων τῶν Μαμλούκων τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξεθρονίσθη ἀπὸ τὸν Α', Σελίμ, τὸν τρίτον υἱόν του, ὅστις ἐφόνευσε τοὺς δύο του ἀδελφούς.

Σελίμ ὁ Α', ἐνίκηθη ἀπὸ τοὺς Πέρσας· ἀλλ' εἰς τοὺς 1517, κυριεύει ὅλην τὴν Αἴγυπτον, τὴν ὁποίαν ἐκρατοῦσαν οἱ Μαμλοῦκοι, ὑποκείμενοι εἰς τὸν περίφημον Σαλαδῖνον· τὴν κατέστησεν ἐπαρχίαν τοῦ βασιλείου του.

Οὕτως ἐτελείωσεν ἡ ἐξουσία τῶν Μαμλούκων εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀφοῦ διήρκεσε σχεδὸν 267 χρόνους, ἤγαυ ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Σαλαδίνου, ὅστις ἠχμαλώτευσεν τὸν ἅγιον Λουδοβίκον.

1520. — Διάδοχος τοῦ Α', Σελίμ εἶναι ὁ Β', Σολιμάνος· ἐνίκησε τοὺς Οὐγγροὺς σιμὰ εἰς τὸ Μοχάτ, ἐκυρίευσεν τὸ Βελιγραδ, τὴν νῆσον τῆς Ρόδου, καὶ τῆς Χίου, ἧτις ἦτον τῶν Γενουησιῶν.

Σελίμ ὁ υἱός καὶ διάδοχός του, ἐκυρίευσεν τὴν Κύπρον.

1574. — Τοῦτον διαδέχεται Ἀμουράτης ὁ Γ', ἐπιξενε τοὺς πέντε ἀδελφούς του· ἐνίκηθη εἰς τὴν Περσίαν καὶ Οὐγγαρίαν, καὶ ἀποθνήσκει ἀπὸ

λύπην διὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἰγλιανιτσάρων, καὶ οἱ Βοϊβόδαι τῆς Τρανσιλβανίας ἦτον ἐξίσου ἄσωτος καὶ σκληρός.

1595. — Μωάμεθ Γ', παρομοίως αἰμοβίρος, ἀλλὰ πλέον ἀπαθῆς ἀπὸ τὸν προκατόχον του, ἐφόνευσε τοὺς ἀδελφούς του εἰς τὸ διάστημα τῆς βασιλείας του. Οἱ Χριστιανοὶ ἠλευθέρωσαν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Μουσουλμάνων τὴν Μολδαυίαν, τὴν Βλαχίαν, καὶ τὴν Τρανσιλβανίαν.

1605. — Ἀχμέτης Α', υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Γ', Μωάμεθ, ἔκτισε τὸ τζαμί, τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Τίποτε σημειώσεως ἀξίον δὲν εἶναι εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας τοῦ Α', Μουσταφᾶ, τοῦ Β', Οσμάν, τοῦ Δ', Ἀμουράτ, πλὴν ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος ἐκυρίευσε τὸ Βαγδάτιον ἀπὸ τοὺς Πέρσας.

Ἰβραῖμ, Τρίτος υἱὸς τοῦ Ἀχμέτ, κυριεύει τὴν Κυδωνίαν τῆς Κρήτης ἀπὸ τοὺς Ἐνετούς· αἱ ἀσέλγειαί καὶ τυραννίαι του ἐπροξένησαν τὸν θάνατόν του οἱ ἀξιοματικοὶ του τὸν ἐπνίξαν.

1640. — Μωάμεθ Δ', υἱὸς τοῦ Ἰβραῖμ, ἐνίκηθη διὰ θαλάσσης ἀπὸ τοὺς Ἐνετούς, καὶ διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τοὺς Γάλλους ἠνωμένους μετὰ τοὺς Αυστριακοὺς. Ἦτον δὲ στρατηγὸς ὁ Μοντεκουκούλης· κυριεύει ὅμως τὴν Κρήτην, ἀφοῦ ἔχασε πολὺ στρατεύμα, νικᾶται εἰς τὸν Μοσχάτς ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα τῆς Λαρβαίνης, καὶ οἱ Τούρκοι τὸν ἐξεθρόνισαν.

1687. — Ἄντ' αὐτοῦ γίνεται ὁ Γ', Σολιμάν ὁ ἀδελφός του, βασιλεύει τέσσαρας χρόνους, πάντοτε εἰς πόλεμον, πότε νικῶν, καὶ πότε νικώμενος.

1691. — Τὸ Βασίλειον τοῦ Β', Ἀχμέτη, τοῦ διαδόχου του, εἶναι ἡσυχον. Μετὰ τοῦτον, βασιλεύει Μουσταφᾶς ὁ Β', υἱὸς τοῦ Δ', Μωάμεθ· κινεῖ πάλιν τὸν πόλεμον. Ἐνικήθη ἀπὸ τὸν Πρίγγιπα Εὐγένιον, καὶ ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ δυστυχῆ εἰρήνην· ἐξεθρονίσθη, καὶ ὁ λαὸς ψηφίζει τὸν ἀδελφὸν του Γ', Ἀχμέτην.

1703. — Ὁ Γ', Ἀχμέτης κυριεύει τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τοὺς Ἐνετούς· ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος Δ'· κυριεύει ἀπὸ αὐτὸν τὸ Βελιγραδ, καὶ τὸ Τεμισβάαρ. Κάμνει ἐνδοξον εἰρήνην μὲ τὴν Περσίαν· νικάται ἀπὸ τὸν Σχιάχ Θάμας, ὅστις εἶχεν ἀρχίσει πάλιν τὸν πόλεμον, καὶ ἐδοκίμασεν, ὅσα καὶ ὁ προκάτοχός του, ἐξεθρονίσθη.

1730. — Ἐκηρύχθη ὁ Ε', Μωάμεθ υἱὸς τοῦ Β', Μουσταφᾶ· χάνει τὴν Γεωργίαν, τὰς δύο Ἀρμενίας, καὶ ἄλλους τόπους, τοὺς ὁποίους ἐκυρίευσεν· ὁ Θαμαῦς Κουλικάν· ὁμως ἀναγκάζει τὸν Δ', Κάρολον νὰ στρέψῃ εἰς αὐτὸν τὸ Βελιγραδ, τὴν Σερβίαν, καὶ τὴν Βλαχίαν· ἐβασίλευσεν 24 χρόνους, καὶ ἀφῆκε διάδοχον τὸν ἀδελφὸν του Ὀσμάν Γ', ὅστις ἀπέθανε τὸν τρίτον χρόνον τῆς βασιλείας του.

1757. — Μουσταφᾶς ὁ Γ', βασιλεύει εἰρηνικᾶ ἕως τοὺς 1774, ἀν' ἐξαιρέσωμεν τὸν πόλεμον τῆς Τουρκίας καὶ Ρωσσίας διὰ τὰς παραχὰς τῆς Πολωνίας, εἰς τοὺς 1768.

1774. — Τὸν Γ', Μουσταφᾶν διαδέχεται Ἀχμέτης Δ', τὸν αὐτὸν γίνεται ἡ εἰρήνη τοῦ Καϋναρζικίου μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Τουρκίας.

1775. — Ἡ Τουρκία ἀφίνει εἰς τὴν Αὐστρίαν τὴν Βουκοβίαν.

1789. — Βασιλεύει Σελίμ ὁ Γ'.

1790. — Συμμαχία τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Πρωσσίας, ἐναντίον τῆς Ρώσσιας καὶ Αὐστρίας.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον γίνεται συνθήκη εἰς τὸ Σιστόβι μεταξὺ Ρώσσιας καὶ Αὐστρίας· ἡ Αὐστρία ἐπιστρέφει τὸ Βελιγράδ, καὶ ὅσα ἐκυρίευσεν.

1792. — Συνθήκη εἰς τὸ Ιάσιον μεταξὺ Ρώσσιας καὶ Τουρκίας.

1798. — Ἡ Τουρκία κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας.

1799. — Ἀφανισμὸς τῶν Τούρκων εἰς τὰ Ἀποκέρια ἀπὸ τῶν Βονοπάρτην.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον ὁ στρατηγὸς Κλέβερ νικᾷ τὸν Βιζίρην, σιμὰ εἰς τὴν Αἴγυπτον.

1801. — Εἰρήνη τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Γαλλίας.

1808. — Ἀναιρεῖται ἡ συνθήκη.

Ἐπανάστασις εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· δολοφονεῖται ὁ Σουλτάν Μουσταφᾶς. Τὸν διαδέχεται ὁ ἀδελφὸς του Μαχμούτης.

1810. — Πόλεμος μετὰ τοὺς Ρώσους.

1821. — Οἱ Ἕλληνες ἐπαναστατοῦσιν.

1829. — Πόλεμος τῆς Ρώσσιας καὶ τῆς Τουρκίας.

Ἱστορία τῆς Ἀσίας.

Οἱ Ἀυτοκράτωρ τῶν Ρωσσιῶν, καὶ ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων ἐξουσιάζουν μέγα μέρος τῆς Ἀσίας.

Ἱστορία τῆς Ἀραβίας.

Ἡ Ἀραβία διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, Πετραίαν, Ἐρημον, καὶ Εὐδαίμονα. Ἡμεῖς θέλομεν ὁμιλήσει περὶ μόνης τῆς Εὐδαίμονος· αἱ ἄλλαι δύο κατοικοῦνται ἀπὸ βαρβάρους πλανωμένους εἰς τὰς ἐρήμους.

103. — Οἱ κάτοικοι τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας, ἐδιοικοῦντο εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ἰδιαιτέρους ἡγεμόνας· νικηθέντες ἀπὸ τὸν Πομπήϊον, ὑπετάχθησαν διόλου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Τραϊανόν.

569. — Γέννησις τοῦ Μωάμεθ εἰς τὴν Μέκκαν.

600. — Ὁ Μωάμεθ καταστένει τοὺς Ἀραβας ἀνεξαρτήτους ἀπὸ πᾶσαν ξένην δύναμιν γνωρίζεται ὁ μόνος τῆς Ἀραβίας κύριος.

622. — Φυγὴ τοῦ Μωάμεθ ἀπὸ τὴν Μέκκαν εἰς τὴν Μεδίην· ἀρχὴ τῆς Ἐγείρας, ἡγουσ τῆς χρονολογίας τῶν Ἀράβων· ἡ λέξις σημαίνει διωγμόν.

631. — Θάνατος τοῦ Μωάμεθ εἰς τὴν Μέκκαν, εἰς ἡλικίαν ἐξήντα τριῶν χρόνων.

633. — Ὁ Ἀβουβεκίρ, τοῦ ὁποίου ὁ Μωάμεθ ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα, τὸν διαδέχεται ὀνομάζεται Χαλίφ, (Καλίφης), ἡγουσ διάδοχος ἢ κληρονόμος· καὶ μεταδίδει τὸ ὄνομα εἰς τοὺς διαδόχους του. Οἱ ὑπήκοοί του ὀνομάσθησαν Σαρακηνοί.

635. — Τὸν διαδέχεται ὁ Ὄμαρ ὡς ἔμαθεν, ὅτι οἱ στρατηγοὶ του ἐκυρίευσαν τὴν Αἴγυπτον, τοὺς ἐπρόσταξεν νὰ καύσωσι τὴν βιβλιοθή-

κην τῆς Ἀλεξανδρείας, τὴν ὁποίαν εἶχε συστήσει ὁ Πτολεμαῖος, 325 χρόνους πρὸ Χριστοῦ.

648. — Τὸν διαδέχεται ὁ Ὄσμάν· οἱ στρατηγοὶ τοῦ ἀρχίζου νὰ κυριεύουιν τὸ Κορασάν καὶ τὴν Περσίαν. Ἡ τυραννία, καὶ ἡ χαύνωσις του, καὶ αἱ βραδουργίαι τῆς Αἴσης, χήρας τοῦ Μωάμεθ, ἔκαμαν νὰ ἐπαναστατήσουν οἱ κάτοικοι τῆς Μεδίκης, οἱ ἀποιοὶ τὸν ἐδολοφόνησαν.

653. — Οἱ Σαξρακηνοὶ κυριεύουιν τὴν Ρόδον, καὶ κρημνίζουιν τὸν περίφημον κολοσσὸν ἀπὸ μπροῦζον, ὅστις ἐθεωρεῖτο ὡς ἓν ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου.

656. — Ἀλῆς, ὁ μόνος γαμβρὸς τοῦ Μωάμεθ, διαδέχεται τὸν Ὄσμάν. Πόλεμος μεταξὺ τούτου τοῦ Καλίφου, καὶ τῆς χήρας τοῦ Μωάμεθ· νικᾷ αὐτός.

Μωαυῆς διοικητὴς τῆς Δαμασκοῦ, κηρύττεται Καλίφης τῆς Συρίας· καὶ ἀρχίζει ἡ δυναστεία τῶν Ὀμμιαδῶν, οἱ ὁποῖοι κατάγονται ἀπὸ τὸν Ὀμμίαν, συγγενῆ τοῦ Μωάμεθ· θέλει νὰ ἐκδικήσῃ τὸν Ὄσμάν, τὸν συγγενῆ του· ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο Καλιφῶν. Ὁ Ἀλῆς ἐπληγῶθη μὲ σπαθίον φαρμακευμένον, ἀποθνήσκει, καὶ ἀφίνει διάδοχον τὸν πρωτότοκον υἱὸν του.

661. — Χασάν, μετὰ αἱματώδη πόλεμον, παραχωρεῖ εἰς τὸν Μωαυῆν, καὶ ἀναχωρεῖ εἰς τὴν Μεδίκην.

Μωαυῆς Α΄, βασιλεύει εὐτυχῶς· φέρει τὰς νίκας ἕως τὰ τείχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως· πολλοὺς χρόνους πρὸ τοῦ θανάτου του, ὠνόμασε συμβασιλέα τὸν υἱὸν του Γεσίδ, ὅστις τὸν διεδέχθη.

669. — Οἱ Σαβρακηνοὶ ἀφανίζουσι τὴν Σικελίαν, κηριεύουσι καὶ κρημνίζουσι τὰς Συρακούσας.

673. — Πολιορκουσι τὴν Κωνσταντινούπολιν. Νικῶνται ἀπὸ τοὺς στρατηγοὺς τοῦ Κωνσταντίνου. Ὁ Καλλίνικος εὗρηκε τὸ ὑγρὸν πῦρ, τὸ ὁποῖον, εἰς τὸ νερὸν δὲν ἐσβύνετο· τὸ μετεχειρίσθη, διὰ τὴν καύσιν τὸν στόλον τῶν Σαβρακηνῶν.

683. — Ἡ Μέκκα καὶ ἡ Μεδίκη ἐγνώρισαν κύριόν των τὸν Ὀσειδην, δεύτερον υἱὸν τὸν Ἀλῆ· οὗτος ἐνίκηθη ἀπὸ τὸν Γεσιδην Α', ἕστις ἀπέθανεν εἰς τὴν ὁποίαν στιγμήν τὸ στρατεύμα του ἐκυριεύσει τὴν Μεδίκην, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι εἶχαν δεχθῆ κύριόν των τὸν Ἀβδαλλάχ, ἀπὸ τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν τοῦ Α', Ἀλῆ.

684. — Γεσιδ' Α', ἔλαβε διάδοχον τὸν υἱὸν τοῦ Μωαυῆν Β', ὁ ὁποῖος μετὰ ἕξ ἐβδομάδας παραίτησε τὸν θρόνον, καὶ ὑπῆγεν εἰς μοναξίαν. Μερβιὰν Α', ἐδιορίσθη ἀντ' αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς Σύρους.

Ἀβδαλλάχ, Καλίφης τῆς Ἀραβίας μεταχειρίζεται τυραννίαν.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον, ἀποθνήσκει ὁ Α', Μερβιὰν, καὶ τὸν διαδέχεται ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβουμελέκ. Ὁ Καλίφης οὗτος κυριεύει τὴν Μεδίκην καὶ τὴν Μέκκαν· νικᾷ εἰς μάχην τὸν Ἀβδαλλάχ, ὅστις καὶ μένει φονευμένος.

Ἀβδουμμελέκ κυριεύει ὅλην τὴν κυρίως λεγομένην Ἀφρικὴν, καὶ βασιλεύει 21 χρόνους.

711. — Βαλιδ' Α', υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Ἀβδουμμελέκ, κυριεύει τὴν Ἰσπανίαν, καὶ κρημνίζει τὸ βασίλειον τῶν Γότθων· οἱ τότε εἰσελθόντες εἰς

τὴν Ἰσπανίαν Ἀραβες, ὠνομάζοντο Μαῦροι, ἢ Μαυριτανοί, ἢ Σαβρακηνοὶ τῆς Ἀφρικῆς.

715. — Σολιμάν, ἀδελφὸς καὶ διάδοχος τοῦ Βαλίδ' Α', πολιορκεῖ τὴν Κωνσταντινούπολιν· ὁ λοιμὸς ἐθανάτωσε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς κατοίκους· ἀλλ' οἱ Ἀραβες ἐδιώχθησαν.

717. — Οὐμάρ Β', συγγενὴς τοῦ Σολιμάν, τὸν διαδέχεται, καὶ φυλάττει ὅλας τὰς ἀρετὰς ἐκείνου.

Μετὰ τρεῖς χρόνους, ὁ Οὐμάρ ἔλαβε, διάδοχον τὸν Ἰεσὶδ τὸν Β', ὅστις ἐφάνη μέγας διώκτης τῶν Χριστιανῶν.

Οἱ Σαβρακηνοὶ κυριεύουσι τὴν Ναεβόνην, καὶ πολιορκοῦσι τὴν Τουλούσαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν.

724. — Ἐσχάμ, ἀδελφὸς καὶ διάδοχος τοῦ Ἰεσὶδ Β', βασιλεύει 19 χρόνους· τίποτε ἀξιόλογον δὲν ἔγινεν εἰς τὸν καιρὸν του.

743. — Βαλίδ Β', ἀνεψιὸς τοῦ Ἐσχάμ, καὶ υἱὸς τοῦ Β', Ἰεσὶδ βασιλεύει, ἄσωτος καὶ ἀκρατής· ἐξεθρονίσθη, καὶ ἐφονεύθη μετὰ δέκα μῆνας.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον βασιλεύει ὁ Ἰεσὶδ, ὅστις ἀπόθνησκει ἀπὸ λοιμὸν μετὰ ἕξ μῆνας· διάδοχός του ἔγινεν ὁ Ἰβραΐμ, ὁ ὁποῖος μετὰ τρεῖς μῆνας ἐκθρονίζεται διὰ τῶν ἐραδιουργιῶν τοῦ Μερβάν, διοικητοῦ τῆς Μεσοποταμίας, ὅστις καὶ βασιλεύει.

745. — Μερβάν Β', ἐφονεύθη εἰς ἓνα τζαμί τῆς Αἰγύπτου, ὅπου εἶχε καταφύγει, ἀφοῦ ἐνίκηθη ἀπὸ τὸν Ἀβουλαββᾶς, ἓνα ἀπὸ τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ γέροντος ὀνομαζομένου Μωάμεθ, ὅστις ἐκατάγετο ἀπὸ τὸν Ἀββᾶς, ἀνεψιὸν τοῦ προφήτου.

Οἱ Ἀραβες, βαρεμένοι ἀπὸ τὰς σκληρότητας τοῦ Μερβάν, ἔδωσαν τὴν ἐξουσίαν εἰς τοὺς Ἀββασίδας, καὶ εἰς τὸν Μερβάν τελειώνει ἡ δυναστεία τῶν Ὀμμιάδων.

750. — Ἀβουλαββᾶς, χειροτονηθεὶς βασιλεὺς, ἐκτύπησε τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀλῆ, τοὺς ὁποίους ἠθέλων νὰ ἀναιβάσῃ εἰς τὸν θρόνον· ἐξολοθρεῖ ὅλους τοὺς Ὀμμιάδας, παρεκτός ἑνὸς μόνο, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκατάγετο ὁ Ἀβδεράμ, ὁ ὁποῖος ἀνανέωσε ταύτην τὴν οἰκογένειαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Εἰς τοὺς 753, ἀποθνήσκει ὁ Ἀβουλαββᾶς, καὶ τὸν διαδέχεται ὁ Ἀλμανσοῦρ· οἰκοδόμησε τὴν πόλιν Βαγδάτ, ὅπου ἦτον τὸ παλαιὸν ἡ Σελεύκεια· καὶ ἐκεῖ ἐμετάφερε τὸν θρόνον.

762. — Βαλεύσα, πόλις τῆς Ἰσπανίας, κυριεύεται ἀπὸ τοὺς Σαρακηνούς.

775. — Ταραγμένη βασιλεία τοῦ Μαχαδῆ· ἐπανάστασις τοῦ Μοκαννά, ὅστις ὑποκρίνεται τὸν ἐμπνευσμένον, διδάσκει νέαν θρησκείαν, κάμνει πολλοὺς προσηλύτους· νικάται μετὰ πολλὰς μάχας· καταφεύγει εἰς τόπον, ὅπου ἔβαλε Φωτίαν, καὶ ἐκῆ μὲ τὸς συντρόφους του, τοὺς ὁποίους ἠνάγκασε πρότερον νὰ πῶσι Φαρμακευμένον κρασίον.

780. — Οἱ Σαβρακινοὶ διαρπάζουσι, καὶ ἀφανίζουσι τὰς ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀσίας. Πολεμοῦσιν εἰς τὴν Ἀνατολήν· ἡ βασίλισσα εἰρήνη ἀγοράζει μὲ χρήματα τὴν εἰρήνην.

Μετὰ πέντε χρόνους, Μουσαῦς, υἱὸς τοῦ Μαχαδῆ νικά τὴν Φατρίαν τοῦ Ὀσεῖν, ἀρχηγοῦ τῶν Ἀλιδῶν, οἱ ὁποῖοι ἐζητοῦσαν τὸν θρόνον.

786. — Ἀαζάν ἀλ Γ'αχίδ διαδέχεται τὸν Μουσαῦν τὸν ἀδελφόν του· εἰσήγαγεν εἰς τὸ βασιλείον του τὴν πρὸς τὴν παιδείαν ἀγάπην, καὶ ἐφημίσθη διὰ τὰς νίκας του· ἔδωκε τὴν διοίκησιν τῆς Δυτικῆς Ἀφρικῆς εἰς τὸν Ἰβραῖμ υἱὸν τοῦ Ἀγλάβ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατάγονται οἱ Ἀγλαβῖται, οἱ ἑποιοὶ μετ' ἐλίγον γίνονται κύριοι τῆς Ἀφρικῆς.

793. — Πόλεμος μεταξύ Ἀλφόνσου, βασιλέως τῆς Ἰσπανίας, καὶ τῶν Σαρβρακηνῶν· δὲν ἠθέλησε νὰ τοὺς δώσῃ τὸν φόρον, ἤγουν ἑκατὸν κοράσια, τὰ ὅποια ἔδιδαν οἱ προκάτοχοί του, τοὺς ἐνίκησε κατὰ κράτος.

809. — Ἄμιнос, πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Ἀαζάν ἀλ Γ'αχίδ, ἔκδοτος εἰς τὰς ἡδονάς· ἐξεθρονίσθη ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς. Μετὰ τέσσαρας χρόνους, ὁ ἀδελφός του Ἀλμαμών ἔκαμνε νὰ ἀνθήσουν αἱ ἐπιστῆμαι· ἀλλ' εἰς τὸν καιρὸν του ἀρχισαν αἱ περὶ θρησκείας διχόνοιαι.

823. — Οἱ Σαρβρακηνοὶ κυριεύουν τὴν Κρήτην· κτίζουσι πόλιν, τὴν ὁποίαν ὀνομάζουσι Κάνδιαν· μετὰ ταύτην τὴν ἐποχὴν, καὶ ὅλη ἡ νῆσος οὕτως ὀνομάσθη. Μετὰ τέσσαρας χρόνους ἐκυριεύσαν τὴν Σικελίαν, τῆς Ἀπουλίας, τῆς Καλαβρίας, καὶ ἀφαινοῦν τὴν Γαλικίαν.

833. — Οἱ Ἀλμαμών ἔλαβε διάδοχον τὸν ἀδελφόν του Μονταακάσεν· πρῶτος ἔλαβε σωματοφύλακας Τούρκους.

842. — Βαχέκ, παρομοιάζει τὸν πάππον του Ἀαζάν ἀλ Γ'αχίδ διὰ τὴν πρὸς τὰς ἐπιστήμας ἀγάπην. Μετὰ δύο χρόνους, Γ'αμίρος, βασιλεὺς

τῆς Ἰσπανίας, νικᾷ τοὺς Σαββακηνοὺς, καὶ Φονεὺς ὑπὲρ τὰς ἐβδομηῆντα χιλ. Τὸν ἀκόλουθον χρόνον, οὗτοι οἱ Ἀραβες ὑπάγουν ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν εἰς τὴν Ἰταλίαν, πολιορκοῦσι τὴν Ρώμην, καὶ διαρπάζουσι τὰ προάστεια.

847. — Εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Μονταυεκκέλ, ἦτον βασιλεία τῶν τεραστίων παντὸς εἶδους μάστιγες ἐφάνησαν, πείνα, πόλεμοι, σεισμοί· ὁ υἱὸς τοῦ Μοσταύσερ, βαρυνθεὶς τὴν κακίην του μεταχείρησιν, ἔβαλε τοὺς σωματοφύλακας Τούρκους νὰ τὸν δολοφονήσωσι, καὶ βασιλεύει αὐτὸς ἕξ μῆνας.

Μωσαὶν, ἀνεψιὸς τοῦ Μοσταύσερ καὶ διάδοχος του, ἀπέθανεν εἰς τὸ τέλος ἐμφυλίου πολέμου, τὸν ὁποῖον διήγειραν δύο ἀπὸ τοὺς ρηθέντας σωματοφύλακας, οἱ ὁποῖοι τὸν ὑψώσαν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Καλίφη.

862. — Μωτάζ, ἀδελφὸς τοῦ Μοσταύσερ βασιλεύει εἰς ἡλικίαν 18 χρόνων· ἐθανάτωσε δύο τῶν ἀδελφού· ἠθέλησε νὰ ταπεινώσῃ τοὺς δορυφόρους Τούρκους μὲ τὴν δύναμιν τῆς αὐτοῦ μουσουλμάνων τῆς Ἀφρικῆς, τοὺς ὁποῖους κατέκοψαν οἱ Τούρκοι, καὶ ἠνάγκασαν τὸν Μωτάζ νὰ παραιτήσῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ Καλίφου, καὶ οὕτω τὸν ἀφῆσαν ν' ἀποθάνῃ εἰς τὸ διάστημα τῆς βασιλείας του, εἰς τοὺς 865. Οἱ Σαββακηνοὶ ἐχύθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ διήρπασαν τὸ πᾶν.

869. — Μοθὰδῆ, υἱὸς τοῦ Βαθὲκ βασιλεύει, ἠθέλησε νὰ ταπεινώσῃ τὴν αὐθάδειαν τῶν Τούρκων, διὰ μέσου τῆς ὁποίας αὐτὸς ἐβασίλευσεν, οὗτοι συνωμόσαντες, τὸν ἐθανάτωσαν. Οὗτος εἶχε διορίσει νὰ ἀκολουθοῦν τοὺς νόμους τοῦ Ἀλκο-

ράνου, καὶ ἐτοίμαζε διὰ τὸν λαόν του εὐτυχεστέραν ζωὴν. Οἱ Σαββακηνοὶ ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν διὰ τοῦ Λουδοβίκου. Τὸν ἀκόλουθον χρόνον, ὁ Μοχαμέδ τὸν διαδέχεται, ἀπαθὴς βασιλεὺς, ἔστις ἔδωκε τὸ θάβρος του παρὰ πολὺ εἰς τὸν ἀδελφόν του τὸν Μονάφεν, ὅστις ἀπέθανε, μετὰ τινὰς ἐνδόξους ἐκστρατείας· καὶ ὁ υἱὸς του Μοχαμέδ ἐκηρύχθη Καλίφης ἀπὸ τὸν Καλίφην ἐτιζῶντα.

874. — Οἱ Σαββακηνοὶ λεηλατοῦσι τὴν Ἰταλίαν, καὶ τὴν Ἀφρικὴν.

892. — Εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας τοῦ Μωάμεθ ἀνθούσεν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀφθονία· ἐδιώξεν ἐν εἶδες ἐνθουσιασμένων, εἰς τοὺς 902, ἔλαβε διάδοχον τὸν υἱὸν του Μόκτασι. Πόλεμος τοῦ υἱοῦ κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, βασιλεύει ἕξ χρόνους, καὶ τὸν θάνατόν του ἐκλαυσαν ὅλος ὁ λαὸς του.

908. — Βασιλεύει ὁ Μοκτάδερ, ὁ υἱὸς του, εἰς ἡλικίαν δέκα τεσσάρων χρόνων· ἐδόθη εἰς τὴν ἀσωτείαν. Μαχαδὴς Οὔδειλλάχ, ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς τοῦ Ἀλῆ, διώχνει ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν τοὺς Ἀγλαβίτας, ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον τοῦ Κερβάν, καὶ συστένει τὴν δυναστείαν τῶν Φατμητῶν, οἱ ὅποιοι οὕτως ὀνομάζονται ἀπὸ τὴν Φάτμε σύζυγον τοῦ Ἀλῆ. Γενικὴ ἐπανάστασις κατὰ τοῦ Καλίφου, διὰ τὰ δασίματα, καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἀποτυχίας ἐδικίμασεν εἰς τοὺς πολέμους του, εἴτε κατὰ Ἑλλήνων, εἴτε κατὰ τῶν Καρματῶν· ἐξεθρονίσθη εἰς τοὺς 932.

Ὁ ἀδελφός του Κάχερ, βαλθεὶς εἰς τὸν τόπον του, ἐφάνη ἀνάξιος· δίδεται εἰς τὰς ἀσωτείας, καὶ τυραννίας, ἀναγκάζεται νὰ παραιτήσῃ τὸν θρόνον· οἱ δορυφόροι Τούρκοι τὸν ἐτύφλωσαν.

933. — Πτῶσις σχεδὸν τελεία τῆς ἐξουσίας τῶν καλιφῶν, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ρ'αδῆ, ἀνεψιῦ τοῦ Κάχερ. Ὁ Καλίφης κατήντησεν εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ Βαγδατίου. Τὰ λοιπὰ μέρη τὰ ἐμοίρασαν συναλλήλως οἱ δέκα τέσσαρες διοικηταὶ τῶν ἐπαρχιῶν, οἱ ὅποιοι ἔγιναν βασιλεῖς, ὄντες εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπλοῖ ἀξιωματικοί. Ὁ Ρ'αδῆ ἐχειροτόνησεν ἓνα ἀξιωματικὸν Ἐμίρην τῶν Ἐμιράδων, ἡγευὸς ἡγεμόνα τῶν ἡγεμόνων. Μετ' ὀλίγον αὐτὸς κατεστάθη ὁ ἀληθινὸς βασιλεὺς.

Οἱ διάδοχοι τοῦ Ρ'αδῆ ἔμενον εἰς τὴν ἀπάθειαν, εἰς διάστημα ἑκατὸν χρόνων· ἀλλ' οἱ Σαρακηνοὶ εἰς τοὺς 1008, ἐπροχώρησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἐκυρίευσαν τὴν Καπύην. Τὸν ἀκόλουθον χρόνον ἐπολιόρηκσαν τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐκρήμνισαν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Τάφου, καὶ ἔκαυσαν τὰ πέριξ μοναστήρια.

1031. — Καϊεμβάερ Ἰλλάχ Καλίφης. Εἰς τοὺς 1054, Τρογρουδβέκ ἔγινεν ἐμίρης τῶν ἐμιρίδων. Ἦτον καλὸς πολεμικὸς, ἔγγονος τοῦ Σελδγιόνου. Οἱ Τούρκοι ὠφελοῦνται ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν του, διὰ νὰ κατασχίσωσι τὸ βασίλειον τῆς Ἀραβίας, καὶ νὰ κυριεύσωσι τὰ κτήματά της.

Εἰς τοὺς 1075, ἀποθνήσκει ὁ Καϊεμβάερ· οἱ διάδοχοί του εἶχαν μόνον τὸ ἄνθος.

1079. — Οἱ Σαρακηνοὶ βοηθούμενοι ἀπὸ

τοὺς Τούρκους, διαρπάξουσι τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὸν Γοδεφρόιον.

1104. — Βαλδουίνος, βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλήμ, νικάται ἀπὸ τοὺς Ἀράβας, εἶτα τοὺς νικά καὶ αὐτός.

1171. — Ὁ Μοσταδῆς ἀναιβαίνει εἰς τὸν θρόνον τοῦ Μωάμεθ. Αὕτη ἡ ἐποχὴ εἶναι περίφημος διὰ τὰς νίκας τοῦ Σαλαδίνου καὶ τῶν Ταρτάρων Μογόλων.

1226. — Ὁ Γέγγις Χάν ἀρχίζει τὰς νίκας του ἐναντίον τοῦ Καλίφη Νάζερ· ἐκυρίευσε τὸ καλύτερον μέρος τοῦ βασιλείου τοῦ Μωάμεθ.

1258. — Κυρίευσις καὶ διαρπαγὴ τῆς πόλεως Βαγδάτ ἀπὸ τὸν Χολακού, ἕγγονον τοῦ Γέγγις Χάν.

Θάνατος τοῦ Καλίφου Μοστάσεν, ὅπου σβύνεται τὸ ἀξίωμα τῶν Καλιφῶν. Τώρα ἡ Ἀραβία διοικεῖται ἀπὸ πολλοὺς ἐξουσιαστὰς.

Μ Α Θ Η Μ Α Ι Α΄.

Ἱστορία τῆς Περσίας.

Τὸ νέον βασιλεῖον τῆς Περσίας ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς 226, καὶ τελειώνει εἰς τοὺς 632. διήρκεσέ λοιπὸν 406 χρόνους.

226. — Θεμελιώσις τοῦ βασιλείου τῆς Περσίας ἀπὸ τὸν Ἀρταξέρξην, ὅστις ἐτίναξε τὸν ζυγὸν τῶν Πάρθων, καὶ ἐφόνευσε τὸν βασιλέα των Ἀρτῶν.

Βανον. Αὕτη ἡ δυναστεία ὀνομάζεται τῶν Σασσα-
νιδῶν.

Ἀρταξέρξης Α΄, μετὰ τὴν Φρόνησιν καὶ μετὰ τοὺς
Θριάμβους του, ἠξιώθη τὸ ὄνομα Σολομῶν τῆς
Περσίας.

234. — Ἐνίκηθη ἀπὸ τὸν βασιλέα Ἀλέξαν-
δρον Σεβῆρον· ἀλλ' ἐπαναλαμβάνει ἔπειτα τοὺς
ὁποίους ἔχασε τόπους.

240. — Σαπῶρος Α΄, ὁ υἱὸς καὶ διάδοχός του,
ἀφανίζει τὸ βασίλειον τῶν Ῥωμαίων.

Μετὰ δύο χρόνους, Γορδιανὸς ὁ νέος ἀναχω-
ρεῖ διὰ τὴν Περσίαν, κυριεύει πολλοὺς τόπους, καὶ
ἀναγκάζει τὸν Σαπῶρον νὰ στραφῆ εἰς τὴν ἐπι-
κράτειάν του. Εἰρήνη μεταξὺ τούτου, καὶ τοῦ Φι-
λίππου, διαδόχου τοῦ Γορδιανοῦ.

260. — Ἀρχίζει πάλιν ὁ πόλεμος, ἀπὸ μέ-
ρος τοῦ Σαπῶρου, ἐναντίον τοῦ αυτοκράτορος Βα-
λεντιανοῦ, τὸν ὁποῖον αἰχμαλωτίζει, καὶ ἀτιμάζει.

Ὁ Σαπῶρος νικᾶται ἀπὸ τὸν Ὀδενάτον, βα-
σιλέα τῆς Παλμύρας, καὶ σύμμαχον τῶν Ῥωμαίων.
Κατεδιώχθη ἕως ὑποκάτω εἰς τὰ τείχη τῆς Κτη-
σιφῶντος, τῆς μητροπόλεώς του, ὅπου ἐδολοφονήθη
ἀπὸ τοὺς σατράπας του. Ἀρχὴ τῆς αἰρέσεως τῶν
Μανιχαίων, τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσεν ὁ Μάνης.

272. — Ὁρμισθας, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ
Σαπῶρου, κάμνει τὴν εἰρήνην μετὰ τὸν Αὐρηλίον.

Μετὰ πέντε χρόνους, ὁ υἱὸς του Βαράνης Α΄,
Βασιλεύει, ἕνα μόνον χρόνον· καὶ τὸν διαδέχεται
Βαράνης Β΄, ὁ υἱὸς του.

285. — Βαράνης Γ΄, βασιλεύει εἰρηνικά.

Ο υἱὸς τοῦ Ναρσῆς κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ῥωμαίων, νικᾷ τὸν αὐτοκράτορα Γαλέριον, καὶ νικᾶται ἔπειτα ἀπὸ αὐτόν. Εἰρήνη 40 χρόνων.

Ο ῤμισθας Β', υἱὸς τοῦ Ναρσῆ βασιλεύει εἰς τοὺς 303, πέντε χρόνους, καὶ τὸν διαδέχεται. Σαπῶρος Β', τοῦ ὀπείου ἢ μητρῆς ἦτον ἔγκυος.

308. — Σαπῶρος Β', στέφεται βασιλεὺς, πρὶν γεννηθῆ. Ἀναίρει τὴν μὲ τοὺς Ῥωμαίους εἰρήνην, καὶ πολλάκις τοὺς νικᾷ.

326. — Καταδιώκει τοὺς Χριστιανούς.

338. — Πολιορκεῖ τὴν Νισίβην. Ο Ἅγιος Γάκωβος ὁ Πέρσης, ἐπίσκοπος ταύτης τῆς πόλεως, τὸν κάμνει νὰ σηκώσῃ τὴν πολιορκίαν, ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖος ἐμποδίζει τὰς προόδους τοῦ Σαπῶρου· καὶ ὁ διάδοχός του Γουλιανὸς ὁ ἀποστάτης ὑπάγει εἰς τὴν Περσίαν, καὶ ἀποθνήσκει εἰς τὴν μάχην.

Εἰρήνη μεταξὺ Σαπῶρου καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰοβιανοῦ τοῦ διαδόχου, ὅστις παρεχώρησε πολλοὺς τόπους.

Ο Σαπῶρος ἀνανεώνει τὸν πόλεμον, καὶ νικᾷ τὸν Οὐαλέντιον, κάμνει εἰρήνην, καὶ ἀποθνήσκει εἰς τοὺς 380.

Ἀρταξέρξης Β', ἓνας ἀπὸ τοὺς τέσσαρας υἱούς του, τὸν διαδέχεται μετὰ τέσσαρας χρόνους ἀποθνήσκει, καὶ ἀφίγει τὸν θρόνον εἰς τὸν ἀνεψιὸν του Σαπῶρον Γ'.

389. — Βασιλεύει ὁ Βαράνης Δ'. καὶ μετὰ δέκα χρόνους ὁ Ἰσδιγέρδης, ὁ υἱὸς του.

415. — Ο βασιλεύς οὗτος, διδασκόμενος ἀπὸ τὸν Μαρζυθάν, ἐπίσκοπον τῆς Μεσοποταμίας, δέχεται τὸν Χριστιανισμόν, ὅστις μεγάλας προόδους κάμνει εἰς τὴν Περσίαν· ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τῆς βασιλείας του, Ἀββαάτης, ἐπίσκοπος τῆς Περσίας, καίει ἕνα ναὸν τοῦ τόπου. Σφοδρώτατος διωγμὸς κατὰ τῶν Χριστιανῶν.

420. — Βαράνης Ε', διάδοχος τοῦ Ἰσδιγέρδου, ἐνίκηθη ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους, οἱ ὅποιοι εἶχαν πολιορκήσει τὴν Νισίβην· ἔλαβε βοήθειαν ἀπὸ τὸν Ἀλαμουνδάρην, βασιλέα τῶν Σαξάρακηνῶν, καὶ οὗτοι τότε πρῶτον ἐφάνησαν εἰς τὴν Περσίαν.

Μετὰ τέσσαρας χρόνους, τὸ στράτευμα τῶν Περσῶν, φοβούμενοι, μὴν ἐξολοθρευθῶσι διόλου ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους, ἔπεσαν εἰς τὸν Εὐφράτην. Πλείοτεροι ἀπὸ ἑκατὸν χιλιάδας ἄνθρωποι ἐπνίγησαν.

440. — Τὸν Ε', Βαράνην διαδέχεται ὁ Β'. Ἰσδιγέρδης· μεγάλην γενναιοφροσύνην δείχνει ὁ Ἀκάκιος Ἐπίσκοπος Ἀμίδης, καὶ ὁ κληρὸς του, πρὸς ἑπτὰ χιλιάδας αἰχμαλώτων Περσῶν. Εἰπώλησαν τὰ ἱερὰ σκεύη, διὰ νὰ τοὺς θρέψωσι, καὶ τοὺς ἔδωσαν, μετὰ τὴν εἰρήνην, τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα, διὰ νὰ στραφῶσιν εἰς τὴν πατρίδα των.

457. — Περόξης, ἢ Πρόξης, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ ἀνωτέρω, ἐμβαίνει εἰς τοὺς τόπους τῶν Οὐνῶν, οἱ ὅποιοι ἐκατοικοῦσαν πρὸς ἄρκτον τῆς Περσίας· καὶ ἐπειδὴ πολιορκεῖται ἀπ' ὅλα τὰ μέρη, ὑπόσχεται νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸν βασιλέα των ἄτιμον φόρον. Ζητεῖ νὰ ἐδικηθῇ, ατυπᾷ τοὺς Οὐνοὺς, καὶ φανεύεται εἰς μίαν μάχην, βασιλεύσας τριάντα ἕνα χρόνον.

485. — Φιλόξενος, δούλος ἀπ' ἀρχῆς τῶν Περσῶν, γίνεται ἐπίσκοπος Γεραπόλεως. Πρῶτος πολεμῆι τὰς ἱεράς εἰκόνας.

Μετὰ τρεῖς χρόνους, ὁ Βάλος, ἡ Βαλαίκης, υἱὸς τοῦ Περούζου, βασιλεύει καὶ ἀποθνήσκει ἀπὸ θλίψιν, διότι δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν δίδομενον εἰς τοὺς Οὔνους φόρον. Μετὰ τρεῖς χρόνους, ὁ Καβιάδης ὁ διάδοχός του ἐλευθερώνεται ἔκαμε πολλὰς νίκας· ζητεῖ νὰ μεταβάλῃ τοὺς νόμους. Συναμοσία τῶν ἀρχόντων κατ' αὐτοῦ. Τὸν πιάουον, καὶ τὸν φυλακόνουον καὶ καταστένουον διάδοχόν του κάποιον Ζαμβιάδην συγγενῆ του.

Ὁ βασιλεὺς καταφεύγει εἰς τοὺς Οὔνους· λαμβάνει βοήθειαν, ἐμβαίνει εἰς τὸ βασίλειον, καὶ ἀναιβάνει πάλιν εἰς τὸν θρόνον.

502. — Κυριεύει τὴν Ἀμίδην, με προδοσίαν τῶν μοναχῶν. Νικᾷ τὸν αὐτοκράτορα Ἀναστάσιον, καὶ τὸν δίδει τὴν εἰρήνην με βαρείας συνθήκας.

513. — Δέχεται τὴν Χριστιανικὴν πίστιν, εἰς τοὺς 523. Φονεύει πολὺ πλῆθος τῶν Μανιχαίων.

531. — Ἐνίκηθη ἀπὸ τὸν Βελισάριον εἰς πολλὰς μάχας, καὶ κατεδίκασεν εἰς θάνατον τὸν στρατηγόν του, διότι δὲν μετεχειρίσθη καλῶς τοὺς στρατιώτας.

Ἀπέθανε μετὰ τὴν εἰρήνην, ἀφήσας διάδοχον τὸν Χοσρόην.

Χοσρόης Α', ἐμβαίνει εἰς τὴν Συρίαν, κυριεύει τὴν Βερέαν, καὶ τὴν Γεράπολιν, καίει καὶ κρημνίζει ὀλότελα τὴν Ἀντιόχειαν. Ὁ Ἰουστινιανὸς ζητεῖ τὴν εἰρήνην με φόρον κατ' ἔτος 50 σκούδων.

543. — Ο Βελισάριος υπάγει κατὰ τοῦ Χοσρόου, ὅστις ἠφάνιζε τοὺς τόπους τῶν Ῥωμαίων, καὶ τὸν σπρώχνει.

Μετὰ δύο χρόνους, οἱ Πέρσαι ὀρμῶσιν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν· ὁ βασιλεὺς πολιορκεῖ τὴν Ἐδεσσαν, ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ σηκώσῃ τὴν πολιορκίαν.

Εἰς τοὺς 554 πολεμεῖ τοὺς Ῥωμαίους εἰς τὴν Κολχίδα, καὶ τοὺς νικά.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον, τρεῖς χιλ. Περσῶν Φυγαδεύουσι πενήντα χιλ. Ῥωμαίων, οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὴν Κολχίδα.

574. — Οἱ Πέρσαι ὀρμῶσιν ἐναντίον τοῦ βασιλεῖου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀφανίζουσι τὴν Συρίαν, κυριεύουσι τὴν Ἀπάμειαν, καὶ τὴν διαρπάζουσι.

579. — Ο Χοσρόης νικάται ἀπὸ τὸν Β', Τιβέριον τὸν αὐτοκράτορα· διαρπάζονται οἱ θησαυροὶ του· καὶ ἀποθνήσκει ἀπὸ λύπην, βασιλεύσας 48 χρόνους. Ὁρμισδάς ὁ υἱὸς του τὸν διαδέχεται.

591. — Ὁρμισδάς Γ', μισεῖται διὰ τὰς τυραννίας, καὶ διὰ τὴν χαυνότητά του. Οἱ ἄρχοντες τὸν φυλακόνουν, καὶ ἐκθρονίζου· δολοφονεῖται εἰς τὴν φυλακὴν ἀπὸ τὸν υἱὸν του Χοσρόην, ὅστις τὸν διαδέχεται.

Οἱ Πέρσαι, ἀγανακτήσαντες διὰ ταύτην τὴν πατροκτονίαν, ἀναγκάζουσι τὸν Β', Χοσρόην νὰ φύγῃ· ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὸν δέχεται, καὶ τὸν ἀναιβάζει πάλιν εἰς τὸν θρόνον.

603. — Ο Χοσρόης υπάγει κατὰ τοῦ Φωκᾶ· δολοφονεῖται ὁ Μαυρίκιος, ἀφανίζεται ἡ ἀνατολή.

Μετὰ πέντε χρόνους, κυριεύει τὴν Ἀρμενίαν, τὴν Καππαδοκίαν, καὶ τὴν Γαλατίαν.

613. — Κυριεύσεις τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τοὺς Πέρσας· φονεύουν περισσοτέρους ἀπὸ ἑννεήντα χιλ. κατοίκων· διαρπάζουσι τὴν πόλιν, καὶ παίρνουσι τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν φέρουσιν εἰς τὴν πατρίδα των.

619. — Ἀφανίζουσι τὴν μικρὰν Ἀσίαν, κυριεύουν ὅτι ἀπαντήσουσιν ἕως τὴν Χαλκηδῶνα.

621. — Ὁ Χοσρόης νικάται ἀπὸ τὸν Ἡράκλειον· σύρεται εἰς Γαζογόττην, εἰς τὰ σύνορα τοῦ ἀνατολικοῦ βασιλείου. Κυριεύσεις ταύτης τῆς πόλεως· Φυγὴ τοῦ Πέρσου βασιλέως. Ὁ Ἡράκλειος τὸν καταδιώκει ἕως εἰς τὰ σύνορα τῆς Μηδίας.

627. — Ὁ Χοσρόης καταφεύγει εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τοῦ Τίγρητος ἀσθενεῖ, καὶ θέλει νὰ κάμῃ διάδοχον τὸν Μαρσαίνην, τὸν νεώτατον υἱὸν του. Σιρόης ὁ πρωτότοκος, λαμβάνει τὴν εἰδήσιν, συνάξει ἄρκετὸν στρατεύμα, πιάνει τὸν πατέρα, τὸν βάλλει εἰς τὰ σίδηρα, καὶ τὸν φυλακόνει· πιάνει τὸν Μαρσαίνην, καὶ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ τοὺς φονεύει ἔμπροσθεν τοῦ Χοσρόου· φονεύει καὶ αὐτὸν μὲ βέλη.

Ὁ Χοσρόης ἀγαποῦσε τὰς ἐπιστήμας καὶ τοὺς σοφούς.

628. — Ὁ Σιρόης κάμνει εἰρήνην μὲ τὸν Ἡράκλειον, καὶ δίδει ὀπίσω τὸν Τίμιον Σταυρὸν βασιλεύει ὀκτὼ μῆνας. Ἀνδέρξερ, ὁ υἱὸς του καὶ διάδοχος, βασιλεύει ἑπτὰ μῆνας. Ἀρβαζᾶς, στρατηγός, τὸν διλοφονεῖ, καὶ βασιλεύει.

631. — Οἱ ἄρχοντες φονεύουν τὸν Ἀβραζάν, καὶ κηρύττουν βασιλέα τὸν Γ', Ἰσδιγέρδη, υἱὸν ἐνὸς ἀδελφοῦ τοῦ Σιρούου.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον, ὁ Ἀβουβέκρ, βασιλεὺς τῶν Ἀράβων ὑπάγει μὲ δυνατὸν στράτευμα κατὰ τῶν Περσῶν· νικᾷ τὸν Ἰσδιγέρδη, τὸν φονοῦει, καὶ κυριεύει τὸ βασίλειον τῆς Περσίας.

632. — Οἱ Πέρσαι ἐσυσσωματώθησαν μετὸς Σαρακηνούς· καὶ ἡ θρησκεία τῶν Μάγων ἠλλάχθη ἀπὸ τὴν θρησκείαν τοῦ Μωάμεθ. Τὸ βασίλειον τῶν Καλιφῶν ἐπαρλύθη· διάφοροι μοναρχίαι ἐσυστήθησαν εἰς τὴν Περσίαν, τὴν ὁποίαν οἱ Τούρκοι Σελιογκίδοι ἐκυριεύσαν εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐνδεκάτου αἰῶνος.

1180. — Ο' Γεγκίς Χάν, Τάρταρος, κυριεύει τὸ πλείοτερον μέρος τῆς Περσίας· ὁ υἱὸς του Κουλίς Χάν τὴν κυριεύει ὅλην, καὶ οἱ ἀπόγονοί του τὴν διοικοῦσιν.

1395. — Ταμερλάνος, καὶ οὗτος Τάρταρος, κυριεύει τὴν Περσίαν, καὶ τὸν θρόνον· εἰς τὸ ἔξῃς κρατεῖ ὁ υἱὸς του, ὁ ἔγγονος, καὶ ὁ Ἰόγκακ ἀπόγονος.

1467. — Οὐζούν Χασάν, δικιητῆς τῆς Ἀρμενίας, ἐπαναστατεῖ κατὰ τοῦ Ἰόγκακ· φονεύει καὶ αὐτὸν, καὶ τὸν υἱὸν του, Ἀκὸν Ἀλῆ, καὶ βασιλεύει εἰς τὴν Περσίαν δέκα τρεῖς χρόνους.

1478. — Ἰουκούπ, ὁ υἱὸς καὶ διάδοχος του, βασιλεύει ἑπτὰ χρόνους, καὶ ἀποθνήσκει φαρμακευμένος ἀπὸ τὴν γυναῖκα του· βασιλεύει ὁ Ἰουλάυερ, ἄρχων Πέρσης, τρεῖς χρόνους.

1488. — Βασιλεία τοῦ Βαῦσαγκόρ, καὶ αὐτὸς ἦτον ἄρχων Πέρσης. Μετὰ δύο χρόνους, Βασιλεύει ὁ Ρουστάν ἑπτὰ χρόνους. Ἀχμέδ καὶ ὁ διάδοχός του Ἀλβάνδ, μόλις ἐφάνησαν ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον.

1499. — Σχάλ Ἰσμαήλ, ἔγγονος τοῦ Οὐζούν Χασάν, συνάξει στρατεύμα, καὶ κυριεύει τὸν θρόνον Φονεύει, ἢ καίει ἄλους.

Πρῶτος ὀνομάζεται Σοφί, ἦγον μαλλίον· διότι ἀπὸ τοῦτο κατεσκευάζον οἱ βασιλεῖς τῶν Περσῶν τὰ σαρίκιά των, τὸ ὅποιον ὄνομα ἐφύλαξαν καὶ οἱ διάδοχοι, Βασιλεύει εἴκοσι τέσσαρας χρόνους, καὶ ἀποθνήσκει, ἀφοῦ ἐξαναπῆρεν ὅσους τόπους ἔχασαν οἱ προκάτοχοί του. Εἰς τὸν καιρὸν τούτου ἄρχισε σφοδρὸς ἀγὼν μεταξύ Περσῶν καὶ Τούρκων.

1523. — Τὸν διεδέχθη ὁ υἱὸς του Θαμάς Α΄, Βασιλεὺς ἀπαθῆς. Πρόσδος τῶν Τούρκων εἰς τὴν Περσίαν. Οἱ Θαμάς, ἀφοῦ ἐβασίλευσε πενήντα τρεῖς χρόνους, ἐφαρμακεύθη ἀπὸ τὸν υἱὸν του Βαῦδαρ, ὅστις ἐβασίλευσεν ἄλλ' ἢ ἀδελφή του τὸν δολοφονεῖ, συντρίβει τὰ σίδηρα τοῦ Ἰσμαήλ, τοῦ ἄλλου της ἀδελφοῦ, ὅστις βασιλεύει.

1575 — Ἰσμαήλ Β΄, ἐδολοφονήθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἀδελφὴν, ἐπειδὴ ἐπαναστάτησε διὰ τὰς σκληρότητας τοῦ βασιλείως, ὅστις ἐβασίλευσε δύο χρόνους.

Κοδαβενζέ ὁ διάδοχός του, εἶχε μόνον τὸ ὄνομα Σοφί· ἐβασίλευσεν ὀκτῶ χρόνους· Χαμζεδ καὶ Ἰσμαήλ Γ΄, δύο ἀπὸ τοὺς υἱούς του, μέλις ἀνέβησαν εἰς τὸν θρόνον.

1586. — Αββάς Α', τρίτος υἱὸς τοῦ Κοδά-
Βενζέ, διώχνει τοὺς Γαζτάρους ἀπὸ τὴν ἐπικρά-
τειάν του, νικά τοὺς Τούρκους, ἐξαναλαμβάνει τὰς
ἄρabiάς ἐπαρχίας, τὰς ὁποίας ἐκεῖνοι εἶχαν κυρι-
εύσει, καὶ κυριεύει τοὺς τόπους των. Συστένει εἰς
τὴν Περσίαν τὴν δεσποτικὴν ἐξουσίαν, μεταχειρί-
ζεται πολλὰς βίας, φονεύει καὶ τὸν υἱὸν του Μίρ-
ζαν, δι' ἀπλήν ὑπόψiαν καὶ μ' ὅλον τοῦτο, διὰ
τὰς νίκας, του, ὀνομάζεται Μέγας, καὶ βασιλεύει
σαράντα δύο χρόνους.

1628. — Σεφί, τὸν ὁποῖον ὁ Αββάς, ὁ πάπ-
πος του, ἐψήφισε πρὸ τοῦ θανάτου του, μὲ τὸ
ὄνομα Μίρζα τοῦ πατρός του, ἐχρημάτισεν ὁ Νέρων
τῆς Περσίας, καὶ ἀπέθανε, Φαρμακωθεὶς, ἀφοῦ ἐβα-
σίλευσε δέκα τέσσαρας χρόνους.

1642. — Βασιλεία τοῦ Αββάς Β', τοῦ υἱοῦ του.

1666. — Σολιμάν, ὁ δεύτερος υἱὸς του,
ἐμιμήθη τὸν ἀπάνθρωπον πάππον του.

1694. — Χαυνότης τοῦ Χουσεῖν, υἱοῦ τοῦ
Σολιμάν, ἐδιοικεῖτο ἀπὸ συμβούλιον εὐνούχων, τῶν
ὁποίων ἡ πλεονεξία δὲν εἶχεν ὄρια.

Τέλος, αὐτοὶ ἐμοιράσθησαν εἰς δύο Φατρίες,
τῶν Ἀσπρῶν, καὶ τῶν Μαύρων. Ὁ Σεφί ἐξακολου-
θεῖ τὰς ἡδονάς του. Μίρ Βεῖς, ἄρχων ἀπὸ τὴν
ἐπαρχίαν Κανδαχάρ, κάμνει Φατρίαν, καὶ κηρύττε-
ται βασιλεὺς τοῦ τόπου του, φυλάττει τὸ βασι-
λειον ἕως τὸν θάνατόν του, καὶ τὸ ἀφίνει εἰς τὸν
Αβδαλλάχ, ἀδυνάτου πνεύματος, καὶ χωρὶς προ-
τερήματα.

Μαχμούδ, υἱὸς τοῦ Μίρ Βεῖ, ὠφελεῖται ἀπὸ
τὴν ἀναξιοτήτα τοῦ Θεῖου, τοῦ κόπτει τὴν κεφα-

λὴν, λαμβάνει τὸν τόπον του, καὶ κτυπᾷ, καὶ τὸν ἐκθρονίζει.

1722. — Ἡ τυραννία του τὸν καταστένει μισητόν. Θαμᾶς, ὁ ὁποῖος εἶχε ψηφισθῆ διάδοχος τοῦ πατρὸς του Χουσεῖν, κηρύττεται βασιλεὺς τῆς Περσίας εἰς Κοσβὶν, πόλιν τοῦ Ὑράκ, ὅπου εἶχε καταφύγει πολεμεῖ τὸν Δηριῶδη Μαχμουδ, τὸν νικᾷ πολλάκις. Ὁ Μαχμουδ ἀσθενεῖ βαρέως, καὶ, ὀλίγας ὥρας πρὸ τοῦ θανάτου του, ἡ βασιλεία ἐδόθη εἰς τὸν ἀνεψιὸν του Ἀσχεράφ.

1725. — Ὁ Ἀσχεράφ ἀκολουθεῖ τὰ ἴχνη τοῦ προκατόχου του, ἐθανάτωσε καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀνέβασαν εἰς τὸν θρόνον. Μετὰ τέσσαρας χρόνους, ὁ Θαμᾶς, καταντήσας εἰς ἐλεεινοτάτην κατάστασιν, ἐκάλεσε πρὸς βοήθειαν τὸν Ναδὶρ Κουλί, πολεμιστὴν πρὸ πολλοῦ περίφημον, ὅστις ἐγεννήθη εἰς τὸ Κορασάν, μίαν ἀπὸ τὰς ἀνατολικωτάτας ἐπαρχίας τῆς Περσίας. Τὸν ἔκαμε στρατηγόν, τὸν ἔκαμε νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν βασιλεύουσαν· ἀλλ' ἔκαμε τὴν εἰρήνην μετὰ τὴν Τουρκίαν, χωρὶς τὴν θέλησιν τοῦ στρατηγοῦ, μετὰ σκοπὸν νὰ τὸν φονεύσῃ.

1732. — Ὁ Ναδὶρ Κουλί προλαμβάνει τὸν Θαμᾶν, τὸν ἐκθρονίζει, καὶ βάλλει τὸν υἱὸν ἐκείνου, ὄντα ἀκόμη εἰς τὰ σπάργανα, μετὰ τὸ ὄνομα Ἀββαῖς Γ'.

1736. — Οἱ δύο Σοφὶ ἀποθνήσκουν σχεδὸν συγχρόνως· ἐπειδὴ ἐσβύσθη ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, ἀναιβαίνει εἰς τὸν θρόνον ὁ Ναδὶρ Κουλί.

Μετ' ὀλίγον καιρὸν κάμνει ὠφέλιμον εἰρήνην μετὰ τοὺς Τούρκους· ὑποτάσσει ἔπειτα τὸν Ἀγανὰν τοῦ Κανδαχάρ· νικᾷ καὶ ἐκθρονίζει τὸν αὐτοκρά-

τορα τοῦ Μωγὸλ· διότι τοὺς εἶχε βοηθήσει κηρύτ-
τεται αὐτοκράτωρ εἰς Δελλυ, τὸ ὅποιον ἀφῆκεν
εἰς διαρπαγὴν ἔλαβε πολλοὺς θησαυροὺς ἀπὸ τὰς
Ἰνδίας.

Ἐβαλε πάλιν τὸν Μωχάμεθ εἰς τὸν θρόνον,
μὲ συμφωνίαν καὶ ἔχη μόνον τὸ ὄνομα τοῦ βασι-
λέως, καὶ ὁ Μαμουλοῦκ καὶ διοικῆ εἰς ὄνομά του.
Μετὰ τὰς νύκτας του ἐστράφη εἰς τὸ Ἰσπαχάν.

1739. — Πολεμεῖ πάλιν μὲ τοὺς Τούρκους·
ἔχασεν, ὅμως ἔκαμε τιμημένην εἰρήνην. Οἱ Ἰνδιάνοι
ἐπαναστατοῦσι, καὶ φονεύουσι τοὺς Πέρσας μὲ τοὺς
ἀξιοματικούς των. Ὁ Ναδιρ πίπτει εἰς λύπην,
μεταχειρίζεται σκληρότητας, καὶ γίνεται μισητός.

1747. — Πολλαὶ συνωμοσίαι ἔγιναν κατ'
αὐτοῦ· ἀλλὰ τέλος ἐδόλοφονήθη ἀπὸ τοὺς διοικη-
τὰς τῆς Ταυρίδος, συμφώνως μὲ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ
Κουλι Χάν, ὅστις ἐκηρύχθη βασιλεὺς τῆς Περσίας
μὲ ὄνομα Ἀδιλσχιάχ.

Μ Α Θ Η Μ Α ΙΒ΄.

Ἱστορία τῆς Ταρταρίας.

Ἡ Ταρταρία, κατοικημένη ἀπὸ τοὺς ἀπο-
γόνους τῶν Οὐνων, ἦτον διηρημένη εἰς πολλὰς φυ-
λὰς, αἱ ὅποιαι εἶχαν καθεμία τὸν ἀρχηγὸν τῆς

1200 περίπου. Ἡ φυλὴ τῶν Ταρτάρων ἔγι-
νεν ἡ πλέον δυνατὴ, καὶ ἔδωκε τὸ ὄνομά της εἰς
ὅλον τὸ ἔθνος.

1204. — Γεγγίς Χάν, ἀρχηγὸς τῆς Φυλῆς τῶν Μογόλων, ὑπέταξεν ὅλας τὰς ἄλλας, καὶ τὰς ἤνωσεν εἰς μίαν.

1226. — Ὁ λίγον καιρὸν πρὸ τοῦ θανάτου του, ἐμοίρασε τὰς ἐπαρχίας του εἰς τοὺς τέσσαρας υἱοὺς του, οἱ ὁποῖοι ἦσαν γενικοὶ ὑπακόμισταί του. Ὁ κτάϊ, ὁ πρῶτότεκος υἱός, ἐκηρύχθη μέγας Χάνης τῶν Ταρτάρων.

1259. — Ὁ Λαγός βασιλεὺς τῶν Ταρτάρων, κηριεύει τὴν Συρίαν.

1390. — Κυριεύει τὸ μεγαλήτερον μέρος τῆς Ταρταρίας ὁ Τιμούρ Βέκ, ὁ λεγόμενος Ταμερλάνος.

Ἱστορία τῶν Ἰνδιῶν, ἢ τοῦ Μογόλ.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ δεκάτου Πέμπτου αἰῶνος ἐθεμελιώθη τὸ βασιλεῖον τοῦ Μογόλ ἀπὸ, τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ταμερλάνου, οἱ ὁποῖοι ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὴν θρόνον τῆς Περσίας, ἀπὸ τὸν Οὐζούν Χασάν, καὶ ἐσύρθησαν εἰς τὰ ὅποια κτήματα εἶχαν εἰς τὰς Ἰνδίας.

Βαβούρ, πρῶτος αὐτοκράτωρ βασιλεύει εἰρηνικὰ περισσότερον ἀπὸ σαράντα χρόνους.

1530. — Οὐμαϊούρ, υἱὸς καὶ διάδοχός του, ἐξηματίησεν ἢ δόξα καὶ ἡ εὐδαιμονία τοῦ βασιλείου του· βασιλεύει εἴκοσι δύο χρόνους.

1552. — Ὁ υἱὸς του Χακβάρ κυριεύει τόπους· ἐβασίλευσε πενήντα τρεῖς χρόνους μὲ ἀναγκαίας νίκας, καὶ ἀπέθανεν εἰς τοὺς 1605.

Πενήντα τρεῖς χρόνους ἀκόμη, ἐβασίλευσεν κατὰ διαδοχὴν ὁ Γεβαγκίς καὶ Γουχάν.

1658. — Αιρέγκ Ζέβ φυλακίζει τὸν πατέρα του Γουχάν, βασιλεύει, διώχνει, ἢ Φονεύει τοὺς ἀδελφούς του. Κυριεύει τὸ βασίλειον τοῦ Δεκαν, τοῦ Βισαπούρ, τῆς Γολκόνδας, καὶ τῆς Κερνάτας· μετανεῖ φοβεῖται, μὴ πάθῃ ἀπὸ τοὺς υἱούς του, ὅ, τι ἔκαμεν εἰς τὸν πατέρα του· ἀποθνήσκει εἰς τοὺς 1707, εἰς ἡλικίαν σχεδὸν ἑκατὸν χρόνων.

1707. — Τὸν διαδέχεται ὁ Αἰλέμ, ὁ ὁποῖος ἀφῆκε τὸν θρόνον χωρὶς βασιλέα, ἀφῶ ἔβασιλευσεν ἕνδεκα χρόνους.

1718. — Βασιλεύει ὁ Μωχαμέτ Σχιάχ. λαμπρότης καὶ πλοῦτος τοῦ Μογὸλ, τὸ ὁποῖον ἐκυριεύθη σχεδὸν ὅλον ἀπὸ τὸν Θαμαῖν Κουλί Χάν, ὅστις ἐσήκωσεν ὅλους τοὺς θησαυρούς. Πάλιν ὁ βασιλεὺς ἐβάλθη εἰς τὸν θρόνον εἰς τοὺς 1739.

1799. — Οἱ Ἀγγλοὶ κυριεύουσιν, εἰς τὰς Ἰνδίας, τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Τίππου Σαῖβ ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατόν του.

Ἱστορία τῶν Σινῶν, (Κινέζων).

Πρῶτος χρόνος τῆς Χριστιανικῆς ἐποχῆς.

Χάν - Πίγγ-τι βασιλεύει, εἰς ἡλικίαν ἑννέα χρόνων ἦτον υἱὸς τοῦ ἡγεμόνος Τεχόγγ Χάν, καταγόμενος ἀπὸ τὴν δυναστείαν τῶν Χάνων.

Οὐάγγ-Μάγγ, ἐπίτροπος τῆς βασιλείας, εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν τοῦ βασιλόπαιδος· εἶχε προ-

τερήματα καὶ φιλοδοξίαν, ἔβαλε νὰ Φαρμακεύσουν τὸ βασιλόπουλον, ἀφοῦ ἔβασίλευσεν ἕξ χρόνους.

6. — Ὑοῦ-τσεῦγγ, ἄλλος υἱὸς τοῦ Λιεοῦ-ὑέν, ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον εἰς ἡλικίαν δύο χρόνων. Δὲν τὸν ἐκῆρυξαν βασιλέα, ἀλλὰ τὸν ὠνόμασαν διάδοχον, ἕως νὰ φθάσῃ εἰς νόμου ἡλικίαν. Εἰς τὸ διάστημα τῆς μεσοβασιλείας, ἀπελάμβανε τὴν βασιλικὴν τιμὴν ὁ Οὐάγγ-μάγγ.

8. — Οὐάγγ-μάγγ ἐπρόσταξε νὰ μὴ λέγεται τὸ βασιλεῖον τῶν Χάν, ἀλλὰ τῶν Σίν.

9. — Κυριεῦει τὴν βασιλείαν χωρὶς ἀντίστασιν καταιβάζει εἰς μικρότερον βαθμὸν τοὺς ὁποίους ἄρχοντας ἐφοβεῖτο· τοὺς δὲ ἐκ τῶν Χάν εἰς τὴν τάξιν τοῦ λαοῦ.

Ἡ Κίνα ἐρημόνεται ἀπὸ τοὺς Ταρτάρους, καὶ ἀπὸ ἄλλους λαοὺς δυσαρεστημένους εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ βασιλείου.

22. — Τρεῖς υἱοὶ τοῦ Λιεοῦ-κιν, καταγόμενοι ἀπὸ τῶν Χάν-κίγγ συνάζουν στρατεύμα, κηρύττουν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Οὐάγγ-μάγγ. Οὗτος φεύγει εἰς Τχιάγγ-άγαν, τότε μητρόπολιν τοῦ βασιλείου, ὅπου πάραυτα ἐπολιορκήθη· εἰς τὸ διάστημα τῆς πολιορκίας, ἡ πυρκαϊὰ εἰς τὸ παλάτιον ἔκαυσεν ὅλα τὰ ἱστορικὰ βιβλία, χαρτία, ἀπομνημονεύματα καὶ χειρόγραφα, τὰ ὅποια εἶχαν συνάζει οἱ βασιλεῖς Χάν εἰς διάστημα 180 χρόνων· ὁ τόπος ἐκυριεύθη μὲ ἔφοδον. Ὁ Οὐάγγ-μάγγ πιάνεται ἀπὸ τοὺς στρατιώτας εἰς ἕνα πύργον κόπτεται ἡ κεφαλὴ του καὶ φέρεται πρὸς τὸν Λιεοῦ-χιού, ὅστις εὗρίσκετο εἰς Οὐάο-χιού.

23. — Λιου-χιου ἔκλεξε διὰ καθέδραν τὸ Λουάγγ· ἀλλὰ δὲν ἤμπορεῖ νὰ γνωρισθῆ βασιλεύς. Ἀνεξερτησία τῆς Φατρίας τῆς λεγομένης κόκκινον ὄφρυδιον. Ταραχαὶ εἰς τὸ βασιλείον· οἱ ἄρχοντες βλέποντες, ὅτι ὁ Λιου-χιου ἦτον ἀνεπιτήδειος εἰς τὸ νὰ ἡσυχάσῃ τὰ πράγματα, ἀναγκάζουν τὸν Λιου-σιου νὰ ἀναίβῃ εἰς τὸν θρόνον.

25. — Οὗτος ἠνομάσθη Κουάγγ-ού-τί. Ἀποθνήσκει ὁ Λιου-χιου, δολοφονηθεὶς ἀπὸ ἓνα στρατιώτην τοῦ Φάου-τχιόγγ, ἀρχηγοῦ τῆς Φατρίας τοῦ κόκκινου ὄφρυδιου. Ὁ Κουάγγ-ού-τί διαλύει τὰς ἐπαναστάσεις.

42. — Καταστροφὴ γυναικὸς τοῦ Τόγγ-κιν, ἡ ὁποία ἐτόλμησε νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν πατρίδα τῆς ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Κινέζων· εἶχε νικήσει τοὺς βασιλικούς, κυριεύει ἐξήντα πέντε πόλεις, καὶ εἶχεν ἠνομασθῆ βασίλισσα. Ἀπέθανεν ὁ Κουάγγ-ού-τί, εἰς ἡλικίαν ἐξήντα τριῶν χρόνων, βασιλεύσας τριάντα τρεῖς.

57. — Χάγγ-μίγγ-τι, ὁ υἱὸς τοῦ τὸν διεδέχθη, καὶ ἀνακαίνησε τὰς γραμμένας εἰς τὰ Κίγγ τελετάς, ἡ βιβλία τῆς θρησκείας· ἐσύστησεν ἀκαδημίας διὰ τὴν πολεμικὴν καὶ ἠθικὴν.

75. — Χάν-χάγγ-τι, ὁ διάδοχος τοῦ ἀναγκάσθη νὰ ἐξορίσῃ εἰς τὰ ὑπστατικά των τοὺς τέσσαρας ἀδελφούς του, τοὺς ὁποίους εἶχε κάμει ἠγεμόνας· ἀπέθανε, βασιλεύσας δέκα τέσσαρας χρόνους.

89. — Χάν-ὄ-τι ὁ υἱὸς τοῦ τὸν διαδέχεται εἰς ἡλικίαν δέκα χρόνων, ἐπιτροπεύει ὁ Τεου-χιέν· ἡ μήτηρ του, σύντροφος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ

ἀδελφοῦ της, ὅστις κακὰ μετεχειρίσθη τὴν ἐξουσίαν. Ἀφοῦ ἐμεγάλωσεν ὁ βασιλεὺς, τὸν ἐπρόσταξε νὰ φονευθῆ. Τὸν ἠκολούθησεν ἔπειτα καὶ αὐτὸς μετ' ὀλίγον εἰς ἡλικίαν εἴκοσι ἑπτὰ χρόνων.

105. — Χάν-Χάγγ-τι, ὁ υἱὸς τοῦ τὸν διαδέχεται εἰς ἡλικίαν εἴκοσι ἡμερῶν, καὶ ἀποθνήσκει τὸν ἀκόλουθον χρόνον.

106. — Χάν-γγάν-τι, ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως Χάν-ὄ-τι ἐκλέχθη ἀπὸ τὴν βασιλίссαν διάδοχος εἰς ἡλικίαν δέκα τεσσάρων χρόνων. ἐπιτρέψουσεν αὐτὴ ἔξω ἀπὸ τοὺς διωρισμένους χρόνους, καὶ ἐπροξένησε τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ. Εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν, ἓνας θαυμαστὸς ἰπειαρτῆς ὀνομαζόμενος - Χάγγ - πέ - λου ἐνωχλοῦσε τὰς θαλάσσας τῆς Κίνας εἰς διάστημα πέντε χρόνων ἐπιάσθη, καὶ ἀπεκεφαλίσθη.

121. — Ἀποθνήσκει ἡ ἐπίτροπος βασίλισσα, καὶ μετὰ τέσσαρας χρόνους, καὶ ὁ βασιλεὺς.

125. — Χούν-τι, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Χάν-γγάν-τι ἀπὸ παλλακὴν ἐνίκησε πολλάκις τοὺς βαρβάρους. Εἰς τὸν τέταρτον χρόνον τῆς βασιλείας του, ἐνομοθέτησε νὰ μὴ λάμβάνη ἀρχοντίαν, ὅστις δὲν ἔφθασεν εἰς τοὺς σαράντα χρόνους. Εἶχε προτερήματα, τὰ ὅποια ἀνεπλήρουν τὴν ἡλικίαν. Ἀποστατεῖ, καὶ νικάται ὁ Μά-Μιέν ἀρχιληστής. Ἀποθνήσκει ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς 143, βασιλεύσας δέκα ἐννέα χρόνους, καὶ ἀφῆσας τὸν θρόνον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Χάγγ-τι, δύο χρόνων τὴν ἡλικίαν. Ἀποθνήσκει καὶ ὁ διάδοχος τὸν αὐτὸν χρόνον ὃς Χετὶ τὸν διαδέχεται. Εἰς ἡλικίαν ὀκτῶ χρόνων ἐβασί-

λευσεν ἕνα χρόνον, καὶ τὸν ἐφαρμάκευσαν διὰ προσταγῆς τοῦ Λιγγ-κί, ἀδελφοῦ τῆς ἀνωτέρω βασιλίσης. Τὸν ἀκόλουθον χρόνον, Οὐάν-τι, ἀδελφὸς τοῦ Χετι τὸν διαδέχεται. Εἰς τὸν καιρὸν τούτου τοῦ ἀναάνδρου βασιλέως αἱ ἀρχοντῖαι ἀρχίσαν νὰ πωλοῦνται, καὶ ὁ Γάγγ-τι ὁ Φονεὺς τοῦ τελευταίου βασιλέως, ἔλαβε τὰ μεγαλήτερα αξιώματα. Πεῖνα Φοβερά. Ἀποθνήσκει ὁ βασιλεὺς εἰς ἡλικίαν τριάντα χρόνων, βασιλεύσας εἴκοσι ἕνα· δὲν ἀφῆκεν υἷόν.

186. — Λιγγ-τι, ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Χάγγ-τι βασιλεύει Φυλάργυρος ἀνὴρ, προστάζει νὰ χαράξωσιν εἰς πλάκας ἀπὸ μάρμαρον τὰς διδασκαλίας τῶν παλαιῶν βασιλέων, τὰς περιεχομένας εἰς τὰ πέντε ἐκλεκτὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐβαλεν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἀκαδημίας.

Ἀποστασία πολλοῦ πλήθους ληστῶν εἶχαν ἀρχηγούς τρεῖς ἀδελφοὺς, οἱ ὅποιοι ἠφάνισαν πολλὰς ἐπαρχίας, ἀλλὰ, τέλος, ἐνικήθησαν, καὶ τὸ στρατεύμα των διελύθη· ὁ βασιλεὺς ἀποθνήσκει εἰς ἡλικίαν τριάντα τεσσάρων χρόνων, χωρὶς νὰ ἐκλέξῃ διάδοχον.

189. — Πιέν-τι βασιλεύει, καὶ μετ' ὀλίγου μῆνας παραιτεῖται πρὸς χάριν τοῦ μικροτέρου υἱοῦ του Χιέν-τί. Πόλεμοι ξένοι καὶ ἐμφύλιοι διὰ τὴν ἀναξιοσύνην τοῦ βασιλέως. Διαίρεσις τῆς Κίνας, πρῶτον εἰς τρία μέρη, εἶτα εἰς τέσσαρα, τὰ ὅποια εἶχαν ἄλλους τόσους βασιλεῖς.

Ὁ Χιέν-τι ἀναγκάσθη νὰ περιπλανᾶται δέκα χρόνους, ἕως ὁ στρατηγὸς Τσαό-τσαό ἔλαβε τὴν ὑπε-

ροχήν, καὶ ἐδέχθη ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως τὰ χαλινάρια τῆς βασιλείας. Ἡ τύχασαν τὰ πράγματα, τὸ βασιλεῖον ὅμως ἔμεινε συγχισμένον.

220. — Ἀποθνήσκει ὁ Τσάο-τσάο ἀξιότατος ἄνθρωπος, ὁ υἱὸς τοῦ ἔδιδε μεγάλας ἐλπίδας. Οἱ ἄρχοντες τὸν βιάζον νὰ βασιλεύσῃ. Ὁ Χιέν-τι τὸν γνωρίζει διὰ βασιλέα· ἀλλ' ὁ Λιού-τι οἰκειοποιεῖται τὴν βασιλείαν, καὶ ἡ Φατρία τοῦ τὸν κηρύττει βασιλέα. — Εἰς τρεῖς βασιλείας ἦσαν τότε μοιρασμένη ἡ Κίνα.

ι'. Δυναστεία, οἰκογένεια τῶν τελευταίων Χανῶν.

222. — Ὁ Λιού-τι μετωνομάσθη Χάο-λιε-βάγγ· οὗτος ἦτον πάντοτε ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τὴν εὐτυχίαν, καὶ εἰς τὴν δυστυχίαν ἐβασίλευσε μόνους τρεῖς χρόνους.

223. — Τεταραγμένον βασιλεῖον τοῦ Χέου-τι, υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ ἀνωτέρω. Εἰς μίαν μάχην ἐναντίον τῶν ἄλλων βασιλέων, ἔχασε δύο μεγάλους στρατηγούς· ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ εἰς ἐβιάσθη εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰδώλων, καὶ τὸν ἐσέβοντο ὡς Ἀῖρη τῶν Κινέζων. Ἀποστασία τοῦ στρατηγοῦ τοῦ Χέου-τι. Τὸ στράτευμα τὸ βασιλικὸν κατεκόπη καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπάγει ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν νικητὴν, ὁ ὅποιος τὸν ἔδωκε μίαν μικρὰν ἡγεμονίαν, ὅπου ἔζησέν ἀσήμαντος ἑπτὰ χρόνους. Ἀποθνήσκει εἰς ἡλικίαν ἐξήντα πέντε χρόνων. — Τέλος τῆς ε', δυναστείας, εἰς τὴν ὁποίαν δύο μόνοι βασιλεῖς ἐβασίλευσαν εἰς διάστημα 44 χρόνων.

Μ Α Θ Η Μ Α Ι Γ'.

2'. Δυναστεία λεγομένη Τοίν.

264. — Ο υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Σόγγ-χάο ἐθεμελίωσε ταύτην τὴν δυναστείαν μὲ τὸ ὄνομα Χι-τσου-βου-τί· ἔκαμε πολλοὺς πολέμους, καὶ εἰς τὸν 13', χρόνον τῆς βασιλείας του ἔγινεν ὅλης τῆς Κίνας ἐξουσιαστής. Ἀποθνήσκει 55 χρόνων, βασιλεύσας 25.

289. — Χὸς-τι ὁ υἱὸς του τὸν διαδέχεται, βασιλεὺς ἀνάξιος· ἐπαναστατοῦν μικροὶ ἡγεμόνες· ὁ βασιλεὺς τοῦ Τοῖ, εἰς τὴν ἀρχὴν νικᾷ, ἀλλὰ φονεύεται εἰς μίαν μάχην· ἄλλος βασιλεὺς ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Χάν, πιάνει τὰ ὄπλα, ὅμως φονεύεται καὶ αὐτός· ὁ αὐτοκράτωρ Φαρμακεύεται εἰς ἡλικίαν 48 χρόνων, βασιλεύσας 17, δὲν ἀφί-νει κληρονόμον.

306. — Οὐαί-τι, εἰκοστὸς πέμπτος, υἱὸς τοῦ Χι-τσου-βου-τι λαμβάνει ἀπὸ τοὺς ἀρχον-τας τὴν βασιλείαν. Τὸν φθονοῦν μερικοὶ μικροὶ ἡγε-μόνες· ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸν ἐκ-θρονίσῃ, ἀλλ' ὁ θάνατος τὸν ἐμπόδισεν. Ο υἱὸς του Λιου-τσόγγ κυριεύει τὸ βασιλικὸν παλάτιον, φονεύει τὸν υἱὸν τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ διορίζει αὐτὸν τὸν αὐ-τοκράτορα νὰ τὸν ὑπηρετήσῃ εἰς τὴν τράπεζαν, ἐν-δυμένος ὡς δούλος, εἶτα τὸν ἐφόνευσεν. Οἱ ἀρχον-τες ἔκλεξαν τὸν Μίγγ-τι, ἑγγονον τοῦ Χι-τσου-βου-τι, ὅστις βασιλεύσας τρεῖς χρόνους, ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν θρό-νον, καὶ ἐξωρίσθη εἰς μίαν ἐπαρχίαν, ὅπου ἐφονεύθη τὸν ἀκόλουθον χρόνον ἀπὸ τὸν βασιλέα τοῦ Χάν.

Ο Ἰ-βέν-τι τὸν διεδέχθη κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀρχόντων· οὗτος ἦτον ἄλλος ἕγγονος τοῦ Σεμελιωτοῦ τῆς δυναστείας· ἀγαποῦσε τοὺς γραμματισμένους, κ' ἔδειξε πολλὴν μετρίότητα. Ἐμετατόπισε τὴν καθέδραν τοῦ ἀπὸ τῆν δύσιν εἰς τὴν ἀνατολήν, εἰς τὸ Νᾶν - κίγγ. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 46 χρόνων, καὶ τὸν 6 χρόνον τῆς βασιλείας του.

305. — Βασιλεύει ὁ Χίγγ-τι εἰς ἡλικίαν 5 χρόνων, ἡ μήτηρ του ἐπιτροπεύει. Μετὰ 17. χρόνους ἀποθνήσκει ὁ βασιλεύς.

342. — Τὸν διαδέχεται ὁ ἀδελφός του Κάγγ-τι, μετὰ δύο χρόνους ἀποθνήσκει.

344. — Τὸν διαδέχεται ὁ υἱὸς του Μο-τι εἰς ἡλικίαν δύο χρόνων, ἡ μήτηρ ἐπιτροπεύει. Τιμωρεῖται ἕνας μικρὸς βασιλεύς τοῦ Χάν· διότι εἶχεν ἀποστατήσει ὁ αυτοκράτωρ ἕξανασποντᾶ μερικὰς ἐπαρχίας. Ἐδίδε ἐλπίδας, ἀλλ' ὁ θάνατος τὸν ἤρπασεν εἰς τὸν 17 χρόνον τῆς βασιλείας του.

Τὸν διαδέχεται ἕνας υἱὸς τοῦ Χίγγ-τι, ὅστις ἀπέθανε τὸν τέταρτον χρόνον. Οἱ ἀρχοντες ἐκλεξαν τὸν μικρότερον ἀδελφόν του Τι-υίου 361. Ὅστις ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν Οὐάγγ-βέν στρατηγόν του καὶ πρῶτον ὑπουργόν ἐκλείσθη εἰς τεῖχος, καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 43 χρόνων, βασιλεύσας 5.

372. — Βου-τι μόλις βασιλεύει καὶ τὸν πολεμῆ ὁ Φου-κέν, ὅστις ἐβασίλευε πρὸς ἄρκτον οὗτος πιάνεται, καὶ φονεύεται. Ὁ αυτοκράτωρ νικᾷ πολλοὺς ἡγεμόνας τῆς ἄρκτου, οἱ ὅποιοι εἶχαν ἀποστατήσει, ὅμως δὲν ἤξευρε νὰ ὠφεληθῆ· ἐπιστρέφει εἰς τὸ παλάτιόν του, καὶ παραδίδεται εἰς τὴν τρυφήν· πνίγεται εἰς τὸν κράββατόν του

ἀπὸ τὴν δευτέραν του γυναῖκα, τὴν ὁποίαν, δι' ἀστεῖσμον, ὠνόμασε γραῖαν, μ' ὅλον ὅτι ἦτον τριάντα χρόνων. Τὸν διαδέχεται ὁ υἱὸς του Γγαν-τί.

396. — Οὗτος πληρόνει ἀκριβὰ τὴν ἀπάθειάν του. Ἀποστασίαι καὶ πόλεμοι μεταξὺ τῶν μικρῶν ἡγεμόνων.

Ἐνας ἔγγονος τοῦ βασιλέως τοῦ Ταὶ γυμνώνει τὸν βασιλέα τοῦ Γ' ἐν ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας του, καὶ θεμελιώνει ἕνα βασιλεῖον, τὸ ὁποῖον ἔλαβε δέκα τρεῖς βασιλεῖς ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν του.

Λιου-υἱοῦ δολοφονεῖ τὸν αὐτοκράτορα, καὶ βασιλεύει ἦτον ἀπὸ ποταπὸν γένος στρατιώτης ὢν, ἔγινε στρατηγὸς μεγάλου στρατεύματος. Ὁ Γγαν-τί ἀποθνήσκει, βασιλεύσας 22 χρόνους.

Κόν-τί ὁ ἀδελφὸς του τὸν διαδέχεται. Ὁ Λιο-υἱοῦ τὸν φονεύει, καὶ βασιλεύει, ὅστις ἐθεμελίωσε νέαν δυναστείαν.

Ὀγδὴ Δυναστεία λεγομένη Σόγγ.

420. — Λιου-υἱοῦ μετονομάζεται Κάα-τσόν-νου-τί, καὶ κατοικεῖ εἰς τὸ Νάν-κίγγ, ὅπου ἐγεννήθη. Ἦτον γενναῖόψυχος, μέτριος, καὶ λιτὸς εἰς τὴν τράπεζαν· ἐβασίλευσε δύο χρόνους, καὶ ἀπέθανεν 70 χρόνων. Τὸν διαδέχεται ὁ πρωτότοκος υἱὸς του Χαό-τί.

422. — Ἐβασίλευσε δέκα ἑπτὰ χρόνων τὴν ἡλικίαν, ὁ πρῶτος του ὑπουργὸς, Τάν-τάο-τσι, τὸν ἐστέρησε καὶ τὸν θρόνον καὶ τὴν ζωὴν.

Μετὰ ἕνα χρόνον σχεδὸν, βασιλεύει ὁ Βέν-τί ἦτον μέτριος, δίκαιος, ἔμως πολλὰ ἔκδοτες εἰς

τοὺς Βούζους (ἀσκητὰς). Ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Ταϊ-βου-τί αὐτοκράτορος τῆς Ἄρκτου ἔλαβε καλὴν ἔκβασιν διὰ τὴν ἀνδρίαν τοῦ Ταϊ Τάο-τσι, πρώτου ὑπουργοῦ, ὅστις ἐπροξένησεν ὑπόψιαν, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἐθανάτωσεν ὁ βασιλεὺς.

Ἀρχίζουσι οἱ πόλεμοι τῶν ἡγεμόνων τῆς Ἄρκτου· Φονικοὶ πόλεμοι· νίκαι τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἄρκτου· Φονεῦσι ὅλους τοὺς Βούζους, καίει τοὺς ναοὺς καὶ τὰ εἰδωλά των.

Ἀποθνήσκει ὁ Βέν-τι, δολοφονηθεὶς ἀπὸ τὸν πρωτότοκον υἱὸν του, βασιλεύσας τριάντα χρόνους ὁ πατροκτόνος φονεύεται ἀπὸ τὸν δεύτερον ἀδελφόν του.

453. — Βου-τι, καλὸς τοξότης, ἀγαπᾷ ὑπερβολικὰ τὸ κυνήγιον· ἀποθνήσκει εἰς ἡλικίαν 35 χρόνων, βασιλεύσας ἕνδεκα.

464. — Του-τι, ὁ πρωτότοκος υἱὸς του, τὸν διαδέχεται· εἶχεν αἰμοβόρου ἀνδρὸς χαρακτηρισ, φονεύει πολλοὺς ἀθῶους, καὶ ἐφονεύθη τὸν πρῶτον χρόνον τῆς βασιλείας του.

465. — Μιγγ-τι βασιλεύει, καὶ ἀρχίζει γὰρ φονεῦει τοὺς ἀνεψιούς του, νέους ἡγεμόνας δέκα τρεῖς, ἀποθνήσκει, βασιλεύσας ὀκτῶ χρόνους.

473. — Τσαγγ-γνώ - βάγγ.

Ἐννάτη δυναστεία, Τσί.

479. — Κάο-τι ἐμετεκόμισε τὴν αὐλήν του εἰς τὸ Ναν-κίγγ, φονεὺς δύο προκατόχων του ἀλλὰ καὶ αὐτὸς μετὰ τέσσαρας χρόνους ἀπεθνήσκει.

483. — Βου-τί, τέταρτος υἱὸς τοῦ ἀνωτέρω. Προστάζει, ὅσαι οἰκογένειαι ἔχουν τὸ αὐτὸ ὄνομα, νὰ μὴ συνέρχωνται εἰς γάμου κοινωνίαν. Εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ὁ Φωχὶν διδάσκει τὸν ἀφανισμὸν τῆς ψυχῆς μετὰ τὸ σῶμα· βεβαιώνει ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ποίημα τῆς τύχης.

494. — Μίγγ-τί, διωρισμένος ἀπὸ τὸν Κάο-τί νὰ ἀναθρέψῃ δύο παῖδας, τοὺς ἀναιβάζει κατὰ συνέχειαν εἰς τὸν θρόνον, καὶ τοὺς φονεύει εἰς διάστημα τεσσάρων χρόνων· πιάνει τὸν τόπον των, καὶ ἀποθνήσκει μετὰ πέντε χρόνους 499.

Δεκάτη δυναστεία Δεάγγ.

Τέσσαρες βασιλεῖς ἐχρημάτισαν εἰς ταύτην τὴν δυναστείαν.

Ἐνδεκάτη δυναστεία Χίν.

Πέντε βασιλεῖς ἐχρημάτισαν εἰς ταύτην τὴν δυναστείαν, καὶ τρεῖς εἰς τὴν δωδεκάτην.

Δεκάτη τρίτη δυναστεία Τάγγ.

Δέκα ἑπτὰ εἰς ταύτην, δύο εἰς τὴν δεκάτην τετάρτην, τρεῖς εἰς τὴν δεκάτην πέμπτην, δύο εἰς τὴν δεκάτην ἕκτην, καὶ δύο εἰς τὴν δεκάτην ἑβδόμην.

Δεκάτη ὀγδόη δυναστεία. Ε"ου-χέου.

Τρεῖς εἰς ταύτην, δέκα ἑννέα εἰς τὴν δεκάτην ἑννάτην, ἑννέα εἰς τὴν εἰκοστήν.

Εἰκοστὴ πρώτη δυναστεία. Μίγγ.

1368. — Χιου, νικητῆς τοῦ Χιου-τί, μετανομάσθη Ται-τάου, κυριεύει τὸ Πεκίγγ μετὰ πολιρκίαν μιᾶς ἡμέρας.

1399. — Κιέν-βέν-τι, ἕγγονος τοῦ προκατόχου, εἶχε καλὸν χαρακτήρα· ἐπυλεμήθη ἀπὸ τὸν βασιλέα τοῦ Πεκίγγ Γ' οἰάγγ.

1403. Ὅστις ἔδειξε μεγαλειότητα τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ μεγάλην αὐστηρότητα ἐναντίον τῶν Βούζων μετεκόμισε τὸν θρόνον ἀπὸ τὸ Νᾶν-κίγγ εἰς τὸ Πικίγγ.

1426. — Γγίν-τσούγγ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνωτέρω βασιλεύει.

1427. — Σούγγ-τσούγγ τὸν διαδέχεται οἱ Τάρταροι κάμνουν ἔφοδον εἰς τοὺς τόπους του· ἀλλ' ὁ βασιλεὺς τοὺς νικᾷ· ἐπειδὴ μερικοὶ ἀποστάται ἐφόνευσαν τὸν βασιλέα τῆς Κογκιγγχίνας, ἔστειλαν πρέσβεις πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις τοὺς κάμνει χάριν.

1437. — Γγγ-στόγγ, προστάζει νὰ κατασκευάσουν τὰς ἐννέα πύλας τῆς βασιλικῆς πόλεως, ἐμποδίζει τὸ νὰ προσφέρωσι λατρείαν εἰς τὸν Κομφούκιον εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων. Οἱ Τάρταροι κάμνουν ἐφόδους· ὁ βασιλεὺς περᾶ τὸ μέγα τεῖχος μὲ δυνατὸν στράτευμα, τὸ ὁποῖον ἀδυνατισθὲν ἀπὸ τὴν πείναν, ἐνίκηθη κατὰ κράτος· ὁ αὐτοκράτωρ, αἰχμάλωτος, φέρεται εἰς τὸ βᾶθος τῆς Ταρταρίας· εἰς τοῦτο τὸ διάστημα, ὁ υἱὸς του, εἰς ἡλικίαν δύο χρόνων, τὸν διαδέχεται ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς μητρὸς του. Ἀγοράζει τὸν βασιλέα ἢ γυνή του.

1468. — Ο' Γέν-τσόγγ νικᾷ τοὺς Ταρτάρους.

1488. — Γ' αὐ-τσόγγ βασιλεύει.

1506. — Βου - τσόγγ.

1522. — Χι-τσόγγ.

1567. — Μο-τσόγγ.

1573. — Χίν-τσόγγ.

1621. — Χι-τσόγγ.

1628. — Ζουν-χίν.

1636. — Οἱ ἀποστάται ἐμβαίνουν εἰς τὸ Πεκίγγ· ὁ βασιλεὺς ἀπελπισμένος, φονεύει τὴν θυγατέρα του, καὶ αὐτὸς κρεμάται, καὶ ἡ βασίλισσα φονεύεται ἀφ' ἑαυτῆς· ὁ ἀποστάτης φέρει ἔμπροσθέν του τὸ πτώμα τοῦ βασιλέως, τὸ καταφρονεῖ, ἀποκεφαλίζει δύο του υἱούς, καὶ ὅλους τοὺς ὑπουργούς. Οὐ-σάν-γέϊ, ἀπὸ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν τὸν διώκει· ὁ Τσόγγ-Τέ, βασιλεὺς τῶν Ναυτχιού, ἐλθὼν πρὸς βοήθειαν τοῦ Οὐ-σάν-γέϊ, ἀποθνήσκει, ἀφ' οὗ ἐκήρυξε τὸν υἱὸν του βασιλέα, τὸν ὁποῖον ἐδέχθησαν εἰς τὸ Πεκίγγ.

1644. — Χουν-χὶ δίδει εἰς τὸν Οὐ-σάν-γέϊ τὸ ἐπωνύμιον εἰρηνοποιῶς τῆς δύσεως. Ὑπάγει ἐναντίον τῆς Κορέας, καὶ τὴν ὑποτάσσει.

1651. — Θάνατος τοῦ Ἀ'-μάν-βάν, τοῦ ὁποῖου τὰ προτερήματα στερεοῦν τοὺς Ταρτάρους ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον τῆς Κίνας.

1662. — Κάν-χὶ, ἐξορίζει τοὺς εὐνούχους· δίδει προσταγὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν· δέχεται πρέσβυν Πορτογαλλόν· κάμνει νὰ διορθωθῇ τὸ Καλενδάριον ἀπὸ τὸν Ἰησουίτην Βερβιέστ.

1716. — Ὁ βασιλεὺς δέχεται τὰ συγχαριστικά ἀπ' ὅλους τοὺς ἄρχοντας.

1722. — Ὑόγγ-χίγγ βασιλεύει.

1732. — Οἱ ἀπεσταλμένοι διώκοντι, διὰ πρόφασιν, ὅτι κηρύττουσι τὸν Χριστιανισμόν.

1736. — Κιέν-λόγγ βασιλεύει.

Μ Λ Θ Η Μ Α Ι Δ'.

Ἱστορία τοῦ Ἰαπῶν.

Τὸ Ἰαπῶν εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνατολικωτάτην ἄκρην τῆς Ἀσίας· εἶναι εὐρύχωρον καὶ δυνατόν βασιλεῖον, τοῦ ὁποίου δὲν εἶχάμεν ἀκριβῆ ἰδέαν πρὸ τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος.

Εἰς τοὺς 1535 περίπου, Ἀλφόνσος ἀπὸ τὰ Σουζα, ὅταν ἦτον ἀντιβασιλεὺς εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας, τρεῖς Πορτογάλλοι, ἐπαράπεσαν ἀπὸ μίαν τρικυμίαν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ἰαπῶν. καὶ ἀνεκάλυψαν τὰς νήσους αἱ ὁποῖαι τὸ συνδέτουσιν.

1552. — Μερικοὶ Ἰησουῖται σταλμένοι εἰς τὸ Μακάο ἀπὸ τὸν Φρανσονὰ Ξανιέρ, ἐμβῆκαν εἰς τὸ Ἰαπῶν, καὶ ἔφεραν αὐτοῦ τὸν Χριστιανισμόν. ὅστις, εἰς τὸ διάστημα 60 χρόνων, ἔκαμε μεγάλας προόδους.

1586. — Φοβερὸς σεισμὸς, ὅστις ἐβάσταξε 40 ἡμέρας.

1622. — Διωγμὸς κατὰ τῶν Χριστιανῶν.

1703. — Πυρκαϊὰ καταφανίζει τὸ Ἰέδα, μητρόπολιν τοῦ Ἰαπῶν. Πλειότεροι ἀπὸ διακοσίας χιλιάδας ἀνθρώπων ἐτάφησαν.

Ἀ φ ρ ι κ ῆ.

429. — Κατάκτησις τῆς Ἀφρικῆς ἀπὸ τοὺς Βανδάλους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν κατοικήσει εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἦτον εἰς διάστημα τεσσάρων αἰῶνων, ἐπαρχία Ρωμαϊκή.

533. — Ἐξαναποκτῆθη ἀπὸ τὸν Βελισάριον, καὶ ἔμεινεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν βασιλέων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἕως τὴν πρώτην ἔφοδον τῶν Ἀράβων. Οἱ πλέον περίφημοι τόποι εἶναι ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Βαρβαρία. Ἀπὸ εἴκοσι τρεῖς αἰῶνας, ἡ Αἴγυπτος, ἀφοῦ ἐκυριεύθη ἀρπασθεῖσα ἀπὸ τοὺς κυρίου της, ἔχασε τοὺς παλαιούς της νόμους, τὰ ἦθη της, τὸν χαρακτήρα της, καὶ ἀκολούθως, τὴν παλαιάν της λαμπρότητα. Εἶδαμεν, ὅτι ἐθεμελιώθησαν κατὰ συνέχειαν οἱ Πέρσαι, οἱ Μακεδόνες, οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ Ἕλληνες, οἱ Ἀραβες, καὶ τέλος, ἐκείνη ἡ Ταρταρική φυλὴ, τὴν ὁποίαν γνωρίζομεν μὲ τὸ ὄνομα Τούρκοι Ὄθωμανοί.

640. — Τὴν Αἴγυπτον τὴν ἐπῆρει ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Ηῤῥάκλειον ὁ Οἴμαρ Β', καλίφης· οἱ διάδοχοί του τὴν ἐκυβέρνησαν περισσότερον ἀπὸ τριακοσίου χρόνους.

965. — Ἐκυριεύθη ἀπὸ ἓνα τῆς δυναστείας τῶν Φατιμιτῶν· οὗτος ἠνομάσθη Σουλτάν. Οἱ ἀπίργοι του ἐβαστάχθησαν εἰς διάστημα δύο αἰῶνων.

1171. — Θάνατος τοῦ Ἀδὰδ τελευταίου βασιλέως Μωαμεθανοῦ. Ὁ Σαλαδῖνος κηρύττεται βασιλεὺς τῆς Αἴγυπτου καὶ τῆς Συρίας εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνου· αἱ νίκαι του καὶ αἱ ἐκδουλεύσεις του σιμὰ εἰς τὸν Σουλτάνον τὸν ἠξίωσαν νὰ γένη Βιζύρης καὶ στρατηγὸς ὅλων τῶν στρατευμάτων.

1187. — Νίκη τοῦ Σαλαδῖνου κατὰ τῶν Χριστιανῶν σιμὰ εἰς τὴν Τιβεριάδα.

1193. — Θάνατος τοῦ Σαλαδῖνου εἰς τὴν Δαμασκόν, ἀφοῦ ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Αἴγυπτον 24 χρόνους· ἦτον εἰς ἡλικίαν 57 χρόνων. Ἀφῆκε δέκα

ἑπτα υἱους, οἱ ὁποῖοι ἐμοίρασαν συναλλήλως τὴν ἐπικράτειάν του. Εἰς τὸ διάστημα τῶν ἀκολουθῶν δύο αἰῶνων, οἱ διάδοχοί του ἀπέλαυσαν μεγάλην δύναμιν· εἶχαν ἐν σῶμα στρατιωτῶν ἀρκετὸν καὶ δυνατὸν, ὀνομαζόμενον Μαμελοῦκοι, ἤγουν δούλοι (σκλάβοι). 1516. — ὁ Ἀ΄ Σελίμ κυριεύει τὴν Αἴγυπτον, βασιλεὺς τῶν Τούρκων, ὅστις εἰς μίαν μάχην ἐνίκησε τὸν Σουλτάν Καμφῶν καὶ τοὺς Μαμελοῦκους, τῶν ὁποίων ἡ διχόνοια ἐτάχυνε τὴν πτῶσιν τούτου τοῦ θρόνου. Ἡνῶθη πλέον ἡ Αἴγυπτος μὲ τὸ βασίλειον τῆς Τουρκίας.

1798. — Ἐκστρατεία τοῦ Βονοπάρτε εἰς τὴν Αἴγυπτον. Νίκη κατὰ τῶν Μαμελοῦκων.

1800. — Δολοφονία τοῦ Κλέβεξ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὑπῆγαν οἱ Ἀγγλοι. Μάχη τοῦ Μενού, διαδόχου τοῦ Κλέβεξ, μὲ τὸν Ἀγγλον Ἀβερκρόμπη, ὅστις καὶ ἐφονεύθη. Συμφωνοῦσιν οἱ Γάλλοι καὶ παραιτήσωσι τὴν Αἴγυπτον.

Ἐπικράτεια τῶν Βαρβαρέζων.

Εἰς τὸν ἑβδομον αἰῶνα, ἔφοδος τῶν Ἀράβων εἰς ὅλα τὰ παραθαλάσσια, ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἕως τὸν Ὠκεανόν, καὶ αὐτοὶ ὠνόμασαν τὸν τόπον Βαρβαρία.

640. — Ἐκβασίς τῶν Ἀράβων κατὰ τῶν στρατευμάτων τῶν βασιλέων τῆς Ἀνατολῆς. Κυριεύουσι τὴν Τρίπολιν, καὶ πάλυ μέρος τῆς Βάρκας, δέκα ἑπτὰ ἀπὸ τούτους κτίζουν τὸ Κάιρον, τὸ ὁποῖον ἔγινε μητρόπολις των. Πρὶν τελειώσῃ ὁ ἑβδομος αἰὼν κυριεύουσι ὅλην τὴν Ἀφρικὴν.

Οἱ Ἀραβες ἀνομάσθησαν Μαῦροι ἀπὸ τὴν Μαυρητανίαν, τὴν ὁποίαν ἑκατοικοῦσαν. Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ὀγδοῦ αἰῶνος ἔμειναν πιστοὶ εἰς τὸν Καλίφην τῷ Βαγδατίου.

850. — Περίπου, οἱ διοικηταὶ διαφόρων ἐπαρχιῶν ἀφελούνηαι ἀπὸ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους τοῦ βασιλείου τῶν Καλιφῶν, καὶ γίνονται ἀνεξάρτητοι.

Οἱ Ἐμίρ ἔδρουν κάμνει ἓνα βασιλεῖον εἰς τὸ Φετζ, εἰς τὴν παλαιὰν Μαυρητανίαν· οὗτος ἑκατάγεται ἀπὸ τὸν Ἀγλαβ. Αὕτη ἡ δυναστεία τῶν Ἀγλαβιτῶν βασιλεύει περισσότερον ἀπὸ ἓνα αἰῶνα.

950. — Ἐδιώχθη ἀπὸ τὴν δυναστείαν τῶν Φατιμιτῶν· μετὰ 90 χρόνους περίπου, ἡ δύναμις τούτων τῶν τελευταίων ἀδυνάτησε, καὶ διὰ τοῦτο ἐσχηματίσθησαν ἄλλαι ἐξουσίαι.

Α' λ γ ε ρ.

1000. — Οἱ τόπος τοῦ Ἀλγερ ἠλευθερώθη ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Καλιφῶν, ἐκηρύχθη ἀνεξάρτητος, καὶ ἀνομάσθη βασιλεῖον. Εἰς διάστημα διακοσίων χρόνων, ἐδιοικεῖτο ἀπὸ βασιλεῖς τῆς δυναστείας τῶν Δεϊρίδων· ἔπειτα, ὑποκάτω εἰς τοὺς αὐτοκράτορας τοῦ Μαρόκ.

1500. — Ἐκυριεύθη ἀπὸ τοὺς Σερίφιδες Μωαμεθανούς. Οἱ Ἀλγερίνοι ζητοῦν βοήθειαν ἀπὸ τοὺς Ἰσπανούς, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἠλευθέρωσαν ἀπὸ τοὺς Σερίφιδες, ὅμως τοὺς κάμνουν ἰδικούς των ὑποτελεῖς. Ἐπικαλοῦνται τὴν βοήθειαν τοῦ Ἀρούχ Βαββερούσσα, περιφήμου πειρατοῦ, εἰς τὴν δούλευ-

διν τοῦ Α'. Σολιμάνου. Τὸν ἐκήρυξαν βασιλέα τοῦ Ἀλγερ' αὐτὸς ἐκυριεύσει τὸ Τούνις, καὶ καταστéνεται θαυμαστὸς καὶ διὰ τὴν ἀνδρίαν του, καὶ διὰ τὸν δεσποτισμὸν του, ἐφονεύθη εἰς μίαν παραμόνευσιν.

1518. — Χερεδίνος ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον· εἶναι θαυμαστὸς διὰ τὰς ἐκστρατείας του· ἀντέχει εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ αὐτοκράτορος Καρόλου τοῦ Ε', φέρει ἄνω κάτω τὴν Σικελίαν, καὶ ἀποθνήσκει διὰ τὰς ἀσωτείας του εἰς τοὺς 1547, εἰς ἡλικίαν ὀγδοῶντα χρόνων.

1547. — Εἰς τὸ ἐξῆς οἱ Ἀλγερίνοι κυβερνοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀντιβασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ψηφίζουσι εἰς τὸ ἐξῆς ἓνα Δεῦ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σουλτάνου.

1682. — Βομβαρδᾶρεται τὸ Ἀλγερ διὰ προσταγῆς τοῦ ἸΔ'. Λουδοβίκου· διότι κατεφρόνησε τὴν σημαίαν τῆς Γαλλίας.

1732. — Οἱ Ἰσπανοὶ κυριεύουσι τὸ Οὐράν καὶ Μαρσαλκβιβίε, δύο πόλεις δυναταῖς, μὲ καλοὺς λιμένας.

Μαρόκ.

1000. — Θεμελίωσις τοῦ βασιλείου τοῦ Μαρόκ ἀπὸ ἓνα Μωαμεθανόν. Τρεῖς οἰκογένειαι ἐβάσταξαν τὸν θρόνον, εἰς διάστημα σχεδὸν πεντακοσίων χρόνων.

1500. — Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ἀράβων τοὺς περιφερομένους ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἐφόνευσεν τὸν βασιλέα τοῦ Μαρόκ, καὶ βασιλεύει αὐτός.

Άλλος κυριεύει τὸν θρόνον τοῦ Φέτζ, καὶ ἄλλος τρίτος ἐξουσιάζει τὸν τοῦ Ταφιλέτ, καὶ ἄλλος τὸν τοῦ Σούζ.

Ταῦτα τὰ βασίλεια ἦσαν ποτὲ μὲν ἠνωμένα, ποτὲ δὲ χωρισμένα. Τὴν σήμερον τὸ βασίλειον τοῦ Μαρόκ, καὶ τὰ ἄλλα τρία διοικοῦνται ἀπὸ ἑναῶν μόνον ἀρχηγόν.

ΤΟΥΝΙΣ.

Τὸ βασίλειον τοῦ Τούνις, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἦτον ἐπαρχία τῆς Ἀφρικῆς, ἐδιοικεῖτο, ἕως τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα, ἀπὸ τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Μαρόκ.

1206. — Οἱ Λασσεῖς λαμβάνουν τὸ ὄνομα βασιλεῖς τοῦ Τούνις.

1532. — Οἱ Μουλά Χασάν ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν θρόνον ἀπὸ τὸν Ε', Κάρολον, ὅστις τὸν ἔκαμεν ὑποτελῆ.

1574. — Σελίμ Β', κυριεύει τὸ Τούνις, καὶ δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τοὺς κατοίκους νὰ ἐκλέξωσιν ἕνα Δεῖν, καὶ βάλλει ὑπὸ τὴν ἰδίαν του προστασίαν ταύτην τὴν πόλιν. Οἱ Μπέιδες γίνονται ἀρχηγοί, ἐναντίον τῶν δεῖδων ἐμφύλιοι πόλεμοι.

Μ Α Θ Η Μ Α Ι Ε΄.

Α μ ε ρ ι κ ή.

1450. Περίπου, εὐρέθησαν αἱ Ἀσῶρες νῆσοι ἀπὸ τινὰς ἐμπόρους Φιαμίγγους· αὐταὶ κείνται εἰς τὸν δρόμον ἀπὸ τῆν Εὐρώπην εἰς τῆν Ἀμερικὴν, πρὸς τῆν Ἀφρικὴν. Τότε δὲν ἔγινε καμμιά κατὰστασις εἰς αὐτὴν.

Γονζάλβος Βελέζος ἔρχεται εἰς αὐτὴν εἰς τοὺς 1491, καὶ τὴν κυριεύει, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας.

1492. — Χριστοφῆρος Κολόμβος ἀπὸ τῆν Γένουαν, σηκόνεται ἀπὸ τὸν λιμένα τοῦ Πάλος εἰς τῆν Ἀνδαλουσίαν, μὲ τρεῖς καράβια, τὰ ὅποια τοῦ τὰ ἔδωκεν ὁ Φερδινάνδος καὶ ἡ Ἰσαβέλλα, οἱ ὅποιοι ἐβασίλευαν εἰς τῆν Ἰσπανίαν. Κάμνει ἀπόβασιν, τὸν αὐτὸν χρόνον, εἰς Κουαχχίνη, μίαν ἀπὸ τὰς νήσους Λουκαϊῆς, ἀνακαλύπτει ἐκείνην τοῦ Κούβα, καὶ τοῦ Ἀγίου Δομινίκου.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον ἐπιστρέφει εἰς τῆν Ἰσπανίαν ὁ Κολόμβος, μετὰ πενήντα ἡμερῶν ταξείδιον.

1493. — Δεύτερον ταξείδιον μετὰ δέκα ἑπτὰ καράβια, νέαι ἐκβάσεις, νέαι ἀνακαλύψεις, μεταξὺ τῶν ὀποίων, τῆς Γαμαϊκάς· ἐπειδὴ ἐσυκοφαντήθη εἰς τὸν Φερδινάνδον, ἐπιστρέφει εἰς τῆν Ἰσπανίαν εἰς τοὺς 1496. ἀποστομίζει τοὺς ἐχθρούς τοῦ, καὶ ἐμβαίνει εἰς τῆν θάλασσαν, τρίτην φορὰν, εἰς τοὺς 1498, καὶ ἀνακαλύπτει τῆν ἠπειρον.

1499. — Ἀμέρικος Βεσπούκιος, ἔμπορος Φλωρεντίνος, ἐνθαρρῆσας εἰς τὰς παρακινήσεις τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας, προσθέτει μερικάς ἀνακαλύψεις εἰς τὰς τοῦ Κολόμβου, κ' ἔδωκεν εἰς τούτον τὸν εὐρύχωρον τόπον, τὸ ὄνομα Ἀμερική· ὀνομάζεται καὶ Νέος Κόσμος.

1500. — Ἀνακάλυψις τῆς Βρασιλείας ἀπὸ τὸν Βιτσένσον Βάγκαν Πινσῶν, σύντροφον τοῦ Κολόμβου εἰς τὸ πρῶτον ταξείδιον. Ἀλβάρες Καμπρέλος τὴν κυριεύει εἰς τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας.

1502. — Τέταρτον ταξείδιον τοῦ Κολόμβου ἀνακαλύπτει τὴν Μαρτινίκαν, καὶ τὸν Ἰσθμὸν τοῦ Παναμᾶ ἢ Δαρεικόν.

Ὁ Κολόμβος φοβερίζει μὲ μίαν ἔκλειψιν τῆς σελήνης τοὺς κατοίκους τῆς Γαμάικας· διότι δὲν τοῦ ἔδιδαν φαγητά· ἡ ἔκλειψις ἀκολουθεῖ, καὶ ἐκεῖνοι, φέρουσι τὰ φαγητά.

1504. — Τὸ Καναδά ἀνακαλύπτεται ἀπὸ τοὺς Γάλλους.

1516. — Οἱ Ἰσπανοὶ ἀνακαλύπτουσι τὸ Παραγαί.

Μετὰ δύο χρόνους, ἀνακαλύπτεται τὸ Μεξικὸν ἀπὸ τὸν Γεωάννην Γρυσάλβαν, τὸν ὁ πῶϊον ὁ Βλασκέζ, διοικητῆς τῆς νήσου Κούβα, τὸν εἶχε στείλει.

Φερνάνδος Κόρτεζ ἔκαμεν ἀπόβασιν εἰς τὸ Ταβάσκον, εἰς τὸ Μεξικόν, κτυπᾷ τοὺς κατοίκους, θεμελιώνει τὴν Βέρα Κρούζ, ὑποτάσσει τὴν ἐπαρχίαν Τλάσκαλα, καὶ ὑπάγει κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Μεξικόν, μητρόπολιν τοῦ βασιλείου.

1522. — Ο' Κόρτεζ ἐξουσιάζει τὸ Μεξικὸν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Μοντεζούμα, ὅστις παραστένεται ἔμπροσθέν του, καὶ τὸν δέχεται εἰς τὴν πόλιν του. Ο' Κόρτεζ τὸν κρατεῖ αἰχμάλωτον τὸν ἀναγκάζει νὰ παραιτήσῃ ὅλας του τὰς ἐπαρχίας εἰς τὸν αὐτοκράτορα Κάρολον Ε', καὶ ζητεῖ ἀπείρους θησαυρούς.

Στόλος δώδεκα καραβίων σταλθεῖς κατὰ τοῦ Κόρτεζ ἀπὸ τὸν Βερλάσκει· νίκη τοῦ Κόρτεζ· γίνεται κύριος ὅλου τοῦ Μεξικοῦ, καὶ κάμνει αἰχμάλωτον τὸν Γουτιμοζίνον, διάδοχον τοῦ Μοντεζούμα.

1525. — Ο' Πίζαρος ἐμβαίνει εἰς τὸ Περού μὲ τὸν Διέγον Α'λμάγρον, καὶ τὸ κυριεύουν· ἔδειξαν σκληρότητας ἐπάνω εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν Ἀταβαλίβαν τὸν βασιλέα των. ἀφάνισαν τὸ γένος τοῦ Ἰγκας, οἱ ὅποιοι ἐδιοικοῦσαν τὸ Περού, περίπου τετρακοσίους χρόνους.

1539. — Ἀνακάλυψις τοῦ Χίλι ἀπὸ τοὺς Ἰσπανοὺς.

1621. — Φυτεία τῆς νέας Ἀγγλίας. Μετὰ τέσσαρας χρόνους, φυτεία τῆς νήσου τῶν Βαρβάδων. Πρώτη οἰκήσις τῶν Ἀγγλων εἰς τὰς δυτικὰς Ἰνδίας.

1653. — Οἱ Ἀγγλοι, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Πένν παίρνουσι τὴν Ἰαμάικα ἀπὸ τοὺς Ἰσπανοὺς.

1664. — Κυριεύουν τὸ νέον Πέϋ, Μπάς εἰς τὴν ἀρκτώαν Ἀμερικὴν ἀπὸ τοὺς Ὁλλανδοὺς καὶ Σουεδέζους.

1676. — Συστένεται ἡ Ἀγγλικὴ κοινωνία εἰς τὸ Χατσὼν.

1680. — Χάρτης δοθείς εἰς τὸν Βιλλιάμ Πένν, Κονάβερ, διὰ τῆς κάμης φυτείας εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἀρκτικὰς ἐπαρχίας, τὴν ὅποιαν ὠνόμασε Πενσιλβανίαν. Ὁ Πένν ἔστειλεν εἰς αὐτὴν πολλὰς ἀποικίας Κονεκβέρων.

Θεμελίωσις τῆς πόλεως Φιλαδελφίας, ἣτις εἶναι μία ἀπὸ τὰς πλέον ἀξιολόγους τῆς Ἀμερικῆς.

Οἱ Γάλλοι ἀνακαλύπτουσι τὴν Λουϊσιάναν καὶ οἱ Ρῶσσοι μετ' ὀλίγον, μερικὸς τόπος πρὸς τὸ μέρος τοῦ Καναδά.

1708. — Ὁ Γενεράλ Σταρχόπ παίρνει ἀπὸ τοὺς Ἰσπανοὺς τὴν Μινόρκαν.

1746. — Ἡ Δίμα καὶ Κολάο ἐκαταπόθησαν ἀπὸ ἑνὸς σεισμῶν.

1758. — Οἱ Ἀγγλοὶ κυριεύουσι τὸ Σενεγάλ καὶ τὴν Κορέαν.

1759. — Μάχη τοῦ Κουεβέκ, τὴν ὅποιαν ἐκέρδησαν οἱ Ἀγγλοὶ. Θάνατος τοῦ στρατηγοῦ Βολφίου. Ὁ χαμὸς ταύτης τῆς μάχης φέρει καὶ τὴν τοῦ Καναδά, τὸ ὅποιον παρεχώρησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

1762. — Θεμελίωσις τῆς Φιλοσοφικῆς Ἀμερικανικῆς κοινωνίας εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν.

1765. — Ἀρχαὶ τῶν ταραχῶν εἰς τὰς Ἀγγλικανικὰς ἀποικίας.

1774. — Τὸ Παρλαμέντον τῆς Ἀγγλίας βάλλει ἕνα δικαίωμα ἕξ σολδίων στεργίγγ εἰς κάθε λίτραν ἐπάνω εἰς τὸ Τέ δυσαρῆσκεια τῶν ἀποίκων.

Ἐπανάστασις τῆς Ἀγγλικῆς Ἀμερικῆς. Πρώτη συνέλευσις τῆς Φιλαδελφίας. Ζήτημα τῆς συλλέψεως πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας.

Εἰς τὰς 19 Ἀπριλίου, μάχη εἰς τὸ Λεξιγ-
κτόν μεταξὺ τῶν βασιλικῶν καὶ τῶν ἐπαναστατῶν.

1775. — Ἐνωσις διὰ πάντα τῶν ἐπαρχιῶν
τῆς Ἀμερικῆς. Μάχη αἱματώδης. Ἡ πόλις Βο-
στόν κενόνοται ἀπὸ τὸ στρατεύμα τοῦ βασιλέως.
Ἡ συνέλευσις κηρύττει τὰς Ἀμερικανικὰς ἀποικίας
ἀνεξαρτήτους.

1776. — Ἡττα τῶν Ἀμερικανῶν.

1777. — Κυρίευσις τῆς Φιλαδελφείας ἀπὸ
τὸν Γενεράλ Οὔνε.

Οἱ Φρανσέζοι παίρνουν μέρος εἰς τοῦτον τὸν
πόλεμον. Συμμαχία, διὰ τὴν ὅποιαν ἡ Γαλλία
γνωρίζει τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Φιλαδελφείας. Ἐρ-
χονται οἱ πληρεξούσιοι, διὰ νὰ ὁμιλήσωσι περὶ εἰ-
ρήνης μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Φιλαδελφείας. Οἱ Ἀμε-
ρικανοὶ δὲν δέχονται τὴν συνομιλίαν, ἀν δὲν γνω-
ρισθῇ πρότερον ἡ ἀνεξαρτησία, καὶ ἔβγωσιν ἀπὸ
τὴν Ἀμερικὴν οἱ στρατιῶται τοῦ βασιλέως.

1778. — Ἡ Δομίνικα ἱπαίρνεται ἀπὸ τοὺς
Γάλλους.

1779. — Ὁμοίως καὶ ὁ Σαιντ Βιτσένσος,
καὶ ἡ Γρενάδα.

1780. — Ὁ ναύαρχος Ρόδνεϋ ἐπολέμησε
μὲ τὸν στόλον τῶν Ἰσπανῶν, καὶ παίρνει ἕξ κα-
ράβια πολεμικὰ.

1782. — Οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Γάλλοι ἀμοι-
βαίως νικοῦν καὶ νικῶνται.

Μ Α Θ Η Μ Α Ι Σ Τ'.

Ἡνωμένα τῆς Ἀμερικῆς Ἐπαρχίαι.

Εἰς τὰς 30 Νοεμβρ: 1782. αἱ δέκα πέντε ἑπαρχίαι ἠνωμένα ἐγνωρίσθησαν ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν βασιλεῖα τῆς Ἀγγλίας· καὶ τὰ ἄρθρα ὑπεγράφησαν εἰς τοὺς Παρισίους μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

1804. — ἘΨοδος τῶν Ἀγγλων εἰς τὴν μητρόπολιν τῶν Ἀμερικανῶν· ὁ πρόεδρος συγκαλεῖ ὄλους τοὺς Ἀμερικανούς.

1815. — Εἰρήνη μεταξὺ τῶν δύο τούτων δυνάμεων.

Ἅγιος Δομίνικος.

Εἰς τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Γάλλων, ταραχαὶ εἰς ταύτην τὴν νῆσον· φόνος τῶν ἄσπρων· ἐλευθερία τῶν Μαύρων.

1802. — Ἐπανάστασις· ὁ Γαλλικὸς στόλος ἔρχεται αὐτοῦ.

Οἱ Γάλλοι κενόνουν ταύτην τὴν νῆσον, ἣ ὁποία δὲν γνωρίζει πλέον τὴν μητρόπολιν.

Ὁ Χριστοφόρος κηρύττεται βασιλεὺς.

1816. — Μάχη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πετίου· ἦττα τοῦ τελευταίου. Ὁ Χριστοφόρος καλεῖ τοὺς σοφοὺς τῆς Εὐρώπης.

Μαρτινίκα.

Εἰς ταύτην κατοικοῦν οἱ ἐντόπιοι καὶ οἱ Γάλλοι.

1635. — Οί Γάλλοι καταβάλλουν τὰ Φεμέλια ταύτης τῆς ἀποικίας,

1809. — Εἰβιάσθη νὰ παραδοθῆ εἰς τοὺς Ἀγγλους.

1814. — Ἐστράφη πάλιν εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων.

Γ ο υ α δ ε λ ο ὦ π α .

1635. — Ἀρχισε νὰ κατοικῆται ἀπὸ τοὺς Γάλλους, πρότερον ἦτον τῶν Ἰσπανῶν· ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῶν Ἀγγλων, ἐστράφη ὅμως εἰς τοὺς Γάλλους διὰ τὴν συνθήκην 1814.

1815. — Τὴν ἐπῆραν πάλιν οἱ Ἀγγλοι· διότι εἶχεν ἔμβει εἰς τοὺς Παρισίους ὁ Βονοπάρτης.

1816. — Πάλιν τὴν ἐπῆραν οἱ Γάλλοι.

Αἰ μεσημβριναὶ ἐπαρχίαι.

1603. — Οὗτοι οἱ τόποι ἐξεσκεπάσθησαν ἀπὸ τὸν Γουβουλ Γάλλον καρaboκύριον, τὸν ὁποῖον εἶχε ρίψει ἐκεῖ μία τρικυμία.

1697. — Ὁ Καπετὰν Οὐλαμίγγ, Ὁλλανδὸς ἔστειλε τρία καράβια.

Ὀλίγα ἠξέυρομεν περὶ τούτων τῶν τόπων.

Τέλος τῆς Τετάρτης Περιόδου.

Κατάλογος τῶν φιλομούσων Συνδρομητῶν.

ΕΙΣ ΟΔΗΣΣΟΝ.

	Σώμ.
Ο κύριος Γρηγόριος Μαρασλῆς	10
— Ἀναστάσιος Μπούμπα	5
— Εὐστρ. Σεβαστόπουλος	3
— Βαϊανὸς Παλαιολόγος	10
— Στέριος καὶ ἀδελφοὶ Σταμέροβ	3
— Βασίλειος Ξένης	2
— Κυριάκης Στάμμου	2
— Δημήτριος Παλαιολόγος	10
— Δ. καὶ Σ. Δούμα	4
— Ι. Κ. Ράλλη	2
Ο Εὐγεν. Γωάννης Σούτσος	1
— Ἀλέξανδρος Γωανίδης Σούτσος	1
— Ἀλέξανδρος Νικολάου Σουλτζιάρογλου	1
— Ἀλέξανδρος Χαρίτων	1
Ο κύριος Θεοχάρης Γωανίδης	1
— Σταμάτης Κουμπάκης	5
— Ἀλέξανδρος Μαῦρος	10
— Θεόδωρος Ροδοκανάκης	2
— Θεόδωρος Σεραφίνου	3
— Χριστόδουλος Βηλαράς	2

Ο κύριος Κριονᾶς Παππά Νικολάου	1
— Κωνστ. Παππούδοφ	2
— Σπυρίδων Κωνσταντᾶς	1
Η εὐγεν. Μαρία Χαντζαρελῆ	2
— Σμαρέγδα Ημαράκη	1
Ο κύριος Κυριακὸς Κουμπάρης	5
— Δημήτριος Χαζόγλου	1
Ο εὐγεν. Παναγιώτης Κουμελᾶς Καπιτάνος Β ^α ς τάξεως τοῦ στόλου τῆς Μαύρ. Θαλάσ.	1
— Νικόλαος Μάνος	1
Ο κύριος Γεώργιος Ἀμβροσίου	3
— Μιχαὴλ Μηλιώτης	3
— Παῦλος Σταμέροβ	1
— Ἀπόστολος Βαρατάση	1
— Γεώργιος Γεωργαντόπουλος	1
— Δημήτριος Οἰκονόμου	1
— Ἀθανάσιος Μότζου	2
— Παντολέων Κριτόπουλος	1
— Γεώργιος Παπάζογλου	1
— Δημήτριος Σταυρόπουλος	2
— Γεώργιος Πάντου	1
— Ἀλέξανδρος Παλαιολόγος	1
— Γεώργιος Νάστου!	2
— Εμμανουὴλ Σκληρῆς	2
— Νικόλαος Παλαουζος	1
— Μ. Ηλιάσκος	1
— Κωνσταντῖνος Σκληρῆς	1
— Κωνσταντῖνος Γεωργ. Κοϊμτζῆ	1
— Νικόλαος Κατζόλης	1
Ο εὐγεν. Γεώργιος Ραζῆς	2
Ο κύριος Γρηγόριος Ροσόλημος	2

Ο κύριος Μιχαήλ Αλμαλής	1
— Κ. Ντάλλας	1
— Δημήτριος Στεφανάκης	1
— Πέτρος Α. Βλαστός	1
— Γεώργιος Χριστοδούλου	1
— Νικόλαος Δημητρίου	1
— Ηλίας Μάνεσσης	1
— Δημήτριος Σίνου	1
— Γεώργιος Σταμπουράκης	1
— Γεώργιος Θ. Παπούδογλου	1
Η έκλαμπροτ. Πριγκιπέσσα Ράλου Μουρούζι	1
Ο κύριος Νικόλαος Χριστοδούλου	2
— Βασίλειος Γεωργίου	3
— Παύλος Παλαιολόγος	2
— Νικόλαος Στούππης	1
— Γεώργιος Α. Μιμή	1
— Λουκάς Μανιάβης Λέσβιος	1
— Γεώργιος Μόναχος	1
— Πέτρος Παπαριγόπουλος	1
— Αναστάσιος Ξανθός	1
— Νικόλαος Μονόπωλης	1
— Μ. Ευμορφόπουλος	1
— Χ. Μιχαήλ Πατίχας	1
— Παναγιώτης Παμπολάρης	1
— Χριστόδουλος Χαραμής	1
Ο Γερομόναχος Δωρόθεος Παπαδόπουλος ἐκ Τρίκης	1
Ο Κύριος Μιχαήλ Πετροκόκκινος	1
— Δημήτριος Παππαλιόλιος	1
— Εμμανουήλ Μείντατζής	1
— Γεώργιος Κοντούρης	1

Ο' κύριος Περάκης Καπολάρης	1
— Άναστάσιος Λάλης	1
— Γιώάννης Μπάνανις	1
— Νικόλαος Α. Μιμῆ	1
— Βασίλειος Κωνσταντίνου Λεφτόσιου	1
— Δημήτριος Μωραΐτης	1
— Στέφανος Μαυροκορδάτος	1
— Γεώργιος Δασκαριδής	1
— Κωνσταντῖνος καὶ Άναστάσιος Δεσπότης	2
— Κάρλος Μήλιερ	1
— Βασίλειος Α'πρίλοφ	1
— Δημήτριος Άντωνίου Φραντζῆ	1
— Θωμάς Γιώάννου	1
— Κωνσταντῖνος Νίνης Α'κρωκεραυεύς	1
Ο' Πανοσιώτατος Α'ρχιμανδρείτης Σέργιος Βυζάντιος	1
Ο' Σοφολογ. Γιώάννης Σταμελόπουλος	1
Ο' Κύριος Γεώργιος Κρασῆς	1
— Κωνσταντῖνος Μπαρπαριῆα	1
— Γιώάννης Πετριδής	1
— Γεώργιος Μακρῆς	1
— Νηχαῆλ Δημητριάδης	1
— Παῦλος Α'θανασίου	1
— Γωσήφ Βενιαμῆν Γιεφέτου ἐκ Κωνστ. Ἰσραιλίτης	1
— Μηχαῆλ Κωνσταντινίδης	1
— Κωνσταντῖνος Παναγιώτου	1
— Θεόδωρος Ξανθόπουλος	1
— Παῦλος Κάστρου	1
— Παναγιώτης Διαλεγμένος	1
— Γιώάννης Δεβίδης	1

Ο' κύριος Γωάννης Α'λμαλῆ	1
— Βασίλειος Σέχας	1
— Δημήτριος Σκαρλάτος	1
— Νικόλαος Κυπριανός Πάριος	1
— Πέτρος τζοβάνη	1
— Κωνσταντῖνος Παξέησιανίδης	1
— Κωνσταντῖνος Βαρβάτης	1
— Γωάννης Βαλιάνος	1
— Νικόλαος Μ. Τζετάνη Κρής	1
— Δημήτριος Δήμου	1
Ο' ἐξοχότατος Σπύρος Μιχαλίτσης	1
Η' κυρία Ταρσίτσα Λεβίδη	1
Ο' Πανοσιώτατος μέγας πρωτοσύγγελλος Σω- φρόνιος Ἀνδριῶς	1
— Νικόλαος Φραγκάκης	1
— Η'λίας Τραμούτης	1

Εἰς Μόσχαν.

Ο' κύριος Γωάννης Μπούμπας	5
— Γεώργιος Χ. Κώστα	2
— Νικόλαος Κατακουζηνός	2
— Γεώργιος Καραμαλένκος	3
— Ἀναστάσιος Γοργόλη	2
— Νικόλαος Πατζιμάδης	2
— Κωνσταντῖνος τοῦ Γκίκα	2
— Παῦλος Πασχάλης	2
— Εὐθύμιος Κουτούλας	1
— Γ. Μηλιώτης	1
Η' κυρία Ἀναστασία Κλιτζᾶ	1
— Δημήτριος Μπούρης	1

Ο κύριος Π. Βλαχούτζης	1
— Αντώνιος Κομιζόπουλος	1
— Σπυρίδων Χαράμης	1
— Στέριος Τέροβ	1
— Αλέξανδρος Κοκότας	1
— Ιωάννης Μπίτζινος	1
— Ιωάννης Αραβατζής	1

Εἰς Νίξναν.

Ο Γερομόναχος Γρηγόριος Σίφνιος	1
Ο κύριος Γεώργιος Ριζάκης	5
Η Αλεξανδρική Γραικική Σχολή	1
Τὸ Γραικικὸν Μαϊστράτον	1
Ο κύριος Σπυρίδων Τζαμαρείας	1

Εἰς Ταγαρόρογον

Ο Πανοσιώτατος τῆς ἐν Ταγαρόρογῳ Ἱεροσολι- μικῆς Ἀλεξανδρικῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρεῖτης Ματθαῖος	1
Ο Παναμεισιμώτατος τῆς ἐν Ταγαρόρογῳ Γραι- κικῆς Ἐκκλησίας Πρωτοῖερέως Ἀναστά- σιος	1
Ο Αἰδεσιμώτατος τῆς ἐν Ταγαρόρογῳ Γραικι- κῆς Ἐκκλησίας Εὐστάθιος Σακελάρης	1
Ο Πανοσιώτατος Ἰωάσαφ Ρέδεστινός	1
Ο Πανοσιώτατος Χρῦσανθος ἐκ Νήσου Καλ- λίμνου	1
Ο Πανευγενέστατος Εὐσέβιος Ἰωάννου Καλαμάς	1

Ο΄ Πανευγενέστατος Ἐμπορικὸς Σύμβουλος Μα- ρῆς Μαγουλᾶς	1
Ο΄ Μου. Ἀναστάσιος Διαλεγμένος Βυζάντιος	4
Ο΄ Μου. Χαραλαμῆς Μορφιάδης ἐκ Καλλιου- πόλεως	1
Ο΄ Ἐλλογ. Ἰωάννης Πλάτων Κερασούντιος	1
Ο΄ Ἐλλογ. Βασίλειος Καισαρεύς.	1
Ο΄ ἐντιμότετος Γεώργιος Τζανακῆς.	1
— Σταυρῆς Βαλιάνοβ	1
— Σπυρίδων Κοντομίχαλος	1
— Ἰωάννης Γρηγορίου Ζαχάροβ ἐκ τῆς Νήσου Κουτάλεως	1
— Διονύσιος Ν. Κουντούρης	1
— Ἰωάννης Κοσμέτος	1
— Παναγιώτης Π. Παύλοβ	1
— Ζαχαρίας Καρασπάσοβ	1
— Ποθητὸς Μαρκάκης Πάτμιος	1
— Κωνσταντῖνος Ἡρωίδης ἐκ Ρενδίνης τῆς παρὰ Θεσσαλίαν	1
— Γεώργιος Παππαγιανόπουλος ἐκ Ζα- γοράς	1
— Παναγῆς Τραυλᾶς ἐκ Κεφαλληνίας	1
— Ἀγγελῆς Μπιρμπουτζούκης Θεσσαλο- νικεύς	1
— Ἀγγελῆς Γλυκὺς Δήμνιος	1
— Γεώργιος Χάνδρης	1
— Ἀθανάσιος Σαραντινὸς Δήμνιος	1
— Εὐστάθιος Σφαέλος	1
— Δημήτριος Σπανόπουλος	1
— Νικόλαος Σκιαδάς	1
— Ἀλέξανδρος Μανέτας	1

Ο' ἐντιμώτατος Θεόδωρος Ρόττας	Ι
— Ἀρχίπης Χατζήγεβ	Ι
— Ἐμμανουὴλ Φούντης Πάτριος	Ι
— Παναγιώτης Ναυπηγὸς ἐκ Νήσου Σκοπέλου	Ι
— Ἀργύρης Σκούρητζ	Ι
— Παναγιώτης Καλλιουπόλεως	Ι
— Πατέστας Νῖνος ἐκ Τζιάς	Ι
— Ἀντώνιος Τραυλὸς ἐκ Κεφαλληνίας	Ι
— Λαμπρινὸς Α. Μαυρίκης	Ι
— Ἰωάννης Π. Παππῶβ	Ι
— Δημήτριος Ἰω. Ξανθόπουλος	Ι
— Δημήτριος Γ. Κερεστέτζόγλου	Ι
— Ἀντώνιος Γ. Κερασούντιος	Ι

Οἱ ἐν τῇ Σχολῇ σπουδάζοντες Δο-
γιώτατοι.

Ἀριστείδης Α. Ράζης	Ι
Ἰωάννης Α. Βαρβαάκης	Ι
Γρηγόριος Γ. Καπαρέακης.	Ι
Νικόλαος Π. Μαλανδράκης	Ι
Ἀλέξανδρος Γ. Βαφέας	Ι

Εἰς Ἀκκερμάν.

Ο' κύριος Ἀλέξανδρος Μαρασλῆς Φιλιππο- πολίτης	Ι
Ο' εὐγεν. Ἀναστάσιος Μπρούζης Ἡπειρώ- της	Ι
Ο' κύριος Κωνσταντὶς Μπάλας	Ι

Ο κύριος Γάκωβος Σί. Ηπειρώτης	1
— Ανώνυμος	1
— Χρισάφι Πασχάλης	1
— Σωτήριος Χ. Γωακείμ Φιλιπποπολίτης	1
— Ασιμάκης Ασιμικόπουλος Πελοπο- νήσιος	1
— Παναγιώτης Μουτάφογλου Βυζάντιος	2
— Κωνσταντίνος Θεμελίδης Γωαννίτης	2
— Ρ'οξάνδρα Θεμελίδηνα	1
— Γωάννης Διαμαντίδης Φιλιπποπολίτης	2
— Νικόλαος Πατρίκιος Κεφαληναῖος	1
— Ανδρέας Καρατζής Γ'θακίσιος	1
— Κωνσταντίνος Ανδρεάδης	1
— Παναγιώτης Α'θανασίου	1
— Γωάννης Πατρίκιος Κεφαληναῖος	1

Εἰς Κέρως καὶ Γενίκαλε.

Ο' Αἰδεσιμώτατος Ε'φημέριος τῆς ἐν Γενίκαλε ἐκκλησίας Νικόλαος Μιχαλόπουλος	1
Ο' κύριος Δημήτριος Παράσοβ	1
— Χρηστόφορος Μαρινάκης	1
— Κωνσταντίνος Δημόπουλος	1
— Δημήτριος Καλαφάτης	1
— Κωνσταντίνος Δημήτρεβ	1
— Εμμανουήλ Βλαχόπουλος	1
— Θεόδωρος Μαρκόπουλος	1
Ο' Λογ. Θεόδωρος Ε'λευθεριάδης Κεχαιόπουλος	1

Εἰς Ρ' ἐν η ν.

Ο' Εκλαμπρότατος Κόμης Μαμουναῖς	1
--	---

Ο' Αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς τῆς Γραικικῆς ἐκ- κλησίας Νικόλαος Στεφανάρης	I
Ο' Αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς τῆς Ῥωσικῆς ἐκ- κλησίας Δημήτριος Στολάρης	I
Ο' ἔξοχώτατος ἰατρός τῆς Καραντίνας Στέ- φανος Κελέφα Κρής	I
Ο' κύριος Ἀθανάσιος Ζώδηλος	I
— Παναγιώτης Ἰατρός	I
— Ἰωάννης Μανδρατζής	I
— Νικόλαος Μουτζόπουλος	I
— Ἰωάννης Γαιτάνης	I
— Ἰωάννης Κωνσταντινίδης Δαβίδογλου	I
— Ἰωάννης Μυλωνᾶς Ὑδραῖος	I
— Παναγιώτης Χριστ. Βάρεαλης	I
— Δημήτριος Γιαννάκοπουλος	I
— Μιχαὴλ Γεωρ. Παππᾶ	I
— Γεώργιος Ἀναγνώστου	I
— Γρηγόριος Ἀλεξιάδης	I
— Γεώργ. Μπουγιουκλῆς	I
— Παντελῆς Γεωργ. Στραφτόπουλος	I
— Δημήτριος Κομνινοῦ	I
— Σπυρίδων Κωνσταντίνου	I
— Μούνιος Μαυρουδῆ	I
— Γεώργιος Ἀναστασίου	I
— Συμεὼν Δημητρίου	I
— Ἰωάννης Κρεῖτόρος	I
— Δημήτριος Μῖσος	I

Εἰς Τριέστιον.

Ο' κύριος Ἰωάννης Ράλλης	I
— Ἀμβρόσιος Στεφάνου Ράλλης	I

Ο κύριος Ἀντ. Μ. Ἀντωνόπουλος	1
— Εἴμμ. Κωσσαντέλης	1
— Γεώργιος Ξένης	1
— Παῦλος Κωνστ. Μαυρογορδάτος	1
— Στέφανος Κλίμης	1
— Προκόπιος Δ. Καρτσιότης	1
— Μ. Ροδοκανάκης τοῦ Αὐγουστίνου	2
— Ἀντώνιος Θ. Ράλλη	1
— Ἀντώνιος Δημητρίου	1
Ἡ ἐν Τεργέστη Ἑλληνικὴ Σχολή	1

Εἰς Λιβόρον.

Ο κύριος Ζωρξῆς Ροδοκανάκης	1
— Μανουήλ Παντ. Ροδοκανάκης	1
— Παντ. Ροδοκανάκης	1
— Λούκας Ροδοκανάκης	1
— Παῦλος Π. Ροδοκανάκης	1
— Ματθαῖος Ζ. Μαυρογορδάτος	1
— Δημήτριος Βασιλείου	1
Διὰ τὸν Ὑψηλότατον Πρίγγιπα Καρατζᾶν	
Π. Πάλης	2
— Παναγιώτης Πάλης	1
Ο ἴδιος καὶ Δ. Μεστανὲς διὰ τὴν Σχολὴν	
τοῦ Γένους μας	1
— Κωνσταντῖνος Τσιτζας	1
— Δημήτριος Κυριτζίδης	1
— Ἀναστάσιος Δεσπότης	1
— Γεώργιος Ἀνδρεάδης	1
— Γεώργιος Μεϊτάνης	10

Εἰς Μασσαλίαν.

Ο΄ Πανοσιώτατος Παππὰ Καλλίνικος Κρεα- τσούλης	1
Ο΄ κύριος Μηχ. Ροδοκανάκης ποτὲ Παύλου .	2
— Γωάννης Δ. Μαυροκορδάτος	2
— Τζωρτζῆς Τζιτζίνιας	1
— Τζωρτζῆς Δ. Τζιτζίνιας	1
— Παῦλος Μ. Τζιτζίνιας	1
— Αὐγουστὸς Ράλλης	1
— Παρασκευᾶς Σεκιάρης	1
— Ἀνδρέας Ἀργέντης	1
— Ἀμβρόσιος Ἀργέντης	1
— Πετροκόκκινος καὶ Ἀγέλαστος	1
— Στέφανος Ροδοκανάκης	1
— Τουμαζῆς Γαλάτης	1

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Η΄ Σχολὴ τοῦ μεγάλου βεύματος	1
Ο΄ κύριος Γωάννης Τουφεξόφ	1
— Παναγῆς Μουσούρης	1
— Βασίλειος Ἀσκληπειάδης	1

Τὰ λοιπὰ ὀνόματα δὲν ἐπρόφθασαν.

Παροράματα τῆς Γ^{ης} καὶ Δ^{ης} Περιόδου.

Σελ. Στίχ. Γρ.

26	—	17	—	ἦτις
56	—	18	—	τόπους
61	—	15	—	χωρὶς διακοπὴν
70	—	2	—	Παῦλος ὁ Α΄.
76	—	21	—	καὶ ὅ,τι δὲν ἐπιθυμοῦν ἀπορρίπτῃ
77	—	2	—	τῷ πνεύματι.“
—	—	24	—	εἰς τὰς ὁποίας ἀπὸ τὰς ὁποίας
82	—	8	—	Αἰγέα, ὅτι, ὅταν
89	—	4	—	οἱ ἐχθροὶ του
91	—	14	—	ὀψάρια
94	—	22	—	ποικιλίας
105	—	18	—	λοιπὸν
—	—	19	—	χρυσοῦν κριάριον
106	—	27	—	Μήδεια
110	—	22	—	ἡ
141	—	2	—	πυραμιδοειδῆ
171	—	21	—	ἐδολοφονήθη
176	—	10	—	ὑψηλά.
194	—	3	—	ἐδέχθησαν ἐσύστησῃ
202	—	23	—	ἅλα
318	—	7	—	ἠφειλήματα
326	—	17	—	Ταμερλιάνον
347	—	7	—	Φονεύει
349	—	9	—	νίκας του
356	—	13	—	πειρατής.